

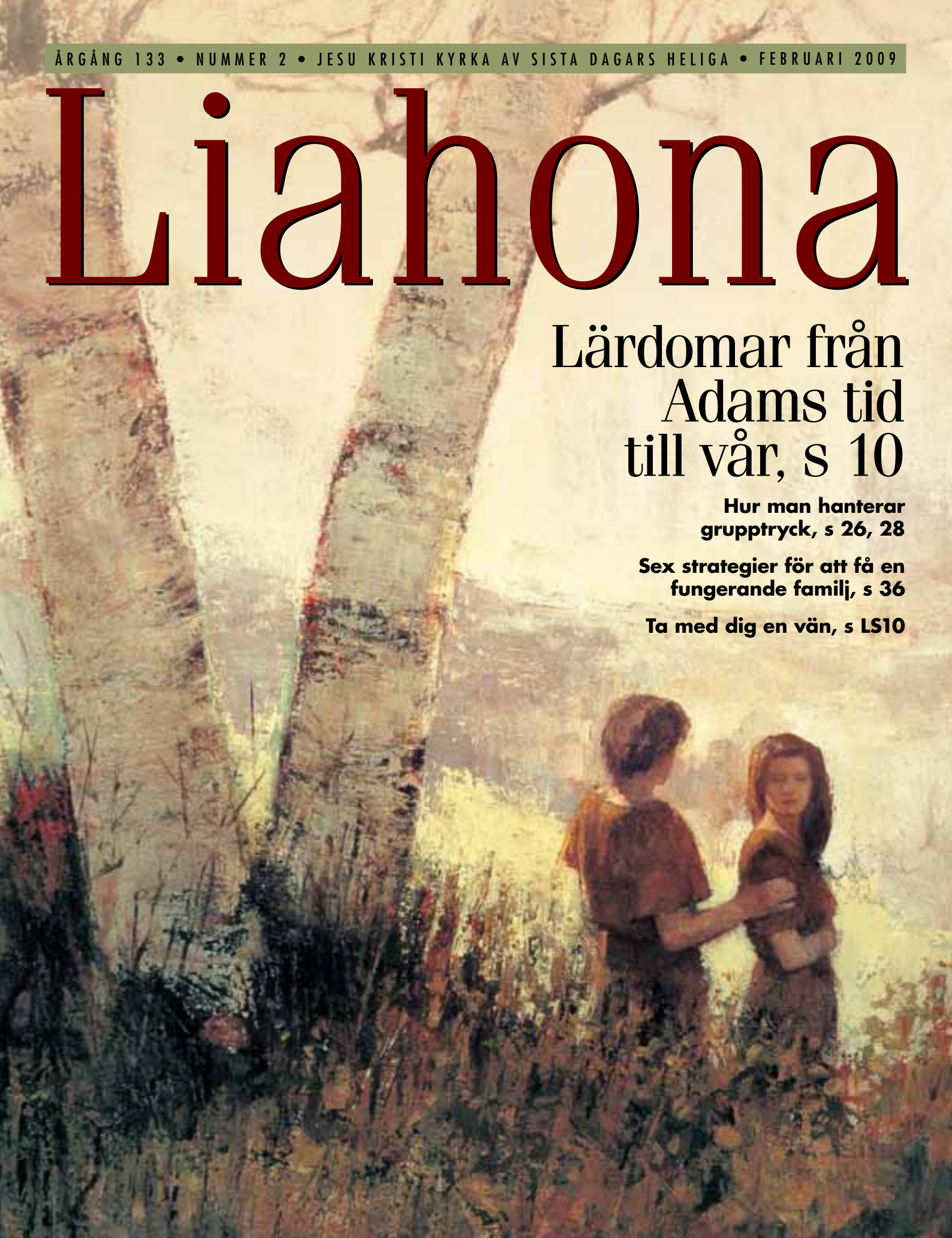
Liahona

Lärdomar från
Adams tid
till vår, s 10

**Hur man hanterar
gruppträck, s 26, 28**

**Sex strategier för att få en
fungerande familj, s 36**

Ta med dig en vän, s LS10

vuxna

BUDSKAP FRÅN FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

- 2 **Den första synens dyrbara frukter** Dieter F Uchtdorf

BESÖKSLÄRARNAS BUDSKAP

- 25 **Kvinnans gudomliga roll**

ARTIKLAR

- 10 **Guds stora plan** L Tom Perry
Varje evangelieutdelning har något viktigt att lära oss.

- 18 **Hjälp nyomvända att hålla sig starka** Susan W Tanner
Arbetet med att behålla och återaktivera medlemmar är ett arbete fyllt av kärlek och glädje.

- 22 **Så lyckas du som nyomvänd** Gayle S Iliff
Tre saker nyomvända kan göra för att bli starka i evangeliet.

- 32 **Undervisning i barntillsynen, undervisning hemma**
Margaret S Lifferth
Den nya lektionsboken för barntillsynen är en bra resurs, både för barntillsynslärare och föräldrar.

- 36 **En fungerande familj** James D MacArthur
Sex principer som gör att familjen fungerar bättre.

AVDELNINGAR

- 44 **Sista dagars heliga berättar**
Ett dop, en prästadömsvälsignelse, en omvändelse-berättelse och en kopp te.

- 48 **Hur du kan använda det här numret**
Förslag till familjens hemafton, ämnen i detta nummer och en lyckad hemafton.

PÅ OMSLAGET

Framsida: *Adam och Eva*, av Douglas Fryer.
Baksida: *Herren uppenbarar sig för Abraham*, av Keith Larson.

ungdomar

ARTIKLAR

- 8 **Jag var Joseph** Ricardo Reyes Villalta
Sketchen som förändrade mitt liv.

- 16 **Det är inte lätt** Kelli Williams
Fastän jag är den enda medlemmen i kyrkan i min familj är jag aldrig ensam.

- 28 **Ingen får någonsin reda på det** Stanley G Ellis
Fall aldrig för den här lögnen när du blir frestad.

- 40 **Generationer** Richard M Romney
Trofasthet mot evangeliet bevarar familjer från generation till generation.

AVDELNINGAR

- 7 **Vad profeten Joseph Smith undervisade om: Enighet**

- 15 **Affisch: Tittar bara?**

- 26 **Frågor & svar**
"Jag är rädd att någon ska erbjuda mig alkohol eller droger. Jag tycker inte om att säga nej eller göra så att andra blir arga på mig. Vad kan jag göra för att inte ge efter?"

Första presidentskapet: Thomas S Monson,
Henry B Eyring, Dieter F Uchtdorf

De tolv apostlarnas kворum: Boyd K Packer, L Tom Perry,
Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard,
Joseph B Wirthlin, Richard G Scott, Robert D Hales,
Jeffrey R Holland, David A Bednar, Quentin L Cook,
D Todd Christofferson

Chefredaktör: Spencer J Condie
Rådgivande: Gary J Coleman, Kenneth Johnson,
Yoshihiko Kikuchi, W Douglas Shumway

Verkställande direktör: David L Frischknecht
Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave
Seniorredaktör: Larry Hiller
Grafisk chef: Allan R Layborg

Redaktionschef: R Val Johnson
Biträdande redaktionschefer: Jenifer L Greenwood,
Adam C Olson

Medredaktör: Ryan Carr
Biträdande redaktör: Susan Barrett
Redaktionspersonal: David A Edwards, Matthew D Flitton,
LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Melissa
Merrill, Michael R Morris, Sally J Odekirk, Judith M Paller, Joshua J
Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M Romney, Don L
Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell
Chefssekreterare: Laurel Teuscher

Grafisk chef: M M Kawasaki
Grafikansvarig: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters
Design- och produktionspersonal: Cali R Arroyo, Collette
Nebeker Aune, Howard G Brown, Julie Burdett, Thomas S Child,
Reginald J Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard,
Eric P Johnsen, Denise Kirby, Scott M Mooy, Ginny J Nilson
Prepress: Jeff L Martin

Tryckerichef: Craig K Sedgwick
Distributionschef: Randy J Benson
Översättning: Claes-Göran Edlund

Ansvarig utgivare för Kyrkonytt: Gösta Kärlef
Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A
533 38 Jönköping
Tfn/Fax 036-71 96 63
E-post: eivorhagman@hotmail.com

Översättningstjänst
Box 17558
11891 STOCKHOLM
Besöksadress: Mariatorget 1A
Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89
E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till distributionscentret.
Avgiftsfritt telefonnummer: 00800 3478 3388. Priset för en
helsaprenumeration är SEK 150:00 (inkl moms och porto) och
betalas till pg 2609353-8. Skriv "Liahona".

Sänd manuskript och frågor till *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; eller sänd
e-post: liahona@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller
"vägvisare") publiceras på albaniska, armeniska, bislama,
bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fijianska, finska,
franska, grekiska, hindi, italienska, japanska, kinesiska, kroatiska,
kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska,
mongoliska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska,
samoanska, sinhala, slovenska, spanska, svenska, tagalog,
tahitiska, tamil, telugu, thailändska, tjeckiska, tonganska, tyska,
ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den
utkommer varierar för olika språk.)

© 2009 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Tryckt i
Förenata staterna.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt bruk,
som inte är kommersiellt, i kyrkan eller hemmet. Visuellt material
får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.
Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office, 50 East
North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
corintellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.lds.org. För
engelska, klicka på "Gospel Library". För andra språk, klicka på
"Languages".

For Readers in the United States and Canada:
February 2009 Vol. 133 No. 2. LIAHONA (USPS 311) Swedish
(ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus
Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help line:
1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American
Express) may be taken by phone. (Canada Post Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution
Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

barn

KOM LYSSNA TILL EN PROFETS RÖST

LS2 **Hjälp till att bota** Thomas S Monson

ARTIKLAR

LS8 **Som Adam och Eva** Kimberly Reid

LS10 **En inbjudan till aktivitetsdagen**
Marianne Dahl Johnson

LS14 **Jag kan vara en missionär nu** Patsy Pehrson

AVDELNINGAR

LS4 **Samlingsstunden: Jag ska vara en stark länk**
Cheryl Esplin

LS6 **Från profeten Joseph Smiths
liv: En dag med Guds makt**

LS13 **Särskilda vittnen: Vad är
sann omvändelse?**
Richard G Scott

LS16 **Färgläggningssidan:**

LILLA STJÄRNAN,
OMSLAGET
Fotoillustration
Laureni Ademar Fochetto.

Se om du kan hitta
den ukrainska VDR-
ringen som är gömd
i det här numret.
Välj rätt sida!

Brev till redaktionen

Anden i större mått

Jag är mamma och har två under-
bara barn och en stöttande make. I
denna värld av osäkerhet är *Liahona*
verkligen vår familjs nutida kompass.
När vi läser budskapet från första
presidentskapet och andra inspire-
rande artiklar under hemaftnarna
känner vi Anden i större mått i vårt
hem. Vi känner kraften i vår Frälsa-
res, Jesu Kristi försoning, och får tröst
och frid.

Crisanta Estayo Padilla, Filippinerna

Ödmjukhet och förlåtelse i äktenskapet

Artikeln "Sätta mitt äktenskap
före min stolthet" (jan 2008) hjälpte
mig bättre förstå mitt ansvar i fråga
om äktenskapets förbund. Jag läste
artikeln med min fästman och vi
satte upp mål för att göra ödmjukhet
och förlåtelse till viktiga principer
i vår relation. Jag funderar på att
rama in artikeln och sätta upp den i
vårt framtida hem så att vi alltid kan
komma ihåg den ljuvliga ande vi
kände när vi läste budskapet och vår
kärlek stärktes.

Clébi Nascimento, Brasilien

Den första synens dyrbara frukter

PRESIDENT DIETER F UCHTDORF

andre rådgivare i första presidentskapet

När jag växte upp i Tyskland gick jag i kyrkan på många olika platser och under olika omständigheter — i enkla små rum, i imponerande villor och i mycket funktionella, moderna kapell. Alla dessa byggnader hade en viktig sak gemensam: Guds ande var där. Vi kände Frälsarens kärlek när vi samlades som grens- eller församlingfamilj.

Möteshuset i Zwickau hade en gammal luftdriven orgel. Varje söndag utsågs en ung man till att pumpa den kraftiga hävstången till bälgen som försåg orgeln med luft. Redan innan jag bar aronska prästadömet fick jag ibland den stora äran att hjälpa till med den här viktiga uppgiften.

Medan församlingen sjöng återställsens vackra psalmer pumpade jag av alla krafter så att orgeln inte skulle bli utan luft. Organisten visade tydligt med sin blick om jag skötte mig bra eller behövde jobba hårdare. Det var ett hedersuppdrag på grund av betydelsen av denna syssla och det förtroende som organisten visade mig. Det var underbart att kunna utträtta något och att få ett ansvar och vara en del av detta stora verk.

Ytterligare en förmån åtföljde det här

uppdraget: Orgeltramparen satt på en plats som gav honom utsikt över kyrkfönstret med målat glas som prydde främre delen av kapellet. Glasmålningen föreställde den första synen: Joseph Smith knäböjer i den heliga lunden och ser upp mot himlen, mot en ljuspelare.

Medan församlingen sjöng psalmer, eller under medlemmarnas tal och vittnesbörd, titade jag ofta på denna skildring av ett ytterst heligt ögonblick i världshistorien. För mitt inre öga såg jag hur Joseph fick kunskap, vittnesbörd och gudomlig undervisning och blev ett välsignat redskap i vår himmelske Faders hand.

Jag kände en särskild ande när jag såg på den vackra scenen i fönsterbilden, hur en troende gosse i en helig lund hade fattat ett modigt beslut att uppriktigt be till vår himmelske Fader — en Fader som lyssnade och kärleksfullt svarade.

Andens vittne

Här var jag, en ung pojke i efterkrigstidens Tyskland, i en stad i spillror, hundratals mil från Palmyra i New York i Nordamerika och mer än hundra år efter det att det hade

Genom den Helige Andens allomfattande kraft kände jag i mitt hjärta och sinne att Joseph Smith verkligen såg Gud och Jesus Kristus och hörde deras röster. Jag trodde på Joseph Smiths vittnesbörd om hans upplevelse i den heliga lunden, och i dag vet jag att det är sant.

Det är så Joseph Smiths första syn blir till välsignelse för oss personligen, för vår familj och till sist för hela den mänskliga familjen: Vi kommer till tro på Jesus Kristus genom profeten Joseph Smiths vittnesbörd.

hämt. Genom den Helige Andens allomfattande kraft kände jag i mitt hjärta och sinne att det var sant, att Joseph Smith verkligen såg Gud och Jesus Kristus och hörde deras röster. Guds ande lugnade min själ i dessa unga år med en förvisning om att detta heliga ögonblick verkligen hade skett, att det resulterade i begynnelsen av en världsomfattande rörelse, förutbestämd att "rulla fram tills den har uppfyllt hela jorden". (L&F 65:2) Jag trodde på Joseph Smiths vittnesbörd om hans härliga upplevelse i den heliga lunden, och i dag vet jag att det är sant. Gud har återigen talat till människan!

När jag ser tillbaka är jag så tacksam för alla vänner som i min ungdom hjälpte mig få ett vittnesbörd om Jesu Kristi återställda evangelium. Först trodde jag på deras vittnesbörd, och sedan fick jag Andens gudomliga vittnesbörd i mitt sinne och hjärta. Jag räknar Joseph Smith bland dem vars vittnesbörd om Kristus hjälpte mig utveckla mitt eget vittnesbörd om Frälsaren. Innan jag insåg att Anden vittnade för mig att Joseph Smith var en Guds profet, kände mitt unga hjärta att han var en Guds vän och därför helt naturligt också min vän. Jag visste att jag kunde lita på Joseph Smith.

Skrifterna lär oss att andliga gåvor ges till dem som ber till Gud, som älskar honom och som håller hans bud. (Se L&F 46:9.)

"Alla har inte fått varje gåva sig given, ty det finns många gåvor, och åt var och en är en gåva given genom Guds Ande.

Åt några är en given, och åt andra är en annan given, så att alla kan få nytta därav." (L&F 46:11–12)

I dag vet jag att mitt unga vittnesbörd drog stor nytta av profetens Joseph Smiths vittnesbörd och av många vänner i kyrkan som visste "genom den Helige Anden ... att Jesus Kristus är Guds Son, och att han blev korsfäst för världens synder". (L&F 46:13) Deras goda exempel, kärleksfulla omsorg och hjälpande händer välsignade mig så att jag fick ännu en särskild Andens gåva när jag längtade efter ljus och sanning. Den beskrivs i skrifterna: "Åt andra är det givet att tro på deras ord, så att även de kan få evigt liv om de förblir trofasta." (L&F 46:14) Vilken underbar och dyrbar gåva detta är!

Trons gåva

När vi verkligen ödmjukar oss välsignas vi med denna gåva, att ha tro och hopp om

sådant som inte syns men är sant. (Se Alma 32:21.) När vi prövar de ord som ges till oss genom skrifterna och de levande profeterna — även om vi bara har en önskan att tro — och inte motsätter oss Herrens ande, så utvidgas vår själ och vårt förstånd upplyses. (Se Alma 32:26–28.)

Frälsaren själv förklarade tydligt denna barmhärtiga princip för hela världen i sin stora förbön, som inte bara bads för hans apostlar utan för alla heliga, och även för oss i dag, var vi än bor. Han sade:

”Inte bara för dem ber jag, utan också för dem som genom deras ord kommer att tro på mig.

Jag ber att de alla skall vara ett, och att såsom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss, för att världen skall *tro* att du har sänt mig.” (Joh 17:20–21; kursivering tillagd)

Det är så Joseph Smiths första syn blir till välsignelse för oss personligen, för vår familj och till sist för hela den mänskliga familjen: Vi kommer till tro på Jesus Kristus genom profeten Joseph Smiths vittnesbörd. Profeter och apostlar genom mänsklighetens historia har fått gudomliga manifestationer liknande Josephs. Mose såg Gud ansikte mot ansikte och fick veta att han var en Guds son ”i [hans] Enföddes avbild”. (Mose 1:6) Aposteln Paulus betygade att den uppståndne Jesus Kristus visade sig för honom på vägen till Damaskus. (Se Apg 26:9–23.) Denna upplevelse ledde till att Paulus blev en av Herrens stora missionärer. När den mäktige kung Agrippa hörde Paulus vittnesbörd om sin himmelska vision under rättegången i Caesarea, medgav han: ”Du [är nära] att övertala mig och göra mig till kristen.” (Apg 26:28)

Och det var många andra forntida profeter som också bar mäktiga vittnesbörd om Kristus. Alla dessa manifestationer, forntida och nutida, leder dem som tror till den gudomliga källan till all rättfärdighet och allt hopp —

till Gud vår himmelske Fader och till hans Son Jesus Kristus.

Gud har talat till Joseph Smith i vår tid i avsikt att välsigna alla Guds barn med sin barmhärtighet och kärlek, också i tider av osäkerhet och otrygghet, med krig och krigsrykten, med naturkatastrofer och personliga katastrofer.

Frälsaren sade: ”Se, min barmhärtighets arm är uträckt mot er, och den som kommer tar jag emot.” (3 Nephi 9:14) Och alla som tackar ja till denna inbjudan ska bli ”omslutna av hans kärleks ojämförliga frikostighet”. (Alma 26:15)

Genom vår tro på profeten Josephs personliga vittnesbörd och på den första synen blir vi, genom djupgående och uppriktiga studier och böner, välsignade med

en fast tro på världens Frälsare, som talade till Joseph ”på morgonen en härlig, klar dag, tidigt på våren artonhundra-tjugo”. (Joseph Smith—Historien 1:14)

Tro på Jesus Kristus och ett vittnesbörd om honom och hans allomfattande försoning är inte bara en lära av stort teologiskt värde. Sådan tro är en universell gåva, härlig bland jordens alla kulturella regioner, oavsett ras, hudfärg, språk, nationalitet eller socioekonomiska omständigheter. Man kan med förnuftets hjälp försöka förstå denna gåva, men de som känner dess verkan allra djupast är de som är villiga att ta emot dess välsignelser genom att leva ett rent liv och följa den sanna omvändelsens väg och efterleva Guds bud.

Tacksamhet för en profet

Då vi minns och hedrar profeten Joseph Smith fylls mitt hjärta av tacksamhet mot honom. Han var en god, ärlig,

Tro på Jesus Kristus och ett vittnesbörd om honom och hans allomfattande försoning är inte bara en lära av stort teologiskt värde. Sådan tro är en universell gåva, härlig bland jordens alla kulturella regioner, oavsett ras, hudfärg, språk, nationalitet eller socioekonomiska omständigheter.

ödmjuk, intelligent och modig ung man med ett hjärta av guld och en orubblig tro på Gud. Han var redbar. Som svar på hans ödmjuka bön öppnades himlarna återigen. Joseph Smith hade förvisso sett en syn. Han visste det, och han visste att Gud visste det och han kunde inte förneka det. (Se Joseph Smith—Historien 1:25.)

Genom hans verk och offer har jag nu en sann kännedom om vår himmelske Fader och hans Son, vår Återlösare och Frälsare,

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att ha studerat budskapet under bön kan ni dela med er av det på ett sätt som uppmunt-
rar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel:

1. Sjung psalmen "O, hur skön var morgonstunden". (*Psalmer*, nr 14) Visa en bild av den första synen. Fråga familjen vad de ser på bilden. Läs första stycket av artikeln och samtala om vad president Uchtdorf kände när han tittade på glas-målningen av den första synen.
2. Låt familjen leta efter sanningar om den första synen som president Uchtdorf nämner medan ni läser sista stycket av artikeln tillsammans. Fråga

Jesus Kristus, och jag känner den Helige Andens kraft och har kunskap om vår himmelske Faders plan för oss, hans barn. För mig är detta sannerligen den första synens frukter.

Jag är tacksam över att jag tidigt i livet välsignades med en enkel tro på att Joseph Smith var en Guds profet, att han såg Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus i en syn. Joseph Smith översatte Mormons bok genom Guds gåva och kraft. Det vittnesbördet har bekräftats för mig gång på gång.

Jag vittnar om att Jesus Kristus verkligen lever, att han är Messias. Jag har ett personligt vittnesbörd om att han är hela människosläktets Frälsare och Återlösare. Jag fick denna kunskap genom Guds andes obeskrivliga frid och kraft, och mitt hjärtas och sinnes önskan är att rent och trofast tjäna honom nu och för evigt. ■

familjemedlemmarna vad de tycker är den första synens frukter. Inbjud familjemedlemmarna att berätta om sina känslor för Joseph Smith.

3. Som förberedelse för besöket kan du läsa Joseph Smiths redogörelse om den första synen. (Se Joseph Smith—Historien 1:11–20.) Låt de mindre barnen rita en bild av den första synen medan du återger berättelsen om den. Samtala om följande som president Uchtdorf sade: "Gud har talat till Joseph Smith i vår tid i avsikt att välsigna alla Guds barn med sin barmhärtighet och kärlek." Låt barnen berätta om sina teckningar.

ENIGHET

Joseph Smith förstod vilken kraft som kommer av att vi är eniga.

Under kyrkans första dagar befallde Herren de heliga att vara ett. (Se L&F 38:27.) Under hela sitt liv organiserade och enade Joseph Smith de heliga för att utföra Guds verk. Han undervisade dem, ledde dem och uppmuntrade dem att offra av sin tid, sina talanger och ägodelar för Sions sak. Här är några av hans lärdomar om enighet.

Sättet att utföra Herrens verk

"Vi är verkligen glada över att veta att det finns en sådan anda av enighet överallt i församlingarna, hemma och utomlands ..., för genom denna princip och genom en koncentrerad arbetsinsats, skall vi kunna förverkliga vår Guds avsikter."

"Enighet är styrka ... Låt den Allrahögstes heliga alltid främja denna princip. De mest härliga välsignelser måste bli följden härav, inte bara för dem personligen utan för hela kyrkan."

Utrota själviska känslor

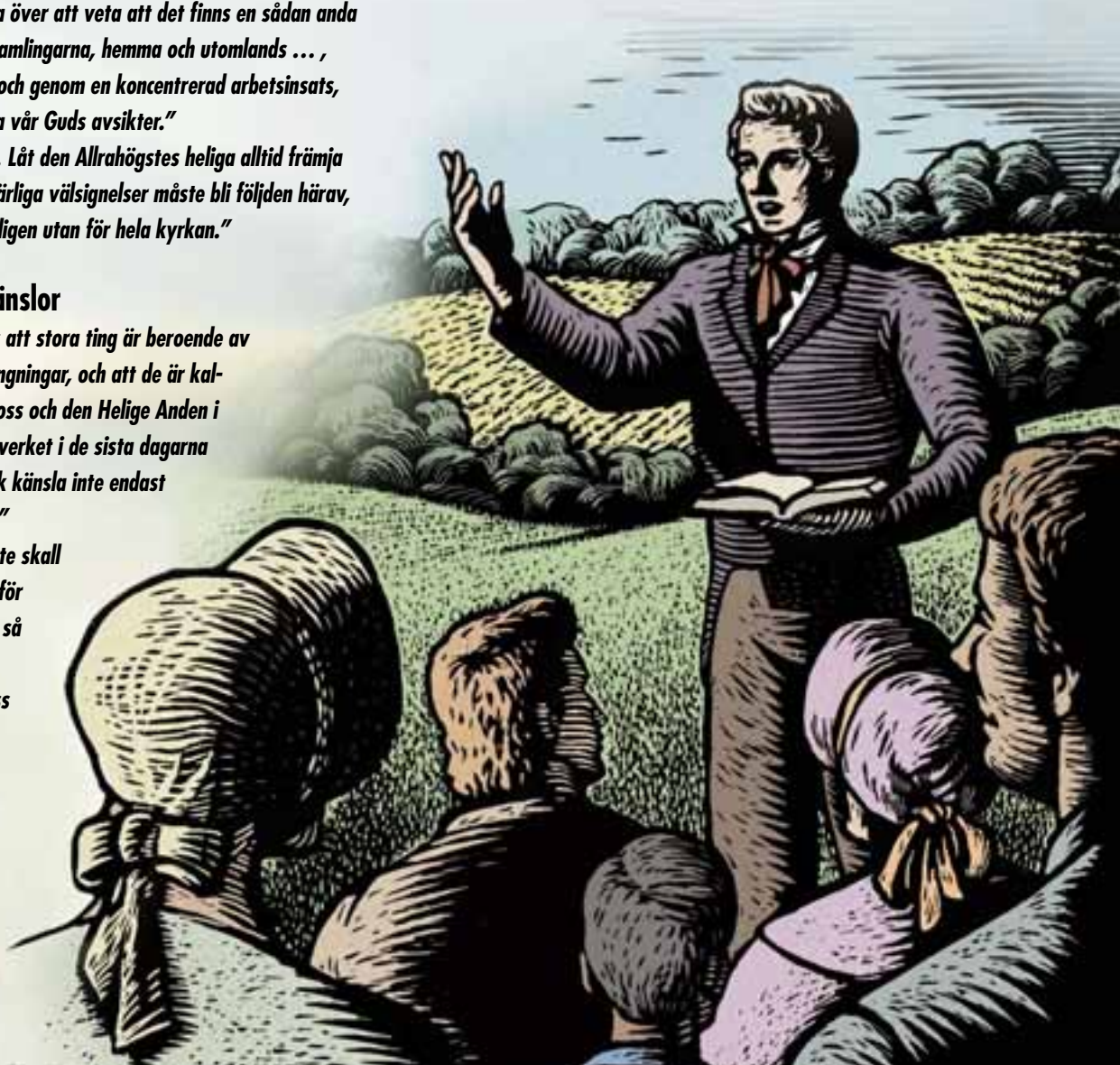
"Låt de heliga minnas att stora ting är beroende av deras individuella ansträngningar, och att de är kallade att samarbeta med oss och den Helige Anden i att genomföra det stora verket i de sista dagarna ... [och] låt varje självisk känsla inte endast begravas, utan utplånas."

"Låt oss inse att vi inte skall leva för oss själva, utan för Gud, och genom att göra så kommer de främsta välsignelserna att vila på oss både i tid och evighet."

Enighetens välsignelser

"Bara genom koncentrerade arbetsinsatser och gemensamma ansträngningar kan vi genomföra det stora verket i de sista dagarna ... medan våra intressen, både timliga och andliga, blir storligen utökade och himlens välsignelser måste flöda in i oss i en obruten ström." ■

Från Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith (Melkisedekska prästadömet och Hjälpföreningens studiekurs, 2007), s 273, 274, 275, 277.

Jag var JOSEPH

Jag var inte alls glad åt att dramatisera berättelsen om Joseph Smith. Men något hände som förändrade mitt liv.

RICARDO REYES VILLALTA

Jag hade fått höra berättelsen om Joseph Smith hela mitt liv. Jag trodde att den var sann eftersom jag litade på dem som undervisade mig. Om någon sade något negativt om profeten Joseph så försvarade jag honom, inte för att jag hade ett vittnesbörd om honom utan av princip — det var det jag skulle göra.

Allt detta förändrades när min församling fick i uppgift att framföra ett speciellt nummer under ett kulturellt evenemang i Ilopango stav i San Salvador i El Salvador. Mina vänner och jag tyckte att en humoristisk sketch skulle vara bäst, men vår Unga mäns president höll inte med. Han föreslog att vi skulle dramatisera några av profeten Joseph Smiths upplevelser.

Vi var inte så glada för det. Mina vänner och jag visste att alla andra skulle framföra en rolig dans eller sketch och vi tyckte det var genant att göra något annat. Vi visste att folk skulle skratta åt oss när de såg att vi var utklädda i gammaldags kläder och framförde ett allvarligt drama. Jag hade sett det hända vid andra tillfällen och måste erkänna att jag faktiskt hade varit en av dem som skrattade. Men Unga mäns president lovade oss att om vi arbetade flitigt på att förbereda berättelsen om Joseph Smith så skulle ingen skratta.

Under de följande två månaderna levde vi oss in i berättelsen om Joseph Smith. Vi såg filmen om den första synen otaliga gånger och lärde oss varje ord och varje detalj utantill. Vi målade en enorm bakgrundsbild som skildrade den heliga lunden och himlen. Vi gjorde en trave guldplåtar och hittade en stor bibel och en gungstol som vi använde som rekvisita. En av mina vänner som spelade piano spelade in psalmen "O, hur skön var

morgonstunden". (Psalmer, nr 14) Vi spelade till och med in ljudet av fågelsång i lunden och Josephs steg när han gick på löven. När vi drog lott om våra roller blev det jag som fick spela Joseph Smith.

Dagen då vi skulle uppträda upptäckte vi, som väntat, att vi var de enda som skulle framföra något allvarligt. Innan det var vår tur samlades vi därför för att be om att allt skulle gå bra. Sedan hände något som förändrade mitt liv.

Det var dags för mig att gå ut på scenen. Jag såg scenbilden med lunden framför mig. Jag gick mot den och hörde den inspelade psalmens toner i bakgrunden. När jag gjorde det fick jag en varm känsla inom mig. På något sätt visste jag att händelsen jag dramatiserade verkligen hade inträffat, att en ung pojke, något yngre än jag, verkligen hade upplevt detta. När jag knäböjde för scenen med bönen förseglades mina läppar — men inte av något ont inflytande. Jag insåg i stället att jag inte kunde prata utan att gråta. En stark kraft vittnade för mitt hjärta om att berättelsen om Joseph var sann! Jag kände stor tacksamhet till Herren för Joseph Smith och en stor kärlek till honom väcktes inom mig.

När jag tittade upp märkte jag att några av personerna i publiken också hade tårar i ögonen. Det rådde inga tvivel om att Anden vittnade för dem om att det vi framförde var sant.

När jag senare verkade som missionär försvarade jag fortfarande kyrkan och Joseph Smith, men inte bara av princip. Jag bar vittnesbörd om honom, för, som profeten själv sade, "jag visste det, och jag visste att Gud visste det och jag kunde inte förneka det". (Joseph Smith—Historien 1:25) ■

Guds stora plan

Varje utdelning har något speciellt att lära oss som vi kan ta med i vår personliga plan medan vi förbereder oss för vår eviga bestämmelse.

ÄLDSTE L TOM PERRY
i de tolv apostlarnas kворum

Med det höga tempot i dagens värld lämnar alltför många människor många av livets erfarenheter åt slumpen, utan någon särskild planering eller förberedelse. När jag frågar universitetsstuderande vad de har för huvudämne får jag ofta svaret: "Jag har inte bestämt det än. Jag tar det beslutet senare." Jag har sett familjer och enskilda hamna i skuldfällor för att de inte har haft någon sund ekonomisk plan och handlat utöver sina tillgångar. Andra engagerar sig överdrivet åt aktiviteter, lektioner, klubbar och sport. Det kan visst vara bra att engagera sig i sådana organisationer, men det kan snabbt gå överstyr om vi inte gjort upp en plan. Om vi inte planerar så förlorar vi siktet på vår eviga bestämmelse.

Vi kan hitta det yttersta exemplet på planering genom att gå till skrifterna. I Moses bok 1:39 säger Herren: "Ty se, detta är mitt verk och min härlighet — att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan." Hans stora plan, som innefattar försörjningsoffret, är att åstadkomma odödlighet för alla människor. Genom prästadömet s g åva och kraft kommer de som håller fast vid och följer hans plan att få evigt liv, den största gåva Gud kan ge sina barn. (Se L&F 14:7.) I skrifterna finns det många

hänvisningar till denna plan.

Vår historia när det gäller att följa denna plan vittnar sannerligen om dess fullständighet och konsekvens. Herren har noga instruerat sina barn om evangelieplanen under tidsperioder som kallas utdelningar, perioder när "Herren har minst en bemyndigad tjänare på jorden som bär det heliga prästadömet s nycklar ...

"...När Herren organiserar en tidsutdelning uppenbaras evangeliet på nytt så att människorna i den tidsutdelningen inte blir beroende av gångna utdelningar för att få kunskap om frälsningsplanen."¹

Varje utdelning har något speciellt att lära oss som vi kan ta med i vår personliga plan medan vi förbereder oss för vår eviga bestämmelse.

Adams utdelning: Bli lik vår Fader i himlen

Under den första utdelningen skapade Herren Adam och Eva, satte dem på jorden

TILL HÖGER: KRISTUS, AV HEINRICH HOFMANN, MED TILSTÄND AV C HARRISON CONROY CO; NEDAN: FRÅN VÄNSTER: ADAM OCH EVA I LUSTGÅRDEN, AV LOWELL BRUCE BENNETT; SIONS STAD FÖRÄNDAS, AV DEL PARSON; NOAS UNDERVISNING HÄNAS, AV HARRY ANDERSON

Den största utdelningen inträffade i tidens mitt, när Frälsaren kom till jorden. Jesus Kristus är den centrala personen i vår lära.

VAD VI KAN LÄRA OSS AV EVANGELIE- UTDELNINGARNA

**Adams utdelning: Bli
lik vår Fader i himlen**

**Enoks och Noas
utdelningar: Välj
rättfärdighet i stället
för ogudaktighet**

**Abrahams utdelning:
Ingå och håll förbund**

**Moses utdelning: Följ
Herrens profeter**

**Tidens mitt: Låt ditt
ljus lysa**

**Tidernas fullhets
utdelning: Gläds åt
evangeliets fullhet**

ENOK

NOA

och gav dem valmöjligheter. (Se Mose 3:17.) De befalldes att inte äta av frukten från trädet med kunskap om gott och ont eftersom de fick veta att de skulle drivas ut från lustgården om de gjorde det. Men om de åt av frukten skulle de bli dödliga. De åt av frukten.

Fallet var ingen katastrof. Det var varken ett misstag eller en olycka. Det var en planerad del av Herrens frälsningsplan. Som en följd av fallet är vi underkastade frestelser och bedrövelse som ett pris för att förstå vad äkta glädje är. Om vi inte fick smaka det bittra skulle vi aldrig förstå det söta. (Se 2 Nephi 2:15.) Det krävdes att vi fick uppleva jordelivets disciplin och förfining som nästa steg i vår utveckling mot att bli mer lika vår Fader.

Vad lär vi av denna första utdelning? Vi är vår himmelske Faders bokstavliga avkomma. När vi föds på jorden får vi en fysisk kropp som skapades till hans avbild. (Se 1 Mos 1:27.) Vi har blivit lovade att om vi tar emot de nödvändiga förrättningarna, håller förbunden och följer Guds bud så kommer vi att bli upphöjda och bli lika honom.

Vi lär oss också att vi som söner och döttrar till en evig Fader kan kommunicera med honom genom bön och få svar genom inspiration och uppenbarelse. I vårt livs plan bör ingå att vi har konstant och regelbunden kommunikation med vår Fader.

Enoks och Noas utdelningar: Välj rättfärdighet i stället för ondska

Den andra utdelningen är känd som Enoks, han som "vandrade med Gud". (Se 1 Mos 5:24.) Han etablerade Sions stad som blev en mäktig symbol för rättfärdighet som kan uppnås både på jorden och i himlen. (Se Mose 7:18–21.)

Nästa på tur är Noas utdelning. Noa levde i en tid av stor ogudaktighet, och trots att han ropade till folket att omvända sig lyssnade de inte på honom. När översvämningen kom blev bara Noa och hans familj räddade. (Se 1 Mos 7:23.)

Den andra och tredje utdelningen lär oss mycket om vad som händer om man väljer gott i stället för ont. Enok och de som var med honom välsignades storligen till följd av sin rättfärdighet. De människor som inte följde Noa fick erfara att syndaren åtföljs av förstörelse.

Dessa två utdelningar lär oss att söka efter det som är gott och sunt. I vår livsplan är vårt mål att absorbera så mycket som möjligt av det goda som vi kan finna här på jorden. Vi kan finna mycket av detta goda genom att studera skrifterna varje dag. De leder oss till evigt liv.

Abrahams utdelning: Ingå och håll förbund

Nästa utdelning var Abrahams. Liksom Adam, Enok och Noa fick Abraham ett gudomligt uppdrag av Herren. Herren ingick också förbund — eller bindande, fasta överenskommelser — med Abraham:

"Gå ut ur ditt land och från din släkt och från din faders hus, till ett land som jag skall visa dig ...

Jag skall av dig skapa ett stort folk och jag skall välsigna dig övermåttan och göra ditt namn stort bland alla folk, och du skall bli till välsignelse för dina avkomlingar efter dig, så att de i sina händer skall bära detta ämbete och prästadöme till alla folk.

Och jag skall välsigna dem genom ditt namn, ty alla som tar emot detta evangelium skall uppkallas efter ditt namn och skall räknas som dina avkomlingar och skall ställa sig upp och prisa dig som sin fader.

Och jag skall välsigna dem som välsignar dig och förbanna dem som förbannar dig, och i dig (det vill säga i ditt prästadöme) och i dina avkomlingar (det vill säga ditt prästadöme), ty jag ger dig ett löfte att denna rättighet skall fortsätta i dig och i dina avkomlingar efter dig (det vill säga den bokstavliga eller den kroppsliga avkomman), skall jordens alla släkter bli välsignade, ja, med evangeliets välsignelser, vilka är frälsningens välsignelser, det vill säga evigt liv.” (Abraham 2:3, 9–11)

Sista dagars heliga är ett förbundsfolk. Vi har gjort överenskommelser med Herren i vilka han lovar oss många välsignelser på villkor att vi förbinder oss att lyda hans lagar och bud. I vår livsplan bör ingå att vi sluter och håller förbund. Vi kan delvis göra det

Frälsaren dog, begravdes och uppstod på tredje dagen för att genomföra försoningsoffret för alla människor så att döden inte skulle ha någon varaktig kraft. Tack vare den gärningen kan alla glädjas och bli odödliga.

mänskligheten, den stora lag som finns i de tio budorden. (Se 2 Mos 19; 20.) Genom dessa och andra lärdomar från Herren blev Mose en effektiv ledare.

Vi kan också bli effektiva ledare.

JESUS KRISTUS

JOSEPH SMITH

genom att alltid leva värdiga att ha en giltig tempelrekommendation.

Moses utdelning: Följ Herrens profeter

Mose var en av de mäktigaste män som någonsin levat. Han talade och vandrade med Gud. Han utvaldes av Gud att befria Israel ur Egyptens fångenskap. (Se 2 Mos 6:13.) Han hade förmånen att ta emot, åt

Ledarskap kräver att man har balans i livet. President Gordon B Hinckley (1910–2008) angav de ansvarsuppgifter vi bör tänka på när vi ska balansera vår tid för att nå framgång:

- Ett ansvar mot vår familj.
- Ett ansvar mot vår arbetsgivare.
- Ett ansvar mot Herrens verk.
- Ett ansvar mot oss själva. Detta var av

särskilt intresse för mig. President Hinckley

Vi lever i den förunderliga tidernas fullhets utdelning, när Jesu Kristi evangelium har återställts i sin fullhet.

sade att vi måste ta oss tid för vila, motion, fritidssysselsättningar, studier, meditation och tempelbesök för att få balans i livet.²

Moses utdelning lär oss och förbereder oss för att följa profeten och att utveckla oss så att vi blir bättre redskap för att bygga upp vår himmelske Faders rike på jorden.

Tidens mitt: Låt ditt ljus lysa

Naturligtvis inträffade den största utdelningen i tidens mitt, när Frälsaren kom till jorden. Jesus Kristus är den centrala personen i vår lära. Han var mer än bara syndfri, god och kärleksfull. Han var mer än bara en lärare. Han verkade på jorden som en man, fastän han var Guds Son. Han dog, begravdes och uppstod på tredje dagen för att genomföra försoningsoffret för alla människor så att döden inte skulle ha någon varaktig kraft. Tack vare den gärningen kan alla glädjas och bli odödliga.

En av de många saker Frälsaren lärde oss var att vi är världens ljus och att vi ska låta vårt ljus lysa för andra. (Se Matt 5:14–16.) Vi har välsignats med att få hans evangelium. Låt ditt ljus lysa så att andra ser dina goda gärningar och vill lära sig mer om Guds eviga plan.

Tidernas fullhets utdelning: Gläds åt evangeliets fullhet

Vi lever i den förunderliga tidernas fullhets utdelning, när Jesu Kristi evangelium har återställts i sin fullhet. (Se L&F 27:13.) Vår generation kan också dra nytta av alla tidigare utdelningar som vi kan bygga vårt liv på allteftersom vi lär oss förstå hur Gud har handlat mot sina barn.

Herrens ord, som de har getts oss genom tidsåldrarna av hans heliga profeter, har väglett oss i en plan som Herren har förberett åt oss. Denna plan är fullständig från tidernas begynnelse och ända tills vi får möjlighet, om vi lever värdigt, att bo hos honom i de kommande evigheterna.

Du är ett löftets barn. Jag hoppas att du inte planerar att bara bli ordinär utan att du planerar att utmärka dig. Det finns ingen plats i den här världen för medelmåttighet. Vi behöver sträva efter att bli fullkomliga. Du kan bli fullkomlig inom så många områden om du söker efter och arbetar mot de mål du har satt upp.

Du har ett rikt arv. Var inte rädd för att tänka och agera enligt evangeliets principer eller att glädjas åt dess välsignelser medan du uppfyller din skapelses mått som ett Guds barn. Må Gud välsigna dig så att du har en önskan att sträva framåt och söka frälsning enligt den storartade plan han har gett oss. ■

Från ett tal under ett andligt möte den 30 oktober 2007 vid Brigham Young-universitetet.

SLUTNOTER

- 1.Handledning för skriftstudier, "Tidsutdelning"; finns på engelska på www.lds.org i Gospel Library under "Scriptures".
2. Se Gordon B Hinckley, "Glad åt förmånen att få tjäna", *Satellitutsändning av ledarskapsmöte*, 21 juni 2003, s 23.

TITTAR BARA?

KLICKA HÄR!

PORNOGRAFI BITER — VARJE GÅNG.

(SE MORONI 10:30.)

Det är inte lätt

*... att vara den enda medlemmen av kyrkan i familjen.
Men jag är egentligen inte ensam.*

KELLI WILLIAMS

Jag växte upp i metodistkyrkan. Fastän min familj vanligtvis inte gick till kyrkan mer än på julen och påskan så visste jag alltid att jag hade en Fader i himlen. Min bror och jag brukade be tillsammans med mamma. Det mina föräldrar lärde mig som barn förberedde mig för det jag skulle lära mig i framtiden.

När jag gick i sexan fick jag veta att mina föräldrar skulle skiljas. Jag var förtvivlad och kände mig mycket ensam. Min vän Courtney förstod mig eftersom hennes föräldrar hade skilt sig när hon var liten. Hon blev min bästa vän.

Courtney och jag satt på min säng och pratade när hon berättade för mig om kyrkan första gången. Hon berättade inte så ingående. Hon bara frågade mig om jag ville följa med henne till kyrkan på söndagen. Jag började gå till kyrkan med henne ibland och snart gick jag varje söndag. När jag hade fyllt 12 var jag också med på veckoträffarna. Det fanns något där. Jag visste inte vad det var, men jag tyckte om det.

När jag gick i sjuan presenterade Courtney och en annan god vän, Aubrey, mig för missionärerna. Jag insåg snart vad missionärerna menade när de pratade om att känna Anden. Jag visste att kyrkan var sann efter den andra lektionen.

Trots mitt vittnesbörd om evangeliet var jag livrädd för att fråga mina föräldrar om jag fick döpas. Jag fortsatte gå till kyrkan och hade otroliga upplevelser som stärkte mitt vittnesbörd. Men jag sköt den "stora frågan" framför mig i två år.

Under mitt första år i high school började jag på seminariet och i november visste jag att jag var tvungen att fråga. Jag pratade med mamma. Hon sade att kyrkan bara hade åstadkommit bra förändringar hos mig, och om jag

verkligen ville döpas så skulle jag göra det. Min första tanke var: "Varför i hela världen väntade jag så länge?"

Sedan ringde jag pappa, men han blev inte särskilt glad. När jag frågade honom om jag fick döpas, sade han nej. Han ville att jag skulle gå till några andra kyrkor först. Alltså gick jag till några andra kyrkor, och jag träffade en del underbara människor — människor som levde rättfärdiga liv. Men inget kunde ändra på känslan jag fick när jag gick in i ett sista dagars heliga möteshus.

I februari ringde jag pappa och sade: "Jag ska döpas den 7 mars. Jag hoppas att du kommer dit."

Hela min familj kom, pappa också. Det betydde så mycket för mig att familjen var där. Det var den underbaraste dagen i mitt liv.

Ibland frågar andra: "Hur klarar du det? Hur kan du hålla dig så stark i kyrkan när du är ensam? Du har ingen som väcker dig och får dig att gå till kyrkan eller till seminariet. Du är helt ensam."

Svaret är enkelt. Jag är inte ensam. Jag har haft en del att kämpa med sedan mitt dop — det är inte lätt att vara den enda medlemmen av kyrkan i familjen. Men Herren har lovat oss att han inte ska lämna oss ensamma. (Se Joh 14:16–18.) Vår himmelske Fader älskar oss så mycket att han sände Kristus för att dö för oss. Hur skulle han kunna glömma oss?

Livet är svårt, och vi har alla haft stunder då vi har känt att vår styrka är borta och vår tro är svag. Men om vi håller fast vid honom som älskar oss mest — vår himmelske Fader — och stärker vår relation till honom genom studier och bön, så klarar vi det. Herren lovade: "Jag skall gå framför ert ansikte. Jag skall vara på er högra sida och på er vänstra, och min Ande skall vara i era hjärtan och mina änglar runtomkring er för att upprätthålla er." (L&F 84:88) ■

Hjälp nyomvända att

SUSAN W TANNER

verkade som Unga kvinnors generalpresident mellan 2002 och 2008

Vi är alla engagerade i arbetet att behålla nya medlemmar.

Det är det ständigt pågående arbetet att omvända sig — att vända om och alltid återvända till Herren.

När jag besökte Brasilien för en tid sedan följde min make med mig. Det var där han verkade som missionär. En kväll kom vi till ett möte där vi välkomnades i dörren av en ung mamma som presenterade sig som min tolk under mötet. Hon vände sig ivrigt till min make och sade: "Äldste Tanner, det var du som gav min familj evangeliet för många år sedan. Jag var bara något år då, men när jag växte upp hörde jag alltid ditt namn nämnas när det talades om de första dopen i vår familj." Sedan berättade hon om varje familjemedlems trofasthet i kyrkan under årens lopp. Vilket underbart återseende det var!

Under mötet, när min make tittade ut över de församlade, såg han andra som han hade undervisat om evangeliet som hade förblivit trofasta. När min make bar sitt vittnesbörd uttryckte han sin glädje över att de fortfarande var trofasta. Han sade att han påmindes om berättelsen i Mormons bok där Alma träffade sina kära vänner, Mosiahs söner, på sin resa:

"Dessa Mosiahs söner var tillsammans med Alma då ängeln först visade sig för honom. Därför glädde sig Alma storligen över att se sina bröder. Och det som gjorde hans glädje ännu större var att *de fortfarande var hans bröder i Herren.*" (Alma 17:2; kursivering tillagd)

Den kvällen i Brasilien träffade min man också kära vänner från förr som "fortfarande var hans bröder [och systrar] i Herren".

Detta är varje trofast missionärs önskan: att nyomvända stannar kvar i kyrkan och "[blir] starka i kunskapen om sanningen". (Alma 17:2) Detta är varje trofast förälders önskan: att deras barn förblir trofasta mot sin tro. Detta är också kyrkans ledares önskan för medlemmarna i deras vård, och det är vår himmelske Faders innerliga önskan för sina barn. (Se Mose 1:39.)

Sök efter dem som gått vilse

Jag rörs av hur ofta Herren uttrycker sin kärlek till sitt folk, även om de går vilse — kanske särskilt om de går vilse. Tänk på Frälsarens liknelser om sådant som förlorats: får, mynt, en son. (Se Luk 15.) Herden går ut och söker efter det förlorade fåret. Kvinnan söker ihärdigt igenom sitt hus efter det förlorade myntet. Fadern springer ut till sin egensinnige son medan han "ännu [är] långt borta ... [och faller] honom om halsen och [kysser] honom". (Luk 15:20) Också i liknelsen om olivträdet skymtar vi Herrens

HÅLLA SIG STARKA

Nya medlemmar och vilsegångna medlemmar behöver vår hjälp. De behöver en vän, ett ansvar och andlig näring.

tålmodiga kärlek till dem som gått vilse. (Se Jakob 5.) Om och om igen säger vingårdens Herre: "Det skulle smärta mig att förlora detta träd." (Jakob 5:7, 11, 13, 32) Genom hela Jesajas bok försäkrar Herren Israel om att han inte kan glömma dem: "Se, på mina händer har jag upptecknat dig." (Jes 49:16) I Hesekiels bok säger Herren: "De förlorade skall jag söka upp, de som gått vilse skall jag föra tillbaka, de sårade skall jag förbinda." (Hes 34:16)

När vi engagerar oss i arbetet med att behålla och aktivera medlemmar blir vi Herrens medarbetare i det kärleksfulla arbetet med att söka efter våra bröder och systrar som kan vara som det förlorade fåret, det förlorade myntet eller den förlorade sonen.

En ny värld

Vägen kan också vara svår för dem som är nya i kyrkan medan de försöker anpassa sig till denna stora förändring i sitt liv. En ny

medlem beskrev denna svåra förändring. Hon sade: "När vi undersökare blir medlemmar i kyrkan blir vi förvånade över att upptäcka att vi har kommit in i en fullständigt

främmande värld, en värld som har sina egna traditioner, sin egen kultur och sitt eget språk. Vi upptäcker att det inte finns någon eller något vi kan vända oss till för att få vägledning på vår färd in i denna nya värld."¹

President Gordon B Hinckley (1910–2008)

undervisade upprepade gånger om att både våra nya medlemmar och våra vilsegångna medlemmar behöver vår hjälp. De behöver en vän, ett ansvar, och andlig näring, som det står i Moronis bok: "Sedan de hade mottagits till dop ... räknades de bland Kristi kyrkas folk. Och deras namn upptecknades så att de skulle bli ihågkomna och få näring genom Guds goda ord för att hålla dem på den rätta vägen." (Moroni 6:4)

Under samma resa till Brasilien besökte jag många unga kvinnor i deras hem, med en önskan om att "komma ihåg dem och ge dem näring". En del var fullkomligt djärva i sitt vittnesbörd medan andra inte längre var aktiva i kyrkan. I vart och ett av fallen frågade jag dem om de kunde återge unga kvinnors tema. Var och en av dem kunde det! Sedan frågade jag var och en vilken av unga kvinnors värderingar som betydde mest för henne och varför. När de svarade på frågan kände jag Anden och märkte att det i alla fall fanns en liten gnista av tro hos dem som inte längre kom till kyrkan. Jag visste att om någon skulle komma ihåg var och en av dem och älska dem och ge näring åt den lilla gnistan av tro så skulle deras ljus börja lysa klart igen.

Personligt ansvar

Att ge näring genom Guds goda ord innebär att vi är uppmärksamma på andras andliga tillväxt och välbefinnande, precis som vi ger näring åt vår fysiska kropp. Föräldrar, ledare och vänner bör hjälpa till med denna process, men nyomvända, nyfikna ungdomar och kämpande medlemmar har ett personligt ansvar att hjälpa sig själva också. Detta görs bäst genom att man studerar evangeliet.

Jag minns tydligt sommaren då jag hade

gått ut high school. Det var en tumultartad tid för mig andligt sett, en tid när jag letade efter min väg i evangeliet, som många nyomvända gör. Mitt motgift mot dessa problem var att flitigt läsa och studera Mormons bok varje dag, ofta under längre tidsperioder. Jag minns fortfarande några av dessa andliga stunder. Det var en grundläggande tid för mitt vittnesbörds tillväxt.

Förutom att komma ihåg och ge näring åt dem vi har förlorat eller som har gått vilse behöver vi ge dem möjlighet att tjäna. Frälsaren uppmanade aposteln Petrus: "När du en gång har omvänt dig, så styrk dina bröder." (Luk 22:32) Kyrkans ämbeten ger medlemmarna möjlighet att stärka andra och att i detta tjänande själva bli stärkta.

När mina barn var tonåringar och ibland inte ville gå på veckoträffarna eller andra möten så pratade jag med dem om deras ansvar. Jag sade att vi inte alltid går till ett möte för att själva få ut något av det, utan för att vi kan ge något. Jag sade ofta: "Du behöver kyrkan, och kyrkan behöver dig." Nyomvända och mindre aktiva medlemmar behöver känna sig behövda för de *är* behövda.

Ett arbete för alla

Vi är alla engagerade i arbetet att behålla nya medlemmar. Det är det ständigt pågående arbetet att omvända

sig — att vända om och alltid återvända till Herren. Alma talar om det som en mäktig förändring. (Se Alma 5:14.) Omvändelse är vad det handlar om, oavsett om vi arbetar med undersökare, ungdomar, mindre aktiva medlemmar eller till och med aktiva medlemmar. Vi bör alla vara engagerade i att hjälpa till med Herrens verk, att åstadkomma odödlighet och evigt liv för hans barn. (Se Mose 1:39.)

Min make skrev följande i sin missionärsdagbok: "Omvändelse är det största underverket. Det är underbarare än att bota sjuka eller uppresade döda. För en person som blivit botad kommer så småningom att bli sjuk igen och så småningom dö, men omvändelsens under kan vara för evigt och påverka evigheterna för den omvända och för hans eller hennes efterkommande. Hela generationer blir botade och återlösta från döden genom omvändelsens under."

Låt oss tillsammans med Herren söka upp de förlorade, föra tillbaka dem som gått vilse och förbinda de sårade. Sedan, på Herrens stora dag, kan vi glädjas, som min make gjorde, när vi ser att de som vi har älskat in i evangeliet fortfarande är våra bröder och systrar i Herren. ■

SLUTNOT

1. Se citat av Gordon B Hinckley, "Finn lammen, föd fåren", *Liahona*, jul 1999, s 122; *Ensign*, maj 1999, s 108.

Så lyckas du som nyomvänd

När vi sträcker oss ut mot andra som vänner, engagerar oss i tjänande och mättar oss med skrifterna, stärks vår självtillit.

GAYLE S ILIFF

Vintermorgonen då jag för första gången gick till Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga var ovanligt klar och kall. När jag närmade mig möteshuset hade jag ingen aning om hur mitt liv skulle förändras av att jag blev medlem i kyrkan. Som tur är finns det sådant som omvända medlemmar som du och jag kan göra för att bli starka i evangeliet. Vi behöver utveckla nya vänskapsband, tjäna i kyrkan och "mätta [oss] med Kristi ord". (2 Nephi 32:3)

Utveckla vänskapsband

Alla kyrkans medlemmar, särskilt nyomvända, behöver vänner som hjälper dem. Här följer några exempel på vilken betydelse det kan ha att man utvecklar vänskap.

Medlemmar kan bli vän med nyomvända. Före mitt dop kom en vänlig syster fram till mig från andra änden av möteshuset bara för att hon ville träffa mig. Jag rördes av att hon ansträngde sig för att få mig att känna mig värdefull. Många andra gjorde liknande saker. När nyomvända inser hur mycket kyrkans medlemmar tycker om dem fylls deras hjärtan av kärlek.

Lärarna i kyrkans klasser bryr sig också om oss. Min lärare i kursen Evangeliets lära var en stor källa till inspiration för mig. Jag kände det ofta som om Frälsaren talade direkt till mig genom dessa lektioner, att han upplyfte mig och uppmuntrade mig att sträva framåt.

Hem- och besökslärarna vakar också över och välsignar kyrkans medlemmar. Hälsa dem välkomna till ditt hem

TA HAND OM NYOMVÄNDA

"Alla [nyomvända] behöver tre saker: en vän, ett ansvar och näring 'genom Guds goda ord'." (Moroni 6:4)

President Gordon B Hinckley (1910–2008), "Unga män och nyomvända", Nordstjärnan, jul 1997, s 47.

och uttryck din tacksamhet till dem och till Herren för deras tjänande.

Som äldste David B Haight (1906–2004) i de tolv apostlarnas kvorum lärde: "Tacksamhet ... kan ... välsigna vårt hjärta och vårt sinne och vår själ så att vi kan föra den vidare och göra det som vi blir ombedda att göra."¹

Nyomvända får välsignelser när också de hjälper andra. En dag köpte jag ett kort med en bild av ett stort öga på framsidan. Inuti stod det: "Tack för att du håller ett öga på mig!" Jag skickade kortet till en syster i församlingen som hade varit vänlig mot mig. När jag gjorde det fick jag en varm känsla av kristuslik kärlek för henne.

Slutligen behöver vi stärka vår relation till vår himmelske Fader och Jesus Kristus. Det händer när vi tjänar andra, uttrycker tacksamhet och ber. Anden bekräftar att vi är värdiga det stora offer Frälsaren gjorde för oss.

Tjäna i kyrkan

En kort tid efter dopet blir nyomvända vanligtvis ombedda att ta på sig ett större ansvar att tjäna i församlingen eller grenen. Biskopen eller grenspresidenten ger en kallelse. Det kan bli en svår tid för somliga.

När jag tackade ja till min första kallelse — sekreterare i Hjälpföreningen — undrade jag: "Hur kunde jag få ett sådant betydelsefullt ansvar?" President Henry B Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, har förklarat hur: "Det kommer att finnas dagar då du känner dig överväldigad. Ett av de sätt du angrips på är att du får en känsla av att du inte räcker till ... Men du har tillgång till mer än din egen naturliga förmåga och du arbetar inte ensam."²

Efter ett tag sade hjälpföreningspresidenten att förslagen jag hade kommit med under presidentskapets möte visade att jag var inspirerad. Förbryllad svarade jag: "Är

jag?" Hon försäkrade mig vänligt om att jag handlade efter Andens maningar. Det är inte lätt att till

en början se Guds hand i arbetet vi gör, men när vi håller buden och arbetar flitigt så inser vi att han dugliggör dem han kallar.

Mätta dig med Kristi ord

Det kanske bästa sättet att upptäcka att Herren älskar oss och stöder oss är genom att studera skrifterna. Skrifterna lär att Herren inbjuder "alla att komma till honom och ta del av hans godhet. Och han avvisar ingen som kommer till honom". (2 Nephi 26:33)

En del nya medlemmar kanske förundras över andras kunskap och vittnesbörd. Men kom ihåg att Herrens sätt att undervisa är "rad på rad, bud på bud". (2 Nephi 28:30) Vi måste var och en lära med tiden. Inte ens Jesus "mottog ... fullheten från början, utan fortsatte från nåd till nåd tills han mottog en fullhet. Och därför kallades han Guds Son, eftersom han inte mottog fullheten från början." (L&F 93:13–14)

Den vetenskapen har fördjupat min vördnad och respekt för honom. Han har verkligen upplevt samma smärta, frestelser, motstånd och ensamhet som jag har upplevt. (Se Alma 7:11.) Jag kan vända mig till honom med fullkomlig tilltro. Skrifterna lär att Frälsarens kärlek, förståelse och medlidande med oss, var vi än befinner oss, är fullkomlig och gränslös.

När vi odlar vänskap med andra, tjänar och mättar oss med skrifterna får vi större självförtroende och blir de trofasta sista dagars heliga som vi vill vara. ■

SLUTNOTER

1. David B Haight, "Var det inte tio som blev botade?" *Liahona* och *Ensign*, nov 2002, s 26.
2. Henry B Eyring, "Var värdig det kall du har fått", *Liahona* och *Ensign*, nov 2002, s 76–77.

Kvinnans gudomliga roll

Undervisa om de skriftställerna och citat som tillgodoser behoven hos de systrar ni besöker.

Bär vittnesbörd om läran. Inbjud dem ni undervisar att berätta vad de har känt och lärt sig.

Julie B Beck, Hjälpföreningens generalpresident: "Jag har ett vittnesbörd, som jag fått genom att begrunda och studera skrifterna, om en lycksalighetsplan som vi fått av vår himmelske Fader. I den planen finns en roll för hans döttrar. Vi har den kvinnliga halvan att ta hand om, och det finns ingen annan som gör vår del om inte vi gör det. Den halva av vår Faders plan som skapar liv, som vårdar själar, som främjar tillväxt och som påverkar allt annat gavs till oss. Vi kan inte delegera den. Vi kan inte låta någon annan ta hand om den. Den är vår. Vi kan avvisa den, vi kan förneka den, men den är ändå vår del, och vi är ansvariga för den. Det kommer en dag när vi minns det vi visste innan vi föddes. Vi kommer att minnas att vi kämpade i en stor strid för denna förmån. Hur uppfyller vi detta ansvar? Vi ägnar dagligen vår energi åt det arbete som bara vi kan göra."

Äldste M Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum: "Det

grundläggande syftet med jordens skapelse är att förse Guds andebarn med fortsatt möjlighet att uppnå upphöjelse och evigt liv ...

Även om ni inte kan göra något viktigare för samhället, kyrkan eller för vår himmelske Faders barns eviga bestämmelse än det ni gör som mor eller far, är inte moderskap och faderskap enda måttet på godhet eller på hur någon accepteras av Herren ...

Varje syster i den här kyrkan som ingått förbund med Herren har ett gudomligt uppdrag att bidra till att rädda själar, att leda världens kvinnor, att stärka hemmen i Sion och att bygga upp Guds rike." ("Rättfärdighetens kvinnor", *Liahona*, dec 2002, s 36, 39; *Ensign*, apr 2002, s 68, 70)

Äldste David A Bednar i de tolv apostlarnas kvorum: "Genom gudomligt påbud är män och kvinnor avsedda att tillsammans utvecklas mot fullkomlighet och en fullhet av härlighet. Tack vare sina skillnader i temperament och förmåga kan män och kvinnor skänka äktenskapsrelationen unika perspektiv och erfarenheter. Mannen och kvinnan bidrar på olika sätt men i lika mån till enheten och enigheten som inte kan uppnås på annat sätt." ("Äktenskapet är väsentligt för Guds eviga plan", *Liahona*, jun 2006, s 51–52; *Ensign*, jun 2006, s 83–84)

Silvia H Allred, första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresident-skap: "Herren har välsignat kvinnan med gudomliga egenskaper som kärlek, medlidande, vänlighet och barmhärtighet. Genom våra månatliga besök som besökslärare kan vi välsigna varje syster när vi sträcker oss utåt i kärlek och vänlighet och delar med oss av vårt medlidande och vår barmhärtighet. Vilka våra omständigheter än är har vi alla möjlighet att lyfta och stärka andra." ("För mina får på bete", *Liahona* och *Ensign*, nov 2007, s 113)

President Spencer W Kimball (1895–1985): "Att vara en rättfärdig kvinna på jorden i denna sista tid, före vår Frälsares andra ankomst, är en särskilt ädel kallelse. Den rättfärdiga kvinnans styrka och inflytande idag kan bli tiofalt mot vad det är under lugnare tider." (Se "Systrars privilegium och ansvar", *Nordstjärnan*, apr 1979, s 158.) ■

"Jag är rädd att någon ska erbjuda mig alkohol eller droger. Jag tycker inte om att säga nej eller göra så att andra blir arga på mig. Vad kan jag göra för att inte ge efter?"

Bestäm i förväg — nu — att du ska säga nej. Om du ger efter blir det mycket svårare att säga nej i framtiden. De flesta respekterar dig för att du står för dina normer. Och det är mindre troligt att de bjuder dig på sådant i framtiden.

Oroa dig inte för om människor blir arga på dig. Det är deras val om de blir det, men det är ditt val att behålla Andens sällskap och inte göra något som du kommer att ångra.

Det kanske är lättare för dig att säga nej om du har en vän vid din sida. En väns stöd kan hjälpa dig stå emot grupstrycket.

Försök också hindra att en sådan situation uppstår. Välj vänner som delar och respekterar dina normer. Om du till exempel ska gå på en fest kan du ta reda på vilka som kommer att vara där. Gå inte om du känner dig illa till mods eller manad att inte gå.

Håll det du lovat

När jag hade döpts gick jag inte på fester där alkohol och cigaretter förekom. En dag sade mina vänner: "Kom igen, vi går dit. Inget kommer att hända." Men jag tackade

nej eftersom jag hade lovat att jag inte skulle dricka alkohol, röka eller ta droger. De förstod eftersom de visste att jag var medlem i kyrkan och hur viktigt det är när man lovar något.

Det är inte våra vänner vi ska vara till lags, utan vår himmelske Fader. Vi får välsignelser när vi håller löftena vi ingick med honom när vi döptes.

Roxana C, 19 år, Lima, Peru

Bestäm dig!

Jag var också rädd för att svika mina vänner. Men jag tänkte att om jag gav efter, vem skulle jag då svika? Det som fungerade bäst för mig var att fatta beslutet långt innan situationen

kom upp. Jag bestämde mig för att säga nej till droger och alkohol. När jag hade sagt nej några gånger blev jag mer respekterad för beslutet jag hade fattat. Efter ett tag när någon frågade mig om jag ville ha en drink brukade en av mina vänner säga: "Nej, Calder dricker inte." Det blev lättare när mina vänner hade förstått att jag inte tänkte dricka.

Äldste Calder, 20 år, Idahomissionen Pocatello

Hitta modet att förbli trofast

Tidigare i år blev jag erbjuden droger. Jag ville inte göra personen arg, men jag fattade mod och sade att jag inte var intresserad. Jag kan inte säga hur tacksam jag är för att jag stod för det jag tror på. Några veckor senare sade killen som erbjöd mig droger att han blev så imponerad av att jag stod för det jag tror på. Han sade att han aldrig hade träffat någon som kunde göra det och att det krävde stort mod. Han sade att han aldrig skulle glömma det.

Genom ditt exempel kan du vara ett ljus för andra och ha gott inflytande på dem. (Se Matt 5:16.)

Mary T, 16 år, Arizona, USA

Var ståndaktig och orubblig

Dina kamrater respekterar dig när du säger nej och håller fast vid dina normer. Omge dig själv med vänner som har samma normer som du. De stöder dig i ditt beslut att vara ståndaktig och orubblig.

Lindy S, 15 år, Utah, USA

Bestäm dig nu

Om du bestämmer dig nu för att aldrig tacka ja till droger eller alkohol blir det mycket lättare att låta bli. Du behöver inte fundera en sekund över ditt svar. Andra respekterar ofta ditt val och du kanske får möjlighet att vara missionär genom att berätta för dem om Visdomsordet.

Chandler H, 14 år, Alabama, USA

Var modig

Jag var också med om något sådant. Jag bad till min himmelske Fader. Jag läste skrifterna och begrundade dem och försökte stärka mitt vittnesbörd. Och när situationen kom upp sade jag: "Jag är ledsen, men jag dricker inte. Jag är medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga." Jag försökte hjälpa andra att förstå mina normer. Först var jag nervös, men nu har jag blivit van vid att göra det, och jag fortsätter att hålla Herrens bud. Jag klarade prövningen med Herrens hjälp och jag välsignades också med större självförtroende, tro, hälsa och höga normer. Säg nej till dina vänner med tilltro och mod. När du inte kompromissar med dina normer kan du stråla som ett starkt ljus.

Lee, M, 17 år, Söul, Korea

VAR STARKA

"Ni ställs inför enorma frestelser. Ni stöter på dem på nöjesplatser, på Internet, i filmer, på tv, i billig litteratur och på många andra sätt — lömska, lockande och svåra att motstå. Kamrattrycket kan vara nästan överväldigande. Men, mina kära unga vänner, ni får inte ge efter. Ni måste vara starka. Ni måste koncentrera er på vad som är mest värdefullt i framtiden istället för att duka under för den lockande frestelsen framför er."

President Gordon B Hinckley (1910–2008), "Ett baner för folken, ett ljus för världen", Liahona och Ensign, nov 2003, s 83.

NÄSTA FRÅGA

"Hur kan jag övertyga mina vänner om att våra normer verkligen handlar om frihet och inte om begränsningar?"

Skicka ditt svar så att vi har det senast den 15 mars 2009, till:

**Liahona, Questions & Answers 3/09
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA
Eller skicka e-post till: liahona@ldschurch.org**

Följande information och tillstånd måste finnas med i ditt e-postmeddelande eller ditt brev:

FULLSTÄNDIGT NAMN

FÖDELSEDATUM

FÖRSÄMLING (eller gren)

STAV (eller distrikt)

Jag ger tillstånd att trycka svaret och fotografiet:

UNDERSKRIFT

FÖRÄLDERS UNDERSKRIFT (om du är under 18 år)

Ingen får någonsin reda på det

ÄLDSTE STANLEY G ELLIS

i de sjuttios kvorum

Jag föddes och växte upp i Burley i Idaho i USA. Min far hade en gård och en ranch där så jag tillbringade tiden med att arbeta utomhus. Min släkt hade varit medlemmar i kyrkan i generationer och jag växte upp med evangeliet. Men när jag gick på high school prövades mitt vittnesbörd av en möjlighet som jag hade undersökt.

Jag kände till en person i min high school som hade varit utbytesstudent. Jag tyckte det lät som en intressant upplevelse så jag tog reda på hur man blev utbytesstudent och ansökte om att få bli det. Det beviljades. Jag var då 16 år. Jag hade läst tyska i ett år så jag antog, liksom min rådgivare, att jag skulle få komma till Tyskland. I just det här utbytesprogrammet togs all ens information och matchades ihop med familjer som ville vara värdar, och sedan tilldelades ett land.

När jag antogs hade jag tilldelats att komma till Brasilien, och jag tackade ja. Jag bodde hos en underbar familj i São Paulo. De hade sex pojkar och en flicka, precis som min familj hemma. Som tur var pratade de engelska. Det blev en toppenupplevelse fastän jag bara var där över sommaren.

Under tiden i Brasilien blev jag vän med några som befann sig på det stadium i livet att de experimenterade med olika saker. De

började bjuda med mig när de skulle ut och ha roligt med några flickor som de hade träffat.

Jag var tusentals mil hemifrån i ett land där ingen kände mig utom min värdfamilj. Vännerna som bad mig följa med dem ut använde uttrycket "ingen får någonsin reda på det". Det var sant på sätt och vis. Säkert skulle ingen i min amerikanska familj få veta något. Jag var tonåring och långt hemifrån, med en inbjudan att göra något som var fel, och ingen skulle någonsin få reda på det.

Men jag visste att jag skulle veta det. Jag visste att Herren skulle veta det, så jag tackade nej till deras inbjudan och fortsatte tacka nej. De frågade mig upprepade gånger, säkra på att de skulle kunna övertala mig. Det var inte någon engångsprövning, men varje gång jag sade nej blev jag ännu mer besluten att stå fast vid mitt ord.

Satans bortförklaring

"Ingen får någonsin reda på det" är en bortförklaring som Satan använder mot oss. Det är en lögn. Jag upptäckte det under min sommar i Brasilien. Genom att falla för Satans lögn hamnar många i sådant som internet-pornografi. De tror de kan göra det på ett

Vännerna som bjöd med mig ut använde uttrycket "ingen får någonsin reda på det". Men jag visste att jag skulle veta det. Jag visste att Herren skulle veta det.

Jag lärde mig att vi kommer att provas från alla håll. Några av de svåraste prövningarna kommer inifrån och uppstår i vårt hjärta och sinne.

sådant sätt att ingen får reda på det. Men de vet alltid, och det gör Gud också.

Fall aldrig för den lögnen inom något område i livet. Jag är tacksam för att jag kunde se det falska resonemanget för vad det var och inte gav efter. Anden hjälpte mig att se sanningen. Jag litade också till det faktum att jag visste vad som var rätt tack vare det jag hade lärt mig i min familj. Mina föräldrar hade undervisat mig om sanningen. Jag fick undervisning om sanningen i Primär, i Söndags-skolan, i aronska prästadömet och i seminariet. Denna evangeliegrund fanns hemma, i min uppväxt och i kyrkans lektioner.

Frestelserna jag upplevde som utbytesstudent kom utifrån, från envisa vänner. Det var en test av det jag trodde på som kom utifrån, och jag kunde stå fast. Men allteftersom jag fick nya erfarenheter lärde jag mig att vi kommer att provas från alla håll. Några av de svåraste prövningarna kommer inifrån, när frestelserna som vi måste stå emot uppstår i vårt hjärta och sinne.

Visa Herren

En av dessa prövningar kom när jag valde att betala ett ärligt tionde medan jag var hemifrån. Pappa hade tagit med oss till tiondeavräkningen varje år. Han hjälpte oss räkna ut vårt tionde och vi betalade det. Medan jag växte upp utvecklade jag vanan att betala tionde. Om du hade frågat mig då så skulle jag ha sagt att jag hade ett vittnesbörd om tionde.

När jag hade slutat high school blev

jag antagen till Harvard-universitetet. Den sommaren arbetade jag och tjänade pengar som skulle täcka kostnaderna som mitt stipendium inte räckte till. I slutet av första terminen hade jag dumt nog gjort av med alla pengar som jag hade tjänat. De skulle ha räckt hela året.

Jag fick ett jobb i början av andra termen. Jag kunde inte arbeta så mycket eftersom jag studerade heltid, men jag arbetade några timmar i veckan och fick så min första lön. Det var förstås inte så mycket men det var allt jag hade att klara mig på till nästa lön.

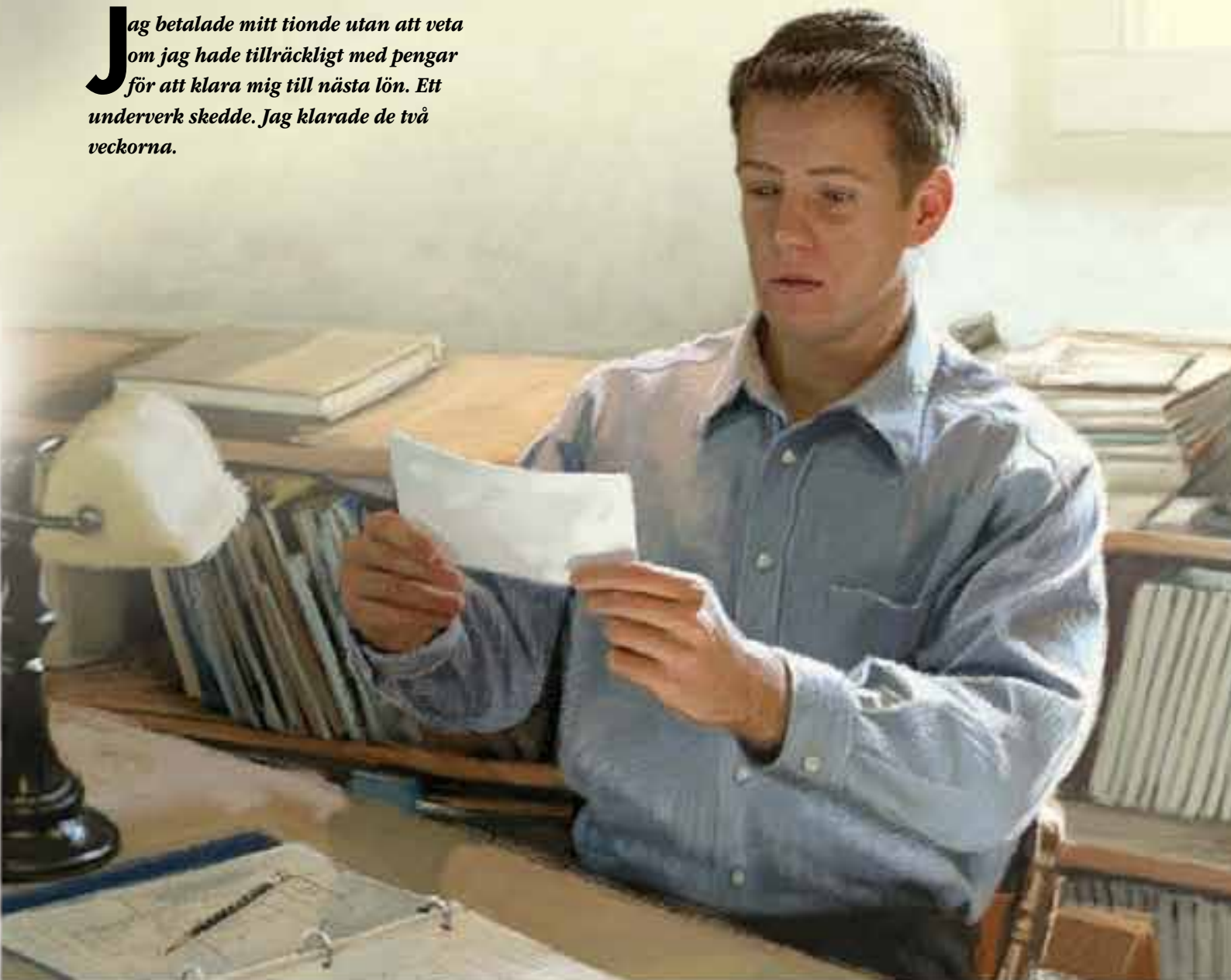
Då kom följande fråga för mig: "Hur ska jag göra med tiondet?" Jag hade för vana att betala tionde och hade alltid haft tillräckligt med pengar till det. Nu stod jag inför en svårighet: Ska jag betala mitt tionde när jag inte vet om jag har tillräckligt med pengar för att klara mig igenom de kommande två veckorna?

Medan jag begrundade detta kom jag att tänka på skriftstället Malaki 3:10 där Herren lovar: "Pröva mig nu i detta, säger HERREN Sebaot, om jag inte kommer att öppna för er himlens fönster och låta välsignelse strömma ut över er i rikt mått."

Jag förstod att det var svaret. Jag skulle överlåta det åt Herren. Jag betalade mitt tionde utan att veta om jag hade tillräckligt med pengar för att klara mig till nästa lön. Ett underverk skedde. Jag klarade de två veckorna.

Jag kände så starkt att Herren håller vad han lovar. Herren hjälpte mig precis som han hade lovat. Precis som det står i skrifterna välsignar han oss om vi betalar vårt tionde. Samma underverk skedde under alla tvåveckorsperioder under resten av terminen. Förut trodde jag att jag hade ett vittnesbörd om tionde, men nu fick jag ett starkt

Jag betalade mitt tionde utan att veta om jag hade tillräckligt med pengar för att klara mig till nästa lön. Ett underverk skedde. Jag klarade de två veckorna.

vittnesbörd om tionde tack vare att jag fattade rätt beslut. Herren gör alltid det han säger att han ska göra, så mitt vittnesbörd fortsätter att växa, steg för steg.

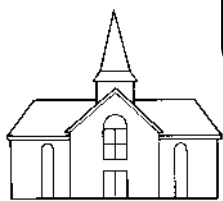
Tro på Herren

Jag vill uppmana dig, medan du är tonåring och håller på att utveckla ett eget vittnesbörd, att du litar på det Herren har sagt. När Herren lovar något kan vi lita på det eftersom Gud inte kan ljuga, som det står i skrifterna. Herren håller vad han lovar. När Herren lovar något, antingen genom sin

profet eller direkt genom sina skrifter, kan vi lita på det.

I skrifterna uppmuntras vi att vända oss till Herren. ”Be ... och ni skall få. Bulta, och det skall öppnas för er. Ty den som ber han får, och för den som bultar skall det öppnas.” (3 Nephi 27:29)

Jag lärde mig genom denna och andra upplevelser att detta skriftställe är sant. Vår himmelske Fader finns alltid här för oss. Oavsett om vår prövning kommer utifrån eller inifrån får vi hjälp av hans plan, hans skrifter, hans kärlek och den Helige Andens gåva. ■

Undervisning i barntillsynen, undervisning hemma

Det finns mycket som gör den nya barntillsynsboken speciell, bland annat aktiviteter som hjälper barnen lära sig evangeliesanningar genom att se, höra och göra.

MARGARET S LIFFERTH

första rådgivare i Primärföreningens
generalpresidentskap

Charlie som är 20 månader gammal tycker mycket om att lära sig om evangeliet hemma. Han kan peka på en bild av Frälsaren och säga: "Jesus." Men när han är med på barntillsynen i Primär, där han också får lära sig om Jesus, är han fortfarande lite blyg.

Sam är nästan tre år och känner sig hemma i barntillsynen. Han har lärt sig olika primärsånger där och tycker om att sjunga dem under familjens hemaftnar. Faktum är att när hans farmor sjöng med honom var hon förvånad över att Sam kunde sjunga flera sånger ur minnet.

Både Charlie och Sam deltar i sin första organiserade upplevelse i kyrkan — barntillsynen. Här får barn mellan 18 månader och tre år lära sig mer om evangeliet. Den nya barntillsynsboken, *Sen edra små*, är en underbar resurs, både för lärare i barntillsynen och för föräldrar som kan undervisa barnen om grundläggande evangeliesanningar i hemmet.

Ett flexibelt undervisningsredskap

Barn i den här åldern kan börja lära sig enkla, men ändå djupa, evangelieprinciper, till exempel att vår himmelske Fader och Jesus finns och att de älskar oss, kärleken

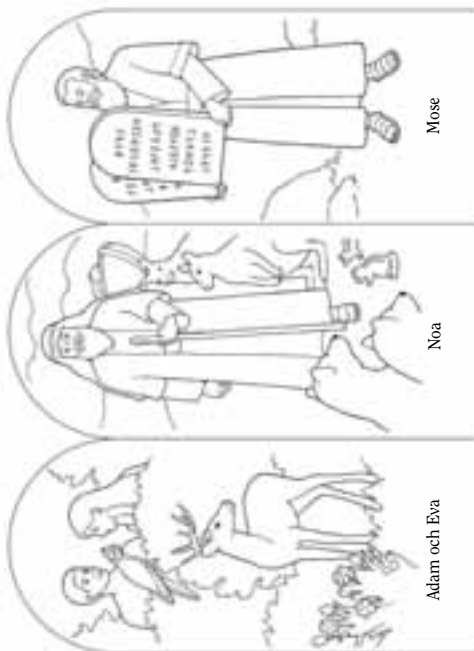
som råder i familjen, styrkan som finns i bön, att den första synen verkligen inträffade och skönheten i Guds skapelser.

De är aktiva, behöver kärlek och närhet, har svårt att koncentrera sig längre tider, börjar lära sig språket och tycker om många olika aktiviteter. De lär sig hela tiden. President Thomas S Monson har citerat en framstående medicinsk expert som sade "att den mest mottagliga åldern i en persons liv är när hon är två eller tre år gammal".¹

Under lektionstiden deltar barnen i musikaktiviteter och lekstunder, får förfriskningar och deltar i en lektion där de får undervisning om evangeliets grundläggande lärdomar. Lektionerna i den nya barntillsynsboken är flexibla och uppfyller behoven hos denna åldersgrupp.

Varje lektion inleds med en introduktion för läraren. Där förklaras kortfattat vilken lärdom som ska undervisas och skriftställehänvisningar anges. Den innehåller undervisningsförslag så att föräldrar och lärare vet vad de kan vänta sig av barn i barntillsynsåldern och hur de ska anpassa undervisningen för

**Lärare i barn tillsynen
och föräldrar hemma
kan ta Sen edra små till
hjälp när de ska under-
visa barn om evange-
liets grundläggande
sanningar.**

**Alla lektioner inne-
håller två sidor med
bilder som förstärker
lärdomen som under-
visas i lektionen.**

INTRODUCCIÓN PARA EL MAESTRO

Este es el fin de proporcionar espiritualmente para enseñar con la lección, luego a leer y estudiar con entusiasmo a los estudiantes.

Visitemos con nuestro Padre Celestial como espíritu santo de nuestro Maestro Padre Celestial prepare un plan que nos permita venir a la tierra y recibir siempre felices a los que podamos llegar a ser como Él y que podamos regresar a su presencia. Esto es posible por medio de la expiación de Jesucristo y de nuestros esfuerzos. Rescaldemos los objetivos para ser nuestros estudiantes. (Moroni 3:14-27; Atestados de Pt 1:10)

PREPARACIÓN

Marque la página 19 de este manual para que la pueda encontrar fácilmente.

ACTIVIDADES DE PARTICIPACIÓN

Comience con una actividad de grupo. El maestro tiene para ello, ver la página 3.

Objetivo: Pido a los niños que hagan la primera oración.

Contar un relato

Utilice "Dios es el Padre de Todos" (Cantamos para los niños, págs. 2-10) para enseñar a los niños algunos detalles básicos del plan de salvación. El siguiente resumen es una sugerencia:

Dijo a los niños que Jesús vino a enseñarles con nuestro Padre Celestial antes de morir.

Cuando se dijo: Jesús a los niños a través de un ángel:

Seo un hijo de Dios.

El me enseñó a:

Dijo a los niños que nuestro Padre Celestial tiene un plan para nosotros.

Después de que recibimos a la tierra a Dios. Estábamos tan felices que dimos un grito de alegría. Jesús a los niños a decir: "¡Hoy!"

Mostró la familia de la familia que se encuentra en la página 11. Dijo a los niños que vivieron a la tierra a vivir con una familia que Dios ama. Pido a los niños que dibujen los hogares y que se abstengan a él mismo.

Cuando se dijo:

No los daban en troques y podían hacerlos para mí.

Dijo a los niños que vivieron felices en la tierra, nuestro Padre Celestial desea que nosotros felices y que regresemos por mandamientos.

Cuando se dijo:

Comenzamos a estudiar la escuela a regalar.

Mostró la familia de los estudiantes que se encuentran en la página 19. Dijo a los niños que nuestro Padre Celestial eligió a los estudiantes para enseñarles a regalar con Él. Explicar que gracias a Jesús y al guardarnos los

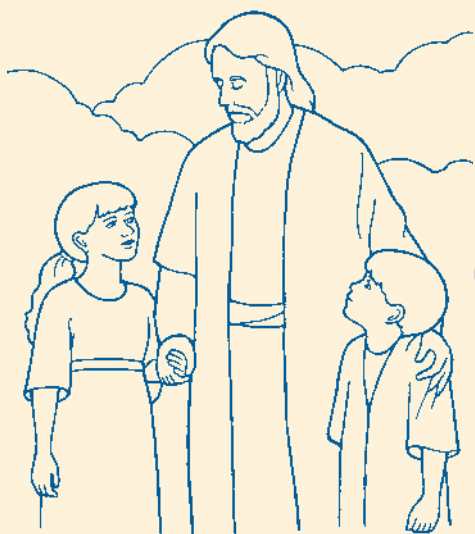
CONSEJOS
PRÁCTICOS
PARA LA
ENSEÑANZA

Preparar: Tener los libros, lecturas y otros materiales que se usen en la lección. El maestro puede preparar un ambiente de fe.

Actividad de aprendizaje: Pido a los niños que usen los libros y materiales que se usen en la lección, especialmente los de los niños que se usen en la lección. Pido a los niños que usen los libros y materiales que se usen en la lección.

12

Undervisningsförslagen hjälper föräldrar och lärare veta hur de ska anpassa lektionen för att uppfylla barnens behov.

Vittnesbörd om framgång

När barntillsynsboken utformades testade barntillsynsledare i Primär över hela världen lektionerna. De kom med många bra förslag som tagits med i boken.

Från Kapstadens stav i Ghana skrev en barntillsynsledare: "Jag lärde mig mycket om att undervisa när jag testade lektionerna. Barnen var intresserade av berättelserna, besvarade frågor och färglade bilder. De var så glada." En primärledare från Scranton i Pennsylvania i USA skrev: "Vi har en liten gren och har inte alltid någon lärare. Lektionerna kan förberedas på mycket kort tid och ändå bli lärorika för barnen."

I Los Teques stav i Caracas i Venezuela uppskattade en ledare det faktum att lektionerna ger läraren möjlighet att leda dem enligt Andens ledning.

"Barnen tyckte om fingerdockorna", skrev

en ledare från West Jordan i Utah. "Jag gav barnen möjlighet att återge en berättelse med hjälp av sina egna dockor. De gjorde det så bra att jag tror de skulle kunna göra det själva under familjens hemafton." Hon tillade: "Undervisningsförslagen var också till stor hjälp för mig."

Till föräldrar och barntillsynsledare

Det är en förmån för föräldrar och primärledare att anförtros uppgiften att ta hand om och undervisa barn i barntillsynsåldern. Dessa barn är duktiga och fulla av tro. De tror gärna, är ivriga att lära och glada att delta i aktiviteter. De trivs i en atmosfär där evangeliets kärlek och ljus råder.

När den nya barntillsynsboken används med inspiration och vittnesbörd, hjälper den föräldrar och primärledare över hela världen att undervisa små barn, som Charlie och Sam, om Jesu Kristi evangelium. ■

SLUTNOT

1. Glenn J Doman, citerad i Thomas S Monson, "Beständiga sanningar i en tid av förändring", *Liahona* och *Ensign*, maj 2005, s 19.

Barn i barntillsynsåldern trivs i en atmosfär där evangeliets kärlek och ljus råder.

SEN EDRA SMÅ

Föräldrar kan köpa boken (artikelnr 37108 180) och använda den under hemaftnar och lära sig mer om hur man bäst undervisar små barn.

En fungerande familj

JAMES D MacARTHUR, PHD

chef, centret för yrkesrådgivning, Brigham Young-universitetet

Jag minns att jag som ung förälder läste Läran och förbunden 93:40, där Herren säger: "Jag har befallt er att fostra era barn i ljus och sanning." Jag undrade: "Hur gör man det egentligen?" Jag hade hört många prata om *dysfunktionella* familjer, men jag ville ha en fungerande familj. Vad exakt är en *fungerande* familj?

Människor verkar tro att familjemedlemmar i fungerande familjer kommer perfekt överens och löser problem på ett perfekt sätt. Naturligtvis är sanningen den att en fungerande familj inte är detsamma som en fullkomlig familj. Alla familjer ställs inför utmaningen att behöva handskas med familjemedlemmarnas unika personligheter. Men i en väl fungerande familj inser familjemedlemmarna

att de har svagheter, och de arbetar på att förbättra sina relationer trots svagheter. Faktum är att familjemedlemmar blir lyckligare när de strävar efter att tillämpa evangelieprinciper i sitt liv för att förbättra relationer med enskilda och med familjen.

Under de år jag har arbetat med gifta par och familjer som professionell terapeut har jag lärt mig några principer som jag tror hjälper familjer att fungera väl. Jag tar bara upp några få i den här artikeln. Du kanske kan komma på egna. När du läser om de här principerna kan du ta dig tid att begrunda hur de kan tillämpas på din familj.

I en fungerande familj använder föräldrarna sin energi till att undervisa barnen om rätta principer och låter dem utöva sin fria vilja. Som förälder och

far- och morförälder tänker jag på och anstränger mig för att ge så mycket kärlek, undervisning, tid, omsorg, hjälp, vägledning och uppmärksamhet jag kan för att lära mina barn och barnbarn rätta principer. Det innebär att jag också lär dem att val har konsekvenser — både bra och dåliga.

Ibland antar vi som föräldrar rollen som chef och försöker kontrollera våra barn därför att vi förväntar oss ett önskat resultat. Problemet med den metoden är att barnen motsätter sig tvång, särskilt när de blir äldre. Vi blir mer effektiva ju mindre vi uppför oss som chefer och ju mer vi uppför oss som tränare, rådgivare och vägledare. Det innebär att vi lär våra barn rätta principer och, allteftersom mognad och erfarenhet tillåter, fortsätter ge dem större frihet att fatta beslut och ta konsekvenserna.

I en fungerande familj stärker föräldrarna medvetet sina barn. Det innebär att du regelbundet och enskilt begrundar varje barns behov och utvärderar det mot familjens övergripande behov. Många av oss reagerar

Vad är en fungerande familj? Det är en familj där medlemmarna arbetar tillsammans för att förbättra relationerna när de ställs inför svårigheter.

hela tiden på livets svårigheter. Fullspäckade scheman och livets krav kan göra det svårt att aktivt bestämma hur man ska leva och ställa sig till familjens behov och krav. Det innebär att omständigheter, andra människor eller gamla vanor till slut kanske dikterar hur du reagerar i en given situation i stället för att du bestämmer hur du ska reagera. Självfallet leder sådana reaktioner ofta till olyckliga situationer där vi inte lever upp till vår bästa förmåga.

Ett bra sätt för föräldrar att stärka familjen är att avsätta en särskild tid varje vecka när familjen kan diskutera hur det går med saker och ting. Jag kallar det för "familjesamtalstid". Om du och din maka fastställer en familjesamtalstid har ni bestämt er för att regelbundet begrunda familjens behov. Ni skapar också tid till att överväga de förändringar som du och din familj kanske behöver genomföra. Om du

är en ensamstående förälder kan du avsätta tid varje vecka till att begrunda och be om din familj.

När du avsiktligt fokuserar på familjen innebär det också att du tänker på vilken inverkan det du säger eller inte säger till barnen har. Som föräldrar börjar ni sända budskap om hur ni känner för barnen alltifrån de föds. Dessa budskap innefattar ord, handlingar och inställning, vare sig det är avsiktligt eller inte. Alla dessa budskap är avgörande för hur barnen ser sig själva.

Exempel på oavsiktliga men ofta sårande budskap är att ignorera eller vara otålig mot ett barn. Om du är för upptagen för att tillbringa tid med din son eller dotter kanske du

sänder budskapet "du är inte särskilt viktig för mig". Kom ihåg att man ibland inte kan hjälpa om man är upptagen, så ta inte detta på alltför stort allvar. Men tänk på att det är viktigt att du avsiktligt sänder positiva budskap för att upplyfta dina barn och att du då och då utvärderar vilka budskap du sänder så att du kan ändra på dem om så behövs.

Vilka budskap skulle du avsiktligt vilja sända till dina barn? Vill du att de ska veta att du älskar dem och tänker på dem? Om du planerar väl kan du ofta sända positiva budskap också när det känns svårt. Tänk dig till exempel att du måste åka till jobbet varje dag innan barnen vaknar. Tänk så överraskade och glada barnen skulle bli om du gjorde en liten skylt av färgat papper och tejpade fast den på fotändan av sängen så att det var det första de såg

när de vaknade. På skylten kan det till exempel stå: "Hej! Pappa älskar dig! Vi ses till middagen. Vi leker tillsammans när jag kommer hem!" Ett sådant positivt budskap kan få en varaktig och kraftfull god inverkan.

I en fungerande familj är relationerna av största betydelse. Det är bra att regelbundet utvärdera *varje* relations tillstånd i familjen. Man vet aldrig när barnen har ett särskilt ouppfyllt behov som de av någon anledning inte har berättat om. Genom att noga lyssna och vara lyhörd för Anden kan du lättare urskilja hur det går för barnen och vilka behov de har.

Detta ger förstås upphov till en fråga: Hur kan man förbättra situationen om man inser att någon i familjen behöver hjälp med en relation, antingen till dig eller till någon annan? En sak jag har lärt mig är att relationer oftast inte blir bättre av sig själva. De blir bättre först när vi bestämmer oss för att de ska bli det.

Försök ge tid åt relationen på uppenbara sätt. Här är några exempel som jag har använt mig av och som kan fungera för dig: Samtala, lek, tillbringa enskild tid med barnen, skicka kärleksfulla brev, kort eller meddelanden, ge komplimanger, gör något roligt och oväntat, säg "jag älskar dig", lyssna på den andra personen, be honom eller henne hjälpa dig med ett projekt, berätta hur du känner. Allt detta kräver att du engagerar dig i det som den andra personen gör. Prata efteråt med din maka om vad du har gjort under familjens samtalstid. Du kanske blir förvånad över hur långtgående ditt positiva inflytande kan vara.

I en fungerande familj är föräldrarna aktiva lärare. Adam och Eva var utmärkta exempel på bra lärare. Som exempel kan nämnas att "Adam och Eva ... kungjorde allt för sina söner och sina döttrar". (Mose 5:12) De undervisade sina barn om evangeliets principer, till exempel om frälsningsplanen och vikten av att hålla buden och om de välsignelser man får när man gör det. Vi har samma ansvar att undervisa våra barn, både om färdigheter för livet och om evangeliet. Om vi lämnar våra barns andliga utbildning åt slumpen eller åt någon annan, löper vi den stora risken att de inte lär sig det som leder till sann lycka.

Det innebär att vi behöver tänka på vad vi undervisar om och hur vi undervisar. När ni har ett familjesamtal kan du till exempel fråga: "Vad vill vi undervisa om i familjen under de kommande månaderna? Hur, när och var vill vi undervisa om det?" Om du vill kan du skriva svaren som familjemål och sätta upp dem på en väl synlig plats så att ni kommer ihåg dem. Arbeta sedan på att uppnå målen.

Vad mer kan du undervisa om? Allt som du tror att familjen behöver lära sig. Några ämnen kan vara artighet, ärlighet, bön, skriftstudier, ekonomi och hur man blir skuldfri, ömsesidig respekt i familjen, hur man använder

tiden effektivt, hur man hanterar ilska, vikten av utbildning och behovet av att alla familjemedlemmar gör sin del i hemmet.

Effektiv undervisning sker också utanför den formella eller direkta undervisningssituationen. Indirekt undervisning inträffar när du undervisar utan att använda några ord. Faktum är att du kanske inte ens är närvarande när "undervisningen" sker! Jag sätter till exempel upp tavlor som representerar egenskaper som jag vill att mina barn ska tänka på. Ett exempel är en tavla med pionjärer som färdas i en snöstorm, som representerar att man inte ska ge upp när det är jobbigt. Vi har också ett fotografi av vart och ett av våra 29 barnbarn på spiselkransen hemma i vårt vardagsrum. Det finns inte några skrivna ord på bilderna, men denna visuella presentation genererar

ändå många kommentarer. Ingen kan missa dem. Bilderna ger budskapet att våra barnbarn är en viktig del av vår familj.

I en fungerande familj leder föräldrarna genom exempel. Barn tittar alltid på oss och iakttar vårt uppförande vare sig vi är medvetna om det eller inte. I min roll som far utvärderar jag regelbundet mitt beteende genom att fråga mig själv: "Kan jag rekommendera mina barn att följa mitt exempel offentligt och privat?" Om svaret är nej gör jag de ändringar som behövs.

Här är några frågor som jag har ställt till mig själv:

- Vill jag att mina barn ska vara tålmodiga? Ja, så jag försöker vara så tålmodig mot dem som jag kan.
- Vill jag att mina barn ska ta det lugnt, ha roligt och lära sig glädjas åt livet? Ja, för jag tror att dessa egenskaper är nödvändiga för att kunna utveckla sunda, glada relationer. Jag försöker ha roligt med mina barn så ofta jag kan.

Lär dina barn rätta principer genom ord, genom exempel och genom Anden när du bär vittnesbörd för dem.

- Vill jag att mina barn ska läsa skrifterna och sunda böcker? Ja, så jag ser till att de ser mig läsa, och jag läser för dem.
- Vill jag att mina barn ska bry sig om familjerelationerna? Ja, så jag pussar och kramar dem, ler mot dem, lyssnar på dem, leker med dem och berättar om personliga upplevelser för dem.

Kom ihåg att barn vill att deras föräldrar ska vara ett exempel på en person som har en tydlig inriktning, både när det gäller personliga och andliga angelägenheter. Som föräldrar behöver vi leva värdiga att hela tiden få vägledning från den Helige Anden, särskilt under svåra tider.

Slutligen undervisar föräldrar i en fungerande familj sina barn om att ha tro på vår himmelske

Fader och på Jesus Kristus. Denna tro ger en stark och solid grund för familjelivet som inte kan fås på något annat sätt. Det är också en befallning från vår himmelske Fader. Angående vår plikt mot våra barn lärde kung Benjamin att vi ska "lära dem att vandra på sanningens och allvarsamhetens vägar. [Vi ska] lära dem att älska varandra och att tjäna varandra." (Mosiah 4:15)

Det viktigaste vi gör i livet är kanske att undervisa våra familjemedlemmar om att ha tro på Jesus Kristus och på hans lärdomar och att hålla buden. I "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", står det: "Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herren Jesu

Kristi lärdomar.”¹ Lär dina barn rätta principer genom ord, genom exempel och genom Anden när du bär vittnesbörd för dem.

Kom ihåg att ha tålmod med dig själv och med dina familjemedlemmar. Relationer förbättras vanligtvis steg för steg, inte över en natt. Det krävs tid och ansträngning för att stärka dem. Men när du strävar efter att få en fungerande familj som är baserad på vår himmelske Faders och Jesu Kristi lärdomar och på hans återställda evangelium ger du dina familjemedlemmar bäst möjlighet att komma varandra närmare och möta svårigheter med större harmoni och lycka. ■

SLUTNOT

1. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, okt 2004, s 49; *Ensign*, nov 1995, s 102.

Generationer

Oavsett om du är ny medlem eller om din släkt har varit medlemmar i kyrkan i många årtionden kan kyrkans ungdomar i Guadeloupe tala om för dig att man blir stark av att följa evangeliet.

RICHARD M. ROMNEY

Kyrkans tidningar

Coralie "Coco" Gamiette, 12 år, har många platser hon tycker om att besöka och en av dem är ett vattenfall. Det heter *la Cascade aux Écrevisses*. Det är platsen där många av kyrkans första medlemmar på ön Guadeloupe i Västindien döptes.

Coco säger att vattenfallet påminner henne om en plats i Mormons bok, Mormons vatten, som beskrivs som "en källa med klart vatten" med "en liten dunge med små träd" i närheten. Det var där 450 personer av dem som trodde på Almas undervisning döptes. (Se Mosiah 18.)

På Guadeloupe i dag, liksom på de flesta platser där kyrkan finns, utförs dopen i en bassäng i möteshuset. Men för Coco är *la Cascade* ändå en härlig plats att ha picknick på. Hon brukar också vada i bäcken och sitta i den svalkande skuggan och tänka på kyrkans arv i hennes släkt.

Från Frankrike, med kärlek

Detta arv har en något komplicerad historia som sträcker sig 20 år tillbaka i tiden, till staden Angoulême i Frankrike. Där leddes heltidsmissionärerna till en man som hette Michel Menardin. Han hade kommit från Guadeloupe, ett av Frankrikes territorier, för att göra militärtjänst. Michel tog emot evangeliet och döptes och konfirmerades.

Samma år i samma stad lade missionärerna en broschyr i en brevlåda. Den väckte intresset hos en ensamstående mamma, Claudine, som hade en 19-årig dotter, Delphine. De fick båda ett vittnesbörd och döptes och konfirmerades också.

Michel och Claudine träffades i kyrkan, bestämde sig för att de var menade för varandra och gifte sig. (De är Cocos morföräldrar.) När Michels mamma Marthé kom för att vara med på bröllopet bodde hon i Angoulême, fick undervisning om kyrkan och blev sedan medlem.

Senare kallades Delphine att verka som missionär i Seattle i Washington. Medan hon var där flyttade hennes föräldrar och farmor tillbaka till Guadeloupe. Efter missionen kom Delphine för att besöka dem och medan hon var i Guadeloupe träffade hon Claude Gamiette som nyligen hade kommit tillbaka från Floridamissionen Jacksonville. Han verkade som rådgivare åt Delphines styvfar i grenspresidentskapet. De båda återvända missionärerna började träffas och gifte sig en kort tid senare. Claude och Delphine är Cocos föräldrar. Nu, fjorton år och fem barn senare, är Claude, vars släkt går tillbaka många år i kyrkan,

EN HELIG PLATS

Mormons vatten var en helig plats för dem som undervisades och döptes där av Alma. "Platsen Mormon, Mormons vatten, Mormons skog, hur ljuvliga är inte dessa för deras ögon som där kom till kunskapen om sin Återlösare. Ja, och hur välsignade är inte de, ty de skall sjunga till hans lov för evigt." (Mosiah 18:30)

Har du en favoritplats som påminner dig om en plats i skrifterna?

**Ovan, uppifrån:
Seminarieeleverna
Luidgia, Travis, Eole
och Leslie (motsatt
sida) tycker om att
lära sig om evangeliet
tillsammans. Coco
(föregående sida) vet
att evangeliet stärker
hennes familj.**

president för Basse-Terredistriktet på Guadeloupe.

Resultatet av allt detta är att Coco är en fjärde generationens medlem i kyrkan. "Jag har växt upp i kyrkan", säger hon. "Jag har fått höra om den hela mitt liv, gått i Primär och nu i Unga kvinnor, och jag har hört mina föräldrar och deras föräldrar och deras föräldrar bära sitt vittnesbörd. Jag har alltid vetat att evangeliet är sant. När jag läser i Mosiah om löftena de troende gav när Alma döpte dem är det vad jag själv har sett och känt i hela mitt liv."

Coco minns att hennes gammelfarmor har sagt att familjen sträcker sig bortom mor och far och barn. "Hon säger att familjen sträcker sig över generationerna, från evighet till evighet", säger Coco. "Det är det jag ser i min familj."

Bit för bit, dag för dag

På en annan del av ön, i huvudstaden Basse-Terre, har kyrkan blivit ett arv på två generationer för Luidgia Duflo, 13 år, och hennes syster Stella, 17 år, som blev medlemmar för två år sedan, samtidigt som deras äldre syster, yngre bröder och föräldrar. De säger att evangeliet har lärt dem att hedra sin mamma och pappa. De tycker särskilt mycket om hemaftnarna som de har i familjens lägenhet. Den är

belägen över pappans lilla affär. Han säljer hushållsprodukter, socker, kryddor, godis och djurfoder. En av deras favoritplatser när de ska prata med honom är hans kontor längst bak i affären. Där är en hel vägg täckt med fotografier av kyrkans olika tempel.

"Det ger honom möjlighet att göra lite missionsarbete när folk kommer in för att prata affärer och vill veta vilka alla byggnaderna är", säger Stella. "Men jag tror också att de varje dag påminner honom om hans eviga löften och mål. Det gör de i alla fall för oss. Vi bör förbereda oss för att komma till templet, och han påminner oss ständigt om det."

Familjen Duflo ser en ljus framtid framför sig. "Kyrkan fortsätter att växa i Guadeloupe och den kommer att blomstra", säger Stella. "Vi måste bara göra vår del, bit för bit, dag för dag, och lita på Herren i allt och dela med oss av evangeliet när vi kan."

Seminariet och Goliat

Eole Montredon, 15 år, kommer till seminariet varje skolmorgon fastän hon inte är medlem i kyrkan än. "På många sätt", säger hon, "känns det som om jag har varit medlem hela mitt liv eftersom jag har vuxit upp nära kyrkan och känt till evangeliet."

Hon säger att hon tycker om att komma till seminariet eftersom "det är bra för oss ungdomar att studera skrifterna tillsammans fastän vi måste gå upp före solen för att ta oss dit". Seminariet börjar klockan sex så hon går upp klockan fem. "En del av mina vänner tycker inte att jag är riktigt klok, men när jag förklarar vad vi gör tycker de att det låter bra. Dessutom känner jag den Helige Anden när jag är där. Det är en bra känsla som jag kommer ihåg hela dagen."

En av hennes favoritberättelser i Bibeln är den om David och Goliat. Hon säger att vetskapen om att Herren hjälper små människor övervinna stora problem ger henne mod, för hon har ett problem som ibland känns lika stort som Goliat. Hennes föräldrar har separerat, och fastän hennes mamma är en aktiv medlem och skulle tycka om att se Eole bli medlem så insisterar hennes pappa på att

hon ska vänta. Och för att hedra sin pappa väntar hon. Hon lever tålmodigt efter evangeliet och ber om att han ska ändra sig en dag.

”Om jag kunde ge ett budskap till ungdomarna i kyrkan”, säger Eole, ”så vore det att komma till seminariet varje skoldag och till kyrkan varje söndag, för ju mer man går dit, desto mer ser man hur bra det är och hur stark det gör en.” Fastän Eole inte får uppleva ett arv av många generationer i kyrkan — inte än — så vet hon att hon *kan* arbeta på att bygga ett sådant arv för kommande generationer. ”Jag vet att jag behöver börja nu”, säger hon, ”och om jag är trofast så kommer bra saker att hända.”

Tidig-morgon-regeneration

I en morgonseminarieklass i Abymes finns samma önskan att bygga upp styrka. Klassdeltagarna tävlar om att hitta skriftställen. De kommer ivrigt fram till tavlan för att rita bilder. Varje gång läraren ställer en fråga sträcks händer snabbt upp för att svara på frågan.

”Seminariet hjälper oss att lära känna Gud mer”, säger Travis Devarre, 14 år. ”Det hjälper oss också att göra missionsarbete nu och förbereda oss för en heltidsmission senare. Man lär sig genom att studera Guds ord, och så kommer man klarvaken till skolan med huvudet fullt av goda tankar. Man förnyas.”

Ett annat ord för att förnyas är att *regenerera* vilket betyder att andligt födas på nytt eller omvändas. Det kan också betyda att man återställs till ett bättre, högre eller värdigare tillstånd. Travis säger att han blir förnyad av att tjäna i prästadömet. ”Det välsignar mig och min familj för det gör att jag kan hjälpa andra, bland annat min familj. Det gör mig glad.”

”Om vi litar på vår himmelske Fader kan vi få välsignelser”, säger Leslie Amoussouga, 15 år. ”Vi vet att han alltid bereder en väg åt oss. Om vi inte tvivlar, om vi har tro och håller buden så fyller han vår själ med solsken.” Med andra ord hjälper han oss att ”regenerera”, från generation till generation. ■

VARFÖR LESLIE GÅR TILL SEMINARIET

”Jag tycker om att gå upp tidigt på morgonen, innan solen har gått upp, och vara med mina vänner”, säger Leslie Amoussouga, 15 år, medlem i Abymes gren.

Men det handlar inte bara om att vara tillsammans med vännerna. ”I seminariet studerar vi skrifterna mer ingående än vad jag gör när jag är ensam hemma”, säger hon. ”Man lär sig många bra saker när man studerar tillsammans och när man har en lärare som är uppriktigt intresserad av att vi ska lära oss och som kan förklara sådant som man inte helt förstår själv.

Och seminariet hjälper mig i skolan också eftersom jag går upp tidigt för att vara med på seminariet. När jag kommer till skolan är jag redan vaken och aktiv medan några av de andra eleverna fortfarande är sömniga. Seminariet hjälper en utveckla goda vanor och lär en självdisciplin, både när det gäller att studera och enkla saker som att komma upp och komma iväg.”

Det verkliga syftet med min mission

Denise Barfuss

Jag hade bara verkat som hel-tidsmissionär i Argentina i två månader när jag fick veta att min lillasyster, min enda syster, hade förlovat sig. Rebecca och jag hade stått varandra nära när vi växte upp och hade drömt om varandras bröllop, och nu skulle jag missa hennes.

Mina föräldrar skickade planer, bilder, menyer och scheman men jag kände mig ändå utanför, ensam och långt hemifrån. Missionsarbetet gick trögt. Jag kom på mig själv med att undra vad jag hade här att göra, så långt hemifrån, och jag blev förvirrad över vad det var meningen att jag skulle åstadkomma.

Ändå visste jag att Herren hade kallat mig att tjäna, och jag hade ett starkt vittnesbörd om bön och om prästadörets kraft. Jag fick en tröstande välsignelse där jag försäkrades att jag var där jag behövde vara.

Som missionärer återger vi ofta uppmaningen i Moroni 10:4–5. Jag trodde starkt på löftet i dessa verser — att om jag frågar Gud, min evige Fader, i Jesu Kristi namn, så kan jag få veta sanningen om allting genom den Helige Andens kraft. Jag bad ihärdigt för att få veta om jag hade gjort rätt genom att komma till Argentina i

En ung man ropade på oss.

Vi struntade i honom, men när han ropade igen kände jag mig manad att svara.

stället för att stanna kvar hemma där jag kunde

ha hjälpt min syster förbereda sig för sitt bröllop. Ju mer bröllopet närmade sig desto innerligare blev mina böner. Jag kände Andens lugnande inverkan, men hoppades ändå på att få ett svar.

Två veckor före bröllopet var min kamrat och jag på väg hem från en lunch hos några medlemmar i grenen där vi verkade. Grenen låg i ett litet samhälle i centrala Argentina där människorna iakttog seden att ta siesta. Vid den tiden på dagen var oftast inte någon ute.

Men medan vi gick där ropade en ung man på oss. Eftersom många unga män retade oss struntade vi i honom och fortsatte gå. När han ropade igen kände jag mig manad att svara.

Han hette Horacio och ville veta om vi kände de två unga kvinnorna som hade läst Mormons bok tillsammans med hans kusin. Han sade att han hade känt något speciellt när systrarna, som också verkade i vår gren, läste. Han ville veta om han kunde få komma till vår kyrka.

Medan vi undervisade Horacio med hjälp av lokala medlemmar lärde han sig snabbt att tycka om evangeliet. Han förändrade sitt liv allteftersom han växte i evangeliet, men hans familj hade invändningar och hans vänner avvisade honom. Ändå kände Horacio Herrens kärlek och ville följa honom. Jag hade några av mina härligaste upplevelser på missionen när jag undervisade Horacio.

När min familj satt i templet i Oakland i Kalifornien och såg min syster ta emot en av förrättningarna

som skulle förbereda henne för det celestialet riket, satt jag i ett litet möteshus i General Pico i Argentina och väntade på att Horacio skulle avsluta en intervju som förberedde honom för att ta emot sin första fräl-sande förrättning — dopet. Min syster kunde förbereda sig för sina förrättningar utan min hjälp, men Horacio kanske inte hade kunnat göra det. Det han behövde var att få undervisning om evangeliet av min kamrat och mig, och det jag behövde var att bli påmind av honom om det verkliga syftet med min mission — att hjälpa till att föra själar till Kristus.

När jag gjorde mig redo att lämna Argentina i slutet av missionen gjorde sig Horacio redo att själv verka som missionär. Genom honom hade min himmelske Fader besvarat mina böner och sedan sände han Horacio för att besvara andra människors böner. ■

Han måste vara här!

Paul Culbert

En lördagsmorgon fick jag ett telefonsamtal från en vän, en annan ung ensamstående vuxen i vår församling i Wiltshire i England. Hennes styvmor, som bodde i samma by som jag, var sjuk och låg till sängs. Hon kunde knappt röra sig och fastän hon inte var medlem

i kyrkan hade hon frågat mig om jag kunde ge henne en välsignelse.

Jag hade bara varit medlem i kyrkan i några månader men eftersom jag hade fått undervisning under prästtadömsmötena kände jag mig relativt redo att ge en välsignelse fastän jag var lite nervös. Jag sade att jag skulle ta reda på en kamrat och komma så fort som möjligt.

Jag tänkte genast på den närmaste äldsten i församlingen och körde till hans bostad. Hans hustru öppnade och påminde mig om att de bröder i Swindons församling som hade fått sin begåvning var i templet den dagen. Jag körde något modfärdig iväg men stannade till och bad min himmelske Fader om vägledning.

Medan jag bad frågade jag om det fanns någon bärare av melkisedekska prästadömet som kunde följa med mig. Jag kom omedelbart att tänka på namnet Stuart Ramsey. Jag hade inte hans telefonnummer men han och hans hustru Gill bodde på en flygbas omkring en mil bort.

När jag kom fram till deras bostad knackade jag på dörren, övertygad om att Stuart kunde följa med mig. ”Han är inte här”, sade Gill till min förvåning. ”Han var tvungen att åka till basen.”

Utan att låta mig avskräckas frågade jag om jag

Varför hade jag en så stark känsla av att jag skulle be Stuart om hjälp när han ändå inte var tillgänglig?

kunde få tag på honom. Hon förklarade att Stuart, som var mekaniker, hjälpte en vän med hans bil på en avspärrad plats på basen. Han kunde inte kontaktas per telefon och jag skulle inte kunna ta mig in genom säkerhetsdörrarna.

Varför hade jag en så stark känsla av att jag skulle be Stuart om hjälp när han ändå inte var tillgänglig? Hade jag missförstått svaret på min bön? "Nej", tänkte jag för mig själv, "han *måste* vara här."

I samma ögonblick hörde jag en pigg röst bakom mig: "Paul, vad gör du här?" Det var Stuart! Han hade försökt reparera sin väns bil och hade känt sig manad att återvända hem. Jag förklarade situationen och han gick genast med på att hjälpa mig ge välsignelsen.

Jag var glad för erfarenheten Stuart hade. Han smorde henne och när jag beseglade smörjelsen kände jag mig manad att välsigna henne att hon skulle bli botad. När jag körde Stuart hem gladdes han åt att Anden hade lett honom till att lämna arbetet i tid för att möta mig hemma hos sig.

Jag blev mycket glad följande morgon när jag fick veta att min väns styvmor kände sig mycket bättre. Jag har gett många välsignelser sedan den gången, men jag är tacksam för att jag tidigt fick lära mig att oavsett hur oerfarna vi är när det gäller prästadörets plikter så vägleder Herren oss i vad vi ska göra om vi litar på honom, håller hans bud och gör vårt bästa för att förhärliga vår kallelse. ■

Behöver ni skjuts, äldster?

Errol Fernando

Efter att ha kört buss en hel dag i Victoria i Australien körde jag sista turen för kvällen, på väg hem. Medan jag körde såg jag två välklädda unga män som promenerade. Jag bestämde mig för att stanna till och fråga om de behövde skjuts.

Jag frågade varför de hade namnbricka, vit skjorta och slips på sig. En av dem sade att de var missionärer för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Medan jag frågade missionärerna om deras arbete kände jag något fylla bussen som jag senare insåg var den Helige Anden. Jag bad dem berätta mer om Jesus Kristus och blev glad av deras svar.

Tyvärr hade det blivit sent så jag lämpade av missionärerna i Dandenong. Efteråt blev jag ledsen när jag insåg att jag inte hade fått deras

När jag frågade missionärerna om deras arbete kände jag något som jag senare insåg var den Helige Anden.

telefonnummer. I flera veckor bad jag om att jag skulle få träffa dem igen. Medan jag körde mina bussturer tittade jag till och med efter dem. Månaderna gick, men så hände något helt otroligt på min födelsedag den 19 augusti 2002.

När jag åt lunch med min hustru Camelia knackade det på dörren. När hon öppnade hörde jag välbekanta röster. Det var missionärerna jag hade träffat på bussen! De blev lika överraskade över att se mig som jag var över att se dem. De hade proselyterat på vår gata och letts till vårt hus. Mina böner hade besvarats.

Äldste Jason Frandsen och James Thieler började genast undervisa oss. Mormons bok och profeten Joseph Smith var nya för oss, men vi hade inte svårt att förstå evangeliet eftersom vi hade en kristen bakgrund. Missionärerna uppmanade oss att be om och begrunda det som vi hade lärt oss. När vi gjorde det kände vi Anden, en önskan att komma till kyrkan och en maning att döpas. Vi har fått välsignelser ända sedan dess.

Idag, flera år senare, kör jag fortfarande buss, och jag ger fortfarande missionärerna skjuts. Men nu hjälper jag dem med missionsarbetet genom att presentera människor för dem och genom att dela ut exemplar av Mormons bok och annat material från kyrkan till mina passagerare.

De som åker med min buss märker hur glad jag är. När de frågar varför, säger jag helt enkelt: "Herren har gjort

det för mig. Han kan förändra ditt liv också." ■

Ta en kopp

Eleanor F Williamson

En kort tid efter det att min make och jag hade blivit medlemmar i kyrkan var vi på semester i Bermuda. Medan vi var där var jag med på en eftermiddagstillställning som hölls i vårt hotell. Medan jag tittade på alla delikata bakverk kände jag doften av te. Den var så inbjudande att jag inom mig hörde en röst som sade: "Ta en kopp."

Jag hade trofast följt Vidsordsordet sedan mitt dop. Jag sade för mig själv: "Nej, det ska jag inte."

"Men, kom igen", sade den lismande rösten som svar. "Du känner ingen här, och du är långt hemifrån."

Med ännu mer övertygelse sade jag ännu en gång inom mig: "Nej, det ska jag inte!"

Återigen hörde jag den lockande, övertalande rösten: "Ingen får *någonsin* reda på det."

Jag svarade bestämt: "Jag vet det!"

Just då stod jag bredvid en servitör som hällde upp te. Jag gick förbi med bestämda steg. Medan jag tittade efter ett bord överraskades jag av att någon ropade mitt namn. Till min stora förvåning såg jag en före detta chefs leende ansikte. Jag hade inte sett honom på många år. Han kom fram till mig och medan vi gick fram till ett

Aterigen hörde jag den lockande, övertalande rösten: "Ingen får någonsin reda på det."

bord sade han:

"Jag hörde att du har gått med i mormonkyrkan. Berätta."

Jag berättade glatt om några av evangeliets principer, hur glad jag var över mitt medlemskap i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och bar mitt vittnesbörd. Min före detta chef berättade att han hade släktforskat om sitt släktnamn och kunnat dokumentera många generationer. Han var uppriktigt intresserad av vad jag hade att säga om kyrkan och jag kände Anden starkt medan vi samtalade.

Under vårt samtal fick jag en tanke: "Skulle du ha kunnat ha det här samtalet om du hade satt en kopp te på din bricka?" Jag visste svaret. Om jag hade gett efter för frestelsen hade jag gått miste om en minnesvärd andlig upplevelse och möjligheten att bära mitt vittnesbörd. ■

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

Dessa undervisningsförslag kan användas såväl i klassrummet som i hemmet. Du kan anpassa dessa tankar till din familj eller klass.

"Det är inte lätt", s 16: Be familjemedlemmarna skriva exempel på en liten papperslapp på hur Herren har hjälpt eller välsignat dem. Gör en tacksamhetsburk och lägg papperslapparna i den. Uppmana familjemedlemmarna att fortsätta lägga lappar i burken (eller skriva om det i sin dagbok) när något händer och de får hjälp av Herren.

"Så lyckas du som nyomvänd", s 22: Oavsett om du är ny medlem eller inte är det viktigt att utveckla vänskapsband bland kyrkans medlemmar. Diskutera som familj hur ni kan sträcka er ut mot medlemmarna i er församling eller gren. Förklara att om vi stärker dessa relationer kan vi skapa varaktiga vänskapsband och genom

att tjäna andra kommer vi till Kristus.

"Ingen får någonsin reda på det", s 28: Vad menar människor när de säger att ingen någonsin får reda på det? Samtala om varför den logiken är felaktig och hur familjemedlemmarna kan motstå frestelser. Nämn några frestelser och låt familjemedlemmarna göra rollspel om hur de skulle reagera om de ställdes inför de olika frestelserna. Läs 1 Kor 10:13.

"Generationer", s 40: Berätta om din omvändelse eller återge berättelser om släktingar som fann evangeliet. Be familjemedlemmarna berätta varför evangeliet är viktigt för dem.

"En inbjudan till aktivitetsdagen", s LS10 och **"Jag kan vara en missionär nu"**, s LS14: När du har läst de här berättelserna kan du försöka komma på vilka du kan inbjuda till ett möte eller en aktivitet i kyrkan. Gör en lista över grannar, vänner och släktingar. Även om du tror att någon

ÄMNEN I DETTA NUMMER

Numret anger första sidan av artikeln.

LS= <i>Lilla stjärnan</i>	Jesu Kristus, 2, 10
Adam och Eva, 10, LS8	Kvinnor, 25
Aktivering, 18	Lydnad, 26, 28, 47
Barn tillsynen, 32	Missionsarbete, 44, 46,
Behålla nyomvända, 18	47, 48, LS10, LS14
Besöksundervisning, 25	Nya medlemmar, 18, 22
Bön, 44, 45	Omvändelse, 16, 18, 22,
Den första synen, 2, 8	40, 44, LS13
Enighet, 7	Pornografi, 15
Familjen, 16, 36, 40, LS4, LS8, LS16	Primär, 32, LS4
Familjer där inte alla är medlemmar, 16	Profeter, 10
Frestelser, 26, 28, 47	Prästadömsvälsignelser, 45, LS2, LS6
Förbund, 10	Smith, Joseph, 2, 7, 8, LS6
Förrättningar, 44	Tidsutdelningar, 10
Föräldrar, 36	Tionde, 28
Grupptruck, 26, 28	Undervisning, 32, 36
Gudomlig natur, 10, 25, LS8	Visdomsordet, 26, 47
Helbrägdagörelse, LS2, LS6	Vittnesbörd, 2, 8
Inspiration, 45	Vänner, LS10
	Återställelsen, 2, 8, 10

inte är intresserad så tar du med honom eller henne på listan ändå. Du vet aldrig vem som tackar ja till din inbjudan. Före mötet eller aktiviteten väljer du efter bön ut några på listan och inbjuder dem att följa med dig. Erbjud dig att gå med dem eller om möjligt skjutsa dem. Om de väljer att inte komma fortsätter du vara vän med dem.

En inbjudan till familjens hemafton

Sedan mitt dop för 12 år sedan har mitt liv förändrats markant. Därför bestämde min make och jag oss för att dela med oss av det gudomliga ljus vi hade fått till många olika människor. Vi började bjuda hem missionärerna och några grannar till våra hemaftnar.

Vi gjorde små inbjudningskort till våra grannar. Många började komma som var intresserade av att få veta vad en hemafton var. Vissa var mer intresserade än andra, men de flesta tyckte om aktiviteterna och förfriskningarna. En av familjerna vi bjöd hem döptes till och med!

Min tro har också stärkts av att jag har berättat om min glädje över att tillhöra Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga på hemaftnarna.

Gladys Elena Yepes de Velásquez,
Antioquia, Colombia

ER BÄSTA HEMAFTON

Skicka in en beskrivning av er bästa hemafton till liahona@ldschurch.org.

Hjälp till att bota

PRESIDENT THOMAS S MONSON

Under andra världskriget ordinerades jag till äldste — en vecka innan jag påbörjade min militärtjänst i flottan. En medlem av biskopsrådet kom till tågstationen för att ta farväl. Strax innan tåget skulle gå tryckte han en bok i min hand: *Missionärens handbok*. Jag skrattade och sade: "Jag ska till flottan — inte på mission." Han svarade: "Ta den i alla fall. Den kan komma väl till pass."

Det gjorde den. Under grundutbildningen gav vår kompanichef oss anvisning om hur man bäst packar kläder i en stor sjömanssäck. Han sade sedan: "Om ni har ett hårt rektangulärt föremål som ni kan lägga i botten av säcken, håller det era kläder bättre på plats." Jag tänkte: "Var ska jag få tag på ett hårt rektangulärt föremål?" Plötsligt kom jag ihåg *Missionärens handbok*. Och där låg den under tolv veckor, längst ner i sjömanssäckens.

Kvällen före vår julpermission var det tyst i barackerna. Plötsligt märkte jag att min kamrat i våningssängen bredvid mig — Leland Merrill, en medlem av kyrkan — stönade av smärta. Jag frågade: "Vad är det, Merrill?"

Han svarade: "Jag är sjuk. Jag är riktigt sjuk."

Timmarna gick och han jämrade sig allt högre. Plötsligt viskade han i sin förtvivlan: "Monson, är inte du äldste?" Jag medgav att det var så, och han vädjade: "Ge mig en välsignelse."

Jag blev ytterst medveten om att jag aldrig hade gett någon en välsignelse. Min bön till Gud var ett rop på hjälp. Svaret kom: "Titta längst ner i sjömanssäckens." Så klockan två på natten tömde jag säcken. Jag tog sedan

President Monson vittnar om att vi har rätt att få hjälp av Herren.

med mig *Missionärens handbok* till nattlampan och läste om hur man välsignar sjuka. Etthundratjugo nyfikna matroser tittade på när jag gav välsignelsen. Leland Merrill somnade innan jag hade hunnit packa tillbaka mina saker.

Morgonen därpå vände sig Merrill mot mig och sade med ett leende: "Monson, jag är glad att du har prästadömet!" Hans glädje överträffades bara av min tacksamhet — tacksamhet inte bara över prästadömet utan över att jag var värdig att få den hjälp jag behövde i nödens stund.

Om vi är ute i Herrens ärenden har vi rätt att få hjälp av honom. Jag har fått hjälp av honom många gånger i mitt liv. ●

Från ett tal under generalkonferensen i april 2007.

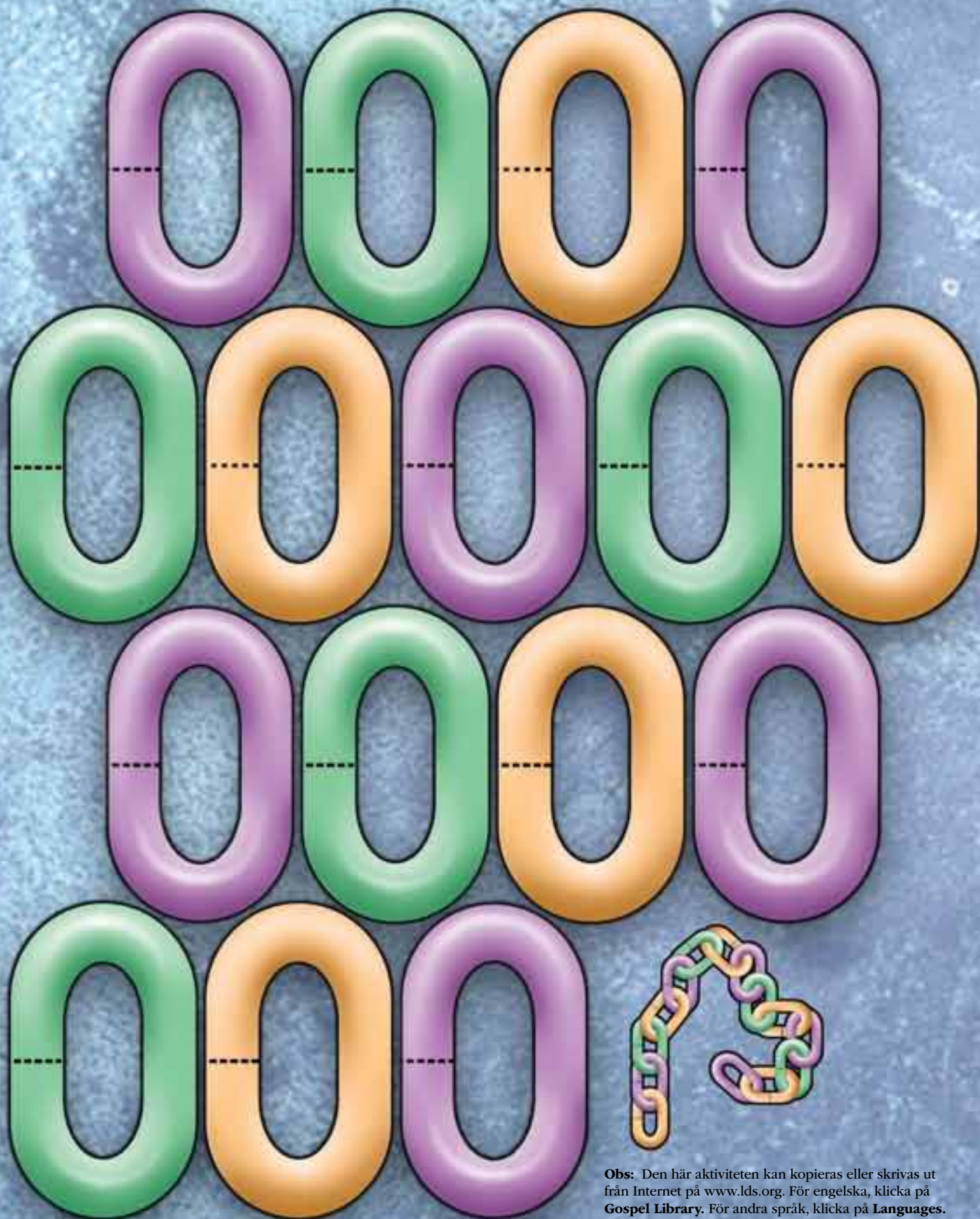
NÅGOT ATT TÄNKA PÅ

1. Först trodde inte president Monson att han skulle behöva *Missionärens handbok* eftersom han skulle göra militärtjänst, men han upptäckte att han behövde veta vad som stod i den. Hur kan du få hjälp i olika situationer och på olika platser när du vet vad som står i skrifterna?

2. Leland Merrill visade sin tro på Gud och på prästadömetets kraft genom att be om en välsignelse. Hur kan du visa din tro?

3. Hur tror du president Monson kände sig när 120 andra matroser tittade på när han gav sin första prästadömsvälsignelse? Hur kan du ha mod nog att göra det som vår himmelske Fader vill att du ska göra, fastän andra som tittar på kanske inte förstår?

Obs: Den här aktiviteten kan kopieras eller skrivas ut från Internet på www.lds.org. För engelska, klicka på **Gospel Library**. För andra språk, klicka på **Languages**.

Jag ska vara en stark länk

"Familjen är instiftad av Gud." ("Familjen: Ett tillkännagivande för världen")

CHERYL ESPLIN

När president Gordon B Hinckley (1910–2008) var ung bodde han och hans familj på en farm på somrarna. Han berättar om en upplevelse han hade där:

"Där fanns ett dött träd som jag ville dra upp. Jag fäste ena änden av en kedja till traktorn och den andra änden till trädet. När traktorn började röra sig skakade trädet en aning och därefter gick kedjan av.

Jag tittade på den avkapade kedjan och undrade hur den kunde ha gått av. Jag begav mig till järnaffären och köpte en länk att reparera kedjan med. Jag satte ihop kedjan igen men det blev en klumpig och ful skarv. Kedjan blev aldrig densamma igen."¹

Se dig själv som en del av en kedja — en släktkedja. President Hinckley sade att vi aldrig får bli en svag länk i vår släktkedja.

Adam och Eva var den första familjen på jorden. De påbörjade släktkedjan. Gud befallde dem att få barn. När Adam och Eva fick barn undervisade de dem om evangeliet.

Precis som Adam och Evas barn lärde av sina föräldrar och sedan undervisade sina egna barn vill vår himmelske Fader att du ska lära dig av dina föräldrar. Sedan, när du själv har barn, vill han att du ska undervisa dem. Du kan titta på Adam och Eva och på andra rättfärdiga familjer i skrifterna för att få veta hur du kan hjälpa dina familjemedlemmar att vara starka länkar i släktkedjan.

SLUTNOT

1. Se Gordon B Hinckley, "Keep the Chain Unbroken", i *Brigham Young University 1999–2000 Speeches* (2000), s 108–109; se också "Länken i kedjan", *Liahona*, sep 2004, s 37.

Aktivitet

Ta bort sidan LS4 och klistra fast den på tjockt papper. Klipp ut länkarna längs de heldragna svarta linjerna. För att klippa bort insidan av länkarna klipper du igenom länken längs den streckade linjen. Skriv ditt

namn på en av länkarna och sedan namnet på dina föräldrar, bröder, systrar, far- och morföräldrar, fastrar, mostrar, farbröder, morbröder, eller andra släktingar på de andra länkarna. Sätt ihop länkarna. Häng kedjan på en plats där du blir påmind om att du är en del av en släkt och att du kan vara en stark länk. På en hemafton kan dina familjemedlemmar välja ett namn på en av länkarna och berätta något de har lärt sig av den personen som hjälper dem att vara starka.

Förslag till samlingsstunden

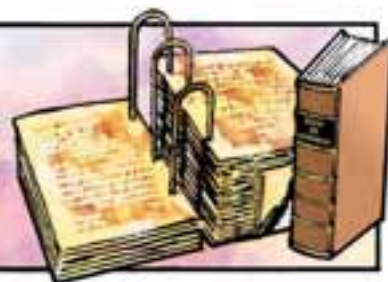
1. Skriv följande skriftställehänvisningar på sex kuvert, en på varje: Mose 3:24; Mose 5:1; Mose 5:2; Mose 5:4; Mose 5:5; Mose 5:12. Skriv följande ord på sex små papperslappar: äktenskap, arbeta tillsammans, få barn, be, följa buden, undervisa barn. Klipp isär bokstäverna, fäst ihop dem i en bunt med ett gem och lägg dem i motsvarande kuvert. Leta fram bilder av familjer som illustrerar varje ord på lapparna. Visa Evangeliet i bild 119. (Adam och Eva undervisar sina barn) Återge kort berättelsen om Adam och Eva och betona att det var genom dem som vår himmelske Faders mönster för familjer etablerades. Dela in barnen i sex grupper och ge varje grupp ett kuvert. Låt barnen läsa skriftstället, sätta bokstäverna i rätt ordning och limma eller tejpa ihop orden. Börja med Mose 3:24 och gå vidare i ordning. Låt varje grupp visa sitt ord och välja en passande bild. Sätt upp bilderna runt bilden av Adam och Eva. Förklara att den plats där man bäst lär sig evangeliet och att efterleva det är i familjen.

2. För att undervisa om att vår himmelske Fader välsignar rättfärdiga familjer kan du göra en dramatisering av hur Helamans söner bevarades när de stred. Ta med roller för en berättare, Helaman och Helamans söner. (Se Alma 53:10–23; 56; 57.) Använd namnskyltar eller enkla kostymer om du vill. Andra rättfärdiga familjer välsignades också av vår himmelske Fader. Dela upp barnen i två grupper. Ge grupperna en av följande berättelser: Nephis familj (1 Nephi 17:7–13; 18:1–6) och Jareditfamiljer (1 Mos 11:1–9; Ether 1:33–43) Låt grupperna läsa sin berättelse. Spela rollen som reporter (använd om möjligt en mikrofon) och intervjua båda grupperna. Ställ frågor som tar fram detaljerna i berättelserna. Bär ditt vittnesbörd om att vår himmelske Fader välsignar rättfärdiga familjer. ●

FRÅN PROFETEN JOSEPH SMITHS LIV

En dag med Guds makt

När kyrkans medlemmar flyttade till platsen som kom att heta Nauvoo var den sumpig och full av mygg. Många medlemmar blev sjuka och dog.

Joseph och Emma tog hem sjuka personer till sitt timmerhus och lät dem till och med använda deras säng. Själva sov de ute i ett tält.

En av dagarna kallade Wilford Woodruff senare för "en dag med Guds makt". Efter en morgonbön började Joseph välsigna sjuka.

Brigham,
har du tro nog
till att bli botad?

Ja, Joseph,
det har jag.

Joseph och Brigham gick och besökte Elijah Fordham som höll på att dö. Man trodde att varje minut var hans sista.

Joseph tog Elijahs hand. Elijah svarade inte först, men alla i rummet kunde se vilken inverkan Guds ande hade som vilade över honom.

Broder Fordham, känner du igen mig?

Elijah, känner du inte igen mig?

Jo!

Har du tro nog till att bli botad?

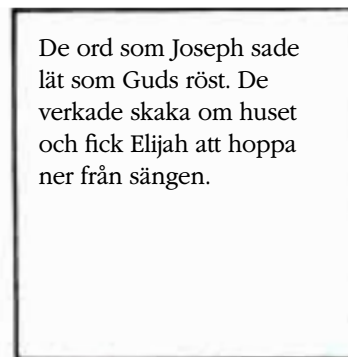
Jag är rädd att det är för sent. Om du hade kommit tidigare ...

Tror du att Jesus är Kristus?

Ja, broder Joseph.

Elijah, jag befäller dig i Jesu Kristi, nasaréens, namn, att stå upp och bli botad!

De ord som Joseph sade lät som Guds röst. De verkade skaka om huset och fick Elijah att hoppa ner från sängen.

Elijah fick tillbaka färgen i ansiktet och var full av liv. Han bad att få sina kläder, åt en tallrik bröd och mjölk och satte på sig hatten. Sedan gick han iväg med Joseph för att välsigna andra sjuka medlemmar.

Som Adam och Eva

KIMBERLY REID

Adam var en Guds son.

Adam hedrade Eva.

Adam lärde sig skillnaden mellan gott och ont.

Adam var ärlig och erkände sin överträdelse.

Adam var värdig att ha prästadömet.

Adam arbetade för att försörja sin familj.

Adam lyssnade på Herren och

lärde sig om evangeliet.

Adam följde buden.

Adam undervisade sin familj

om evangeliet.

Adam älskade sin

familj.

INSTRUKTIONER: Ta försiktigt bort de här sidorna från tidningen. Vik ihop sidorna så att de blå prickarna ligger emot de gula prickarna.

Jag är ett Guds barn.

Jag kan behandla kvinnor med respekt.

Jag kan lära mig att välja det rätta.

Jag kan vara ärlig.

Jag kan förbereda mig för att ta emot prästadömet.

Jag kan arbeta på att hjälpa min familj och utveckla mina talanger.

Jag kan lyssna på profeter och begrunda skrifterna.

Jag kan lyda och omvända mig när jag behöver det.

Jag kan dela med mig av evangeliet.

Jag kan älska min familj och göra min del för att få vara med dem för evigt.

Jag kan vara som Adam.

Läs hur Adam och Eva arbetade tillsammans som jämlika makar medan de levde på jorden. Vik sedan upp sidorna och ta reda på hur du kan följa deras exempel.

Jag är ett Guds barn.
Jag kan stödja mina prästadömsledare.
Jag kan lära mig att välja det rätta.
Jag kan vara ärlig.
Jag kan förbereda mig för att följa Guds plan för mig.
Jag kan arbeta på att hjälpa min familj och utveckla mina talanger.
Jag kan lyssna på profeterna och begrunda skrifterna.
Jag kan lyda och omvända mig när jag behöver det.
Jag kan dela med mig av evangeliet.
Jag kan älska min familj och göra min del för att få vara med dem för evigt.
Jag kan vara som Eva.

ILLUSTRATIONER DILLEEN MARSH

Eva var en Guds dotter.
Eva hedrade profeten Adam.
Eva lärde sig skillnaden mellan gott och ont.
Eva var ärlig och erkände sin överträdelse.
Eva blev en rättfärdig mamma.
Eva arbetade för att kunna ta hand om sin familj.
Eva lyssnade på Herren och lärde sig om evangeliet.
Eva följde buden.

Eva undervisade sin familj om evangeliet.
Eva älskade sin familj.

En inbjudan till aktivitetsdagen

MARIANNE DAHL JOHNSON

Baserad på en sann berättelse

"Samla och förena Guds ... barn." (Joh 11:52)

Kom ihåg att det är aktivitetsdag efter skolan idag", sade mamma vid frukosten.

Clarissa suckade. "Jag vet."

"Vad är det?" frågade mamma. "Jag trodde du tyckte om aktivitetsdagarna."

"De är okej", sade Clarissa.

"Kommer du ihåg hur glad du var att få gå på dem när du fyllde åtta?" sade mamma.

"Och du tycker ju om syster Cobian."

"Hon är toppen", sade Clarissa. "Det är bara svårt, för Ashley och jag är de enda som kommer. Jag tycker om Ashley, och hon är alltid snäll mot mig. Men hon är nästan 12 och jag har just fyllt 9. Jag vet egentligen inte vad jag ska säga till henne. Det är inte så roligt."

Mamma lade armen om Clarissa.

"Jag är ledsen att det är svårt ibland.

Vi har en liten primärgrupp och inte så många flickor, men du får säkert roligt i eftermiddag."

Efter skolan gick Clarissa ett kvarter bort till kyrkan där aktivitetsdagen skulle hållas. Syster Cobian och Ashley hälsade glatt på henne. Efter inledningsbönen sade syster Cobian: "Jag frågade Primärs

president vilka flickor som är med på listan men som inte kommer till aktivitetsdagarna. Jag har listan med flickornas namn och deras telefonnummer. Jag tänkte att om vi ringer till dem före varje aktivitetsdag så kanske de kommer."

"Det var ett jättebra förslag!" utropade Clarissa.

"Det skulle vara roligt om fler flickor kom hit."

Syster Cobian log. "Jag är glad att du tycker om förslaget för jag skulle vilja be dig att ringa till flickorna före nästa aktivitetsdag."

"Mig?" Clarissa svalde. Hon var inte så säker på att hon ville det. Syster Cobian gav henne listan. Hon kände alla flickorna från skolan och några av dem kom till kyrkan ibland. Men det skulle kanske kännas lite skrämmande att ringa och bjuda dit dem.

"Vill du göra det?" frågade syster Cobian.

Clarissa tittade på listan igen. Några av flickorna var i hennes ålder. Aktivitetsdagen skulle bli mycket roligare om de kom också.

"Javisst", sade hon.

Clarissa ringde till alla flickorna på listan före nästa aktivitetsdag. Hon lämnade meddelanden till eller pratade med alla. Det var inte svårt alls.

Nästa dag i skolan frågade Olivia, en av flickorna som Clarissa hade pratat med, om de kunde gå till

aktivitetsdagen tillsammans. Clarissa blev jätteglad! Efter skolan gick Clarissa och Olivia till kyrkan tillsammans. När de kom in i primärrummet log syster Cobian glatt mot dem.

Före följande aktivitetsdag ringde Clarissa alla flickorna igen. Olivia var ivrig att få komma tillbaka. Chelsea sade att hon också skulle komma. Eftermiddagen därpå var Clarissa så glad när hon gick till möteshuset med Olivia och Chelsea.

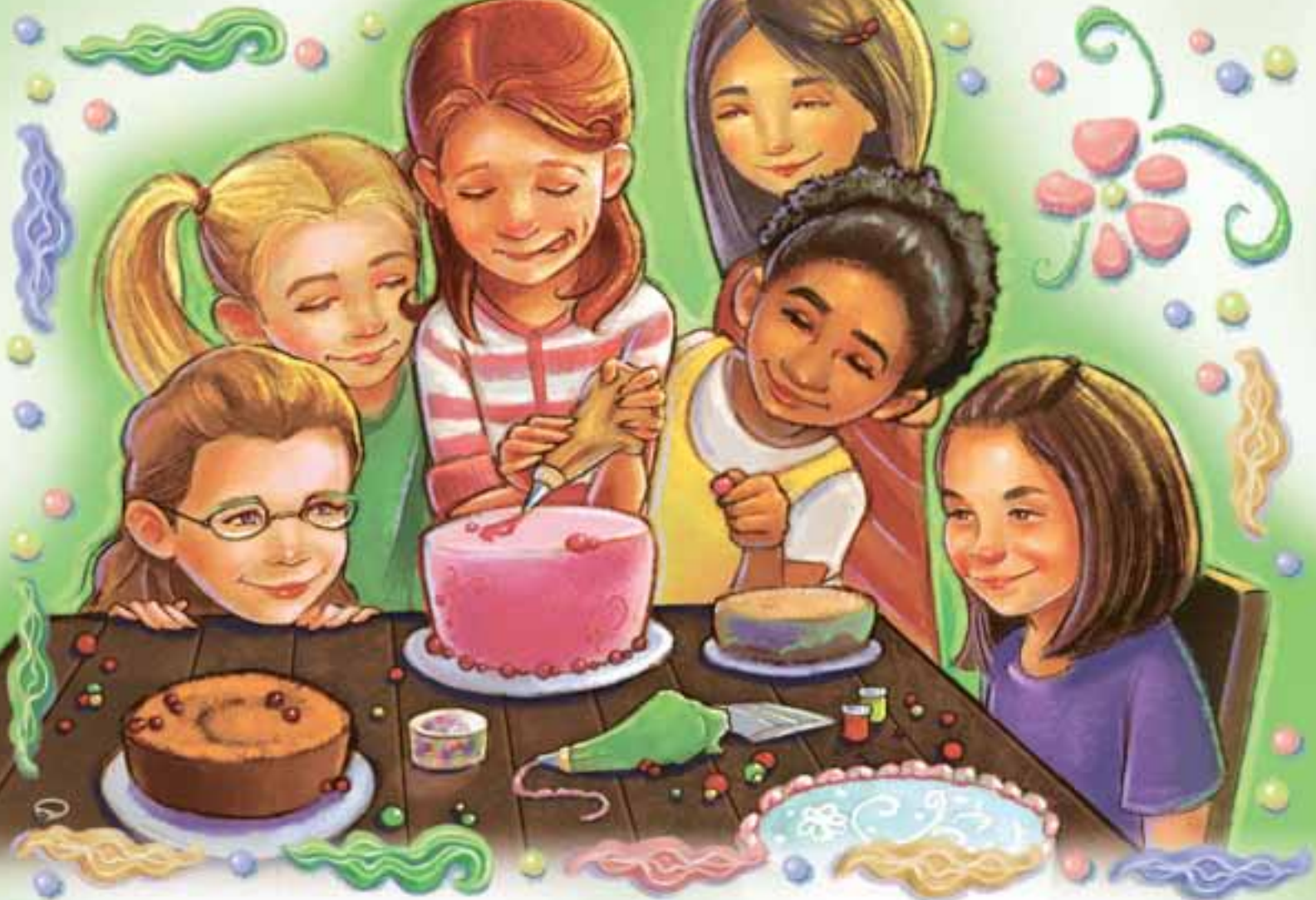
Den kvällen berättade Clarissa för sin mamma hur rolig aktivitetsdagen hade varit med fler flickor. "Jag önskar bara att Madison kunde komma", sade Clarissa. "Hon är min bästa vän."

"Varför kan hon inte det?" frågade mamma.

"Mamma, hon är inte med på listan. Hon är inte medlem i kyrkan."

"Det har ingen betydelse", sade mamma. "Du gör missionsarbete när du bjuder med henne. Du är redan en missionär eftersom du uppmuntrar Olivia och Chelsea att komma."

Clarissa tänkte på det. När det var dags att ringa aktivitetsdagsflickorna igen ringde hon också till Madison. Madison frågade sin mamma om hon kunde följa med och hennes mamma sade ja. Clarissa kunde knappt tro hur lätt det hade gått. Hon undrade varför hon inte hade bjudit med Madison för flera månader sedan!

På aktivitetsdagen den veckan hade syster Cobian något spännande att berätta. Nästa aktivitetsdag skulle en speciell gäst komma och lära dem hur man dekorerar tårtor. Clarissa och Madison log mot varandra. Det lät roligt! När de gick hem sade Madison: "Tack för att du bjöd med mig. Jag vill komma nästa gång och dekorera tårtor."

Redan nästa dag berättade Clarissa för alla sina vänner i skolan om tårtdekorationsaktiviteten. Madison hjälpte till. Många av hennes vänner sade att de ville komma.

"Det kanske kommer 15 flickor till nästa aktivitetsdag", sade Clarissa till sin mamma.

"Femton!" utropade mamma. "Var hittade du så många flickor?"

"Jag har bjudit alla flickorna i min klass", sade Clarissa.

"Vad bra!" sade mamma. "Men det är bäst att du talar om det för syster Cobian så att hon är beredd på att det kommer så många."

Clarissa ringde till syster Cobian och berättade hur många flickor hon kunde vänta. På aktivitetsdagen var det fullt av flickor i primärnummet som pratade och skrattade medan de dekorerade tårtor. Syster Cobian blinkade åt Clarissa och log glatt mot henne.

Efteråt hjälpte Clarissa syster Cobian att städa. Hennes vän Emily kom för att säga hej då. "Tack", sade hon blygt till syster Cobian. "Är det okej om jag tar med mig min storasyster och mina två kusiner nästa gång?"

Syster Cobian log. "Det skulle vara jättekul, Emily", sade hon.

Clarissa kunde knappt bärga sig till nästa aktivitetsdag! ●

"[Bjud in] våra vänner och grannar till ... aktiviteter i familjen och kyrkan. När vi inbjuder våra vänner till dessa aktiviteter kommer de också att känna Anden."

Se äldste M Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum, "Att skapa ett hem där evangeliet sprids", *Liahona och Ensign*, maj 2006, s 86.

Vad är sann omvändelse?

Enkelt uttryckt är sann omvändelse frukten av *tro*, *förändring* och *principfast lydnad*.

Tro kommer av att höra Guds ord och följa det. Du får ett vittnesbörd genom den Helige Anden som bekräftar det du accepterar med *tro* genom att villigt göra det.

Du leds till att *ändra* dig på grund av de fel du begått eller det som är rätt som du inte har gjort. Som en följd kommer din

förmåga att *alltid lyda* att stärkas.

Detta kretslopp av *tro*, *förändring* och *ständig lydnad* leder dig till ännu djupare omvändelse med dess åtföljande välsignelser.

Sann omvändelse stärker din förmåga att göra det du vet att du borde göra när du ska göra det, oavsett omständigheterna. ●

Från "Fullständig omvändelse medför lycka", Liahona, jul 2002, s 27; Ensign, maj 2002, s 25.

Äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kворum återger några av sina tankar om det här ämnet.

Jag kan vara en missionär nu

PATSY PEHRSON

Baserad på en sann berättelse

"Jag skall vara med dig. Och på alla platser där du förkunnar mitt namn skall en vid dörr öppnas för dig, så att de kan ta emot mitt ord." (L&F 112:19)

Det hade nästan blivit mörkt när Micah knäböjde vid sängen tillsammans med sin lillebror Noah för att be kvällsbön. Han tänkte fortfarande på deras granne, en gammal man som hette Sam. Just då visade sig mamma i dörröppningen.

"Jag är glad att ni två ska be er kvällsbön", sade hon och log mot de två bröderna.

"Jag ska be för Sam i min bön i kväll", sade Micah. "Jag ska be honom komma till kyrkan med oss på söndag, och jag vill att min himmelske Fader ska hjälpa mig när jag frågar honom."

"Tror du han följer med oss till kyrkan?" frågade Noah. "Vår primärlärare sade att vår himmelske Fader blir glad när vi inbjuder våra grannar att komma till kyrkan."

"Jag vet att vår himmelske Fader kommer att hjälpa dig fråga Sam", sade mamma.

Nästa morgon vaknade Micah och Noah tidigt. De var ivriga att få prata med Sam. Sam hade bott granne med Micah och Noahs

familj sedan långt innan Micah och Noah föddes. Micah visste att Sam hade känt sig mycket ensam sedan hans hustru dog.

Pojkarna bäddade sina sängar utan påminnelse och åt snabbt sin frukost innan de gick ut.

"Är du rädd?" frågade Noah.

"Nej. Jag tror att Sam säger ja", svarade Micah. "Fast jag är kanske lite rädd", sade han sedan.

De sprang bort till Sams hus. Micah var säker på att Noah var lika nervös som han. Tänk om Sam tackade nej? Tänk om Sam inte ville vara deras vän längre och slutade ta med dem och pappa på fisketurer?

De gick tyst upp till Sams ytterdörr. Precis när de knackade på dörren kom någon gående runt hörnet av huset. "Hej pojkar!" sade han och gick fram till dem. "Vad gör ni idag?" Mannen hade en stor halmhatt som gömde ansiktet men pojkarna kände igen Sam på rösten. Och de visste att han log.

"Vi kom för att hälsa på dig", sade Micah.

"Ja", sade Noah. Sedan sade han snabbt: "Micah vill fråga dig om något."

Micahs hjärta slog fort. Han drog ett djupt andetag och sade snabbt: "Vill du följa med oss till kyrkan i morgon? Du kan åka med oss — vi har gott om plats — och du kan sitta tillsammans med oss i kyrkan."

"Jag ser er familj åka till kyrkan varje söndag och jag har inte varit i en kyrka på länge", sade Sam. "Jag kan tänka mig att följa med er till kyrkan på söndag."

"Ja!" utbrast pojkarna samtidigt.

Noah sade: "Vi åker halv tio. Vi hämtar dig då!"

Medan pojkarna sprang hem vände sig Micah om och ropade till Sam som fortfarande log. "Vi ses halv tio i morgon!"

När de kom hem väntade mamma och pappa på dem.

"Vad sade Sam?" frågade pappa. "Följer han med oss till kyrkan?"

Micah log. "Ja. Vi sade att vi hämtar

honom halv tio."

Den kvällen när Noah och Micah bad kvällsbön kom de ihåg att tacka sin himmelske Fader för att han hjälpte dem fråga Sam om han ville följa med dem till kyrkan.

"Jag är jätteglad", sade Micah.

"Jag också", sade Noah.

Pojkarna lade sig och Micah kom att tänka på något som deras biskop hade sagt på sakramentsmötet veckan innan: "Varje medlem är en missionär!" ●

"Vi är missionärer varje dag i vår familj ... och på orten där vi bor. Oavsett ålder, erfarenhet och samhällsställning är vi alla missionärer."

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum, "Att bli en missionär", *Liahona* och *Ensign*, nov 2005, s 44.

JAG KOM TILL JORDEN SOM EN DEL AV EN FAMILJ

”Familjen är instiftad av Gud.” (”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”)

Mitt barn, av Jon McNaughton

*"Och [Jesus] växte till och fylldes av kraft och vishet,
och Guds välbehag vilade över honom." (Lukas 2:40)*

Herrens ord, som de har getts
oss genom tidsåldrarna
av hans heliga profeter,
har väglett oss i en plan som Herren
har förberett åt oss. Denna plan är
fullständig från tidernas begynnelse
ända tills vi får möjlighet, om vi lever
värdigt, att bo hos honom i de kom-
mande evigheterna." Se äldste L Tom
Perry, "Guds stora plan", sidan 10.

Äldste Joseph B Wirthlin

Hängiven riket

En minnesvärd julafton 1937 gick äldste Joseph B Wirthlin, då heltidsmissionär, och hans kamrat från Salzburg i Österrike till byn Oberndorf i bayerska alperna. Medan de var i byn, som är känd för att ha inspirerat till psalmen "Stilla natt",¹ stannade de till i en liten kyrka för att lyssna på en kör som sjöng julsånger.

"Den friska och klara vinterkvällen omslöt oss när vi begav oss hem igen", erinrade sig äldste Wirthlin. "Vi gick under ett valv av stjärnor och över den nyfallna snöns mjuka stillhet."²

Under promenaden berättade de unga missionärerna för varandra om sina förhoppningar, drömmar och mål för framtiden. I denna himmelska miljö förnyade äldste Wirthlin sin beslutsamhet att tjäna Herren: "Jag bestämde mig för att förhålliga varje kallelse jag fick i Herrens rike."³

Äldste Wirthlin höll det löftet under resten av sitt jordeliv som avslutades den 1 december 2008 då han fridfullt dog, 91 år gammal, av åldersrelaterade orsaker.

Om sitt tjänande som biskop, rådgivare i ett stavspresidentskap, rådgivare i Söndagsskolans generalpresidentskap, assistent till de tolv och medlem i de sjuttios första kvorum, sade han: "Jag har älskat varje uppgift som jag någonsin har haft i riket." När han inröstades som medlem i de tolv apostlarnas kvorum den 4 oktober 1986, sade han: "Och i detta tjänande har varje dag känts som en söndag därför att den var i Herrens tjänst."⁴

11 JUNI 1917–1 DECEMBER 2008

Tro och amerikansk fotboll

Joseph Bitner Wirthlin föddes i Salt Lake City, Utah den 11 juni 1917. Han var det första av fem barn som föddes till Joseph L Wirthlin, som verkade som presiderande biskop, och Madeline Bitner Wirthlin. Josephs far försörjde familjen som chef för Wirthlin's Inc, ett grossist- och detaljhandelsföretag som sålde matvaror, medan hans mor uppmuntrade sina barn att förkovra sig inom olika områden, bland annat musik och sport. Joseph och Madeleine undervisade sina barn om ödmjukhet, ärlighet,

hängivenhet, tjänande, barmhärtighet och tro.

Unge Joseph hade många talanger men drogs så småningom alltmer åt sport. Han fick hedersomnämningen i high school inom amerikansk fotboll, basket och löpning. Efter att ha spelat quarterback på East High School fortsatte han att spela running back i tre år för University of Utah.⁵

Äldste Wirthlin tyckte om att i talarstolen berätta om det han hade lärt sig som fotbollsspelare. Ett exempel var när han låg längst ner i en hög med tio spelare under en mästerskapsmatch. Efter att ha försökt ta poäng genom att göra en vinnande touchdown tacklades han precis före mållinjen.

"I det ögonblicket kände jag mig frestad att fösa fram bollen ... Jag [skulle] ha blivit en hjälte", erinrade han sig. Men sedan kom han ihåg sin mors ord: "Joseph", hade hon ofta sagt till honom, "gör det som är rätt, oavsett följderna."

I tre år spelade Joseph B Wirthlin (nummer 4) running back för University of Utahs fotbollslag innan han gav upp fotbollen och senarelade sin utbildning för att bli missionär (nedan) 1937. Till höger: Joseph B och Elisa Young Rogers Wirthlin på deras bröllopsdag den 26 maj 1941.

Joseph ville hellre vara en hjälte i sin mors ögon än i lagkamraternas. Och därför, sade han, "lämnade jag bollen där den låg — fem centimeter från mållinjen."⁶

När 1936 års fotbollssäsong var över pratade Josephs far med honom om att verka som missionär. Det drog ihop sig till krig i Europa och om Joseph inte åkte snart kanske han skulle gå miste om den chansen.

"Jag ville förverkliga min dröm att fortsätta spela fotboll på universitetet och ta examen", sade äldste Wirthlin. "Om jag skulle tacka ja till en missionskallelse var jag tvungen att avstå från allt. På den tiden var man på mission i trettio månader och jag visste att om jag gick på mission, var risken stor att jag aldrig mer fick spela fotboll igen. Kanske skulle jag inte ens kunna ta examen."⁷

Men Joseph hade också drömt om att få vara missionär, och han visste vad han behövde göra. Några månader senare var han på väg till Europa där han skulle verka i tysk-österrikiska och schweiz-österrikiska missionerna mellan 1937 och 1939.

Han spelade aldrig fotboll igen, men han tog examen från universitetet med företagsadministration som huvudämne. "Men ändå har jag aldrig ångrat att jag gick på mission och att jag bestämde mig för att tjäna Herren", sade han. "Genom att göra det har mitt liv blivit fyllt av äventyr, andliga erfarenheter och den glädje som övergår allt förstånd."⁸

"Ett fulländat äktenskap"

Ett av besluten äldste Wirthlin fattade den där julkvällen i Oberndorf var att han skulle gifta sig med en andligt stark kvinna som levde efter evangeliet. Han beskrev henne för sin missionärskamrat: 165 cm lång, blond och med blå ögon. Två och ett halvt år efter sin mission träffade han Elisa Young Rogers. Hon passade precis in på hans beskrivning.

"Jag minns den första gången jag träffade henne", sade äldste Wirthlin under ett konferenstal 2006, två månader efter hennes död. "En vän hade bett mig om en tjänst och jag kom till hennes hem för att hämta hennes syster Frances. Elisa öppnade dörren och åtminstone för mig var det kärlek vid första ögonkastet.

"Hon måste också ha känt någonting, för de första ord jag minns henne säga var: 'Jag visste vem du är.'"

Äldste Wirthlin skojade om detta grammatiska fel eftersom hon hade engelska som huvudämne på universitetet. Men, sade han, "än i dag bevarar jag dessa fem ord i minnet som några av de vackraste ord en människa kan säga".⁹

De gifte sig i Salt Lake-templet den 26 maj 1941 och hade i 65 år vad äldste Wirthlin kallade "ett fulländat äktenskap".¹⁰ De stärkte, uppmuntrade och stöttade varandra, och de rådgjorde med varandra när de skulle fatta

beslut. Äldste Wirthlin gav sig aldrig iväg utan att kyssa Elisa farväl, och han ringde ofta varje dag för att höra hur hon hade det.¹¹

Äldste Wirthlins far kallades till presidentbiskopsrådet 1938 så äldste Wirthlin tog över familjens matvaruföretag när han hade kommit hem från sin mission. Senare, när han och Elisa uppfostrade sina barn, arbetade han många timmar för att uppfylla kraven som arbetet och kyrkan medförde. Men det var Elisa och deras sju döttrar och en son som fortsatte vara äldste Wirthlins stolthet och lycka. När han dog hade han 59 barnbarn och nästan 100 barnbarnsbarn.

Kärlek till andra

Äldste Wirthlin, som president Thomas S. Monson kallade "en man med stor inre godhet",¹² var älskad av alla som kände honom. Under de 33 år han verkade som generalauktoritet, däribland 22 som apostel, visade han denna godhet när han bar sitt vittnesbörd — både i ord och handling — om Frälsaren och hans återställda evangelium.

Med ödmjukhet, och ofta med humor, uppmuntrade äldste Wirthlin kyrkans medlemmar att göra det bästa av jordelivet genom att följa Frälsarens exempel. För att göra det, lärde han, ska man inrikta sig på den enskilde, visa vänlighet och älska andra.

"De mest älskade och heliga stunderna i vårt liv är de som är fyllda med kärlekens

anda", lärde han. "Ju större måttet på vår kärlek är, desto större är vår glädje. I slutändan är en sådan kärleks tillväxt det sanna måttet på framgång i livet." För att verkligen lära sig älska andra, tillade han, behöver vi bara begrunda Frälsarens liv.¹³

"Vi är alla upptagna", sade äldste Wirthlin vid ett annat tillfälle. "Det är lätt att finna ursäkter för att inte hjälpa andra, men jag tror att vår himmelske Fader kommer att finna dem lika svaga som läraren i grundskolan gjorde, som fick en lapp där en elev bad om ledigt från skolan mellan den 30–34 mars."¹⁴

Äldste Wirthlin uppmanade också kyrkans medlemmar att "dagligen vara tacksamma" oavsett svårigheter.¹⁵ "Om vi begrundar de välsignelser vi har fått kommer vi att glömma en del av våra bekymmer", sade han.¹⁶

Avslutande vittnesbörd

"Det kanske finns de som tror att generalauktoriteter sällan upplever smärta, lidande eller bekymmer. Tänk om det

Ovan: Släkten Wirthlin i juni 1999. Till vänster: Äldste och syster Wirthlin hälsar på medlemmar efter ett andligt möte vid Ricks College (nu Brigham Young-universitetet-Idaho) 1998. Nedan: En målning från 1999 av äldste och syster Wirthlin.

vore sant”, sade äldste Wirthlin under sitt sista generalkonferenstal. ”I sin visdom skyddar inte Herren någon från sorg och bedrövelse.”¹⁷

Äldste Wirthlin upplevde sitt livs ”stora sorg” när hans älskade Elisa dog. Under de ensamma timmar som följde fick han styrka av ”den trösterika läran om evigt liv” och av sitt vittnesbörd om att efter den mörka fredagen då Frälsaren korsfästes kom den härliga söndagen när han uppstod.¹⁸

Eftersom äldste Wirthlin hade ett fast vittnesbörd om Frälsarens försoningsoffer visste han att döden inte är slutet på vår tillvaro och att en återförening väntar de trofasta som har gjort löften i heliga tempel.

”Vi ska alla uppstå från graven”, vittnade han i oktober 2006. ”Den dagen ska min far omfamna min mor. Den dagen ska jag återigen få hålla min älskade Elisa i mina armar.”¹⁹

Och den dagen kommer ett beslut som fattades en kall vinterkväll för länge sedan att visa sig evigt betydelsefullt. ■

SLUTNOTER

1. ”Stilla natt”, *Psalmer*, nr 144.
2. Joseph B Wirthlin, ”Läxor som jag lärt mig på livets resa”, *Liahona*, maj 2001, s 36; *Ensign*, dec 2000, s 7.
3. *Liahona*, maj 2001, s 36; *Ensign*, dec 2000, s 8.
4. Joseph B Wirthlin, ”Att dra in evangeliets nät”, *Nordstjärnan*, jan 1987, s 50.
5. Se Don L Searle, ”Elder Joseph B. Wirthlin: Finding Happiness Serving the Lord”, *Ensign*, dec 1986, s 10.
6. Joseph B Wirthlin, ”Vad livet lärt mig”, *Liahona*, maj 2007, s 46.
7. *Liahona*, maj 2001, 35; *Ensign*, dec 2000, s 7.
8. *Liahona*, maj 2001, s 37; *Ensign*, dec 2000, s 8.
9. Joseph B Wirthlin, ”Det kommer en söndag”, *Liahona*, nov 2006, s 28.
10. *Liahona*, nov 2006, s 28.
11. Se *Ensign*, dec 1986, s 10.
12. Citerad i *Ensign*, dec 1986, s 13.
13. Joseph B Wirthlin, ”Det största budet”, *Liahona*, nov 2007, s 30.
14. Se Joseph B Wirthlin, ”Ett liv i överflöd”, *Liahona*, maj 2006, s 101.
15. Joseph B Wirthlin, ”Live in Thanksgiving Daily”, *Ensign*, sep 2001, s 13.
16. Joseph B Wirthlin, ”Ett steg i taget”, *Liahona*, jan 2002, s 27; *Ensign*, nov 2001, s 25.
17. Joseph B Wirthlin, ”Komma vad som komma skall”, *Liahona*, nov 2008, s 26.
18. *Liahona*, nov 2006, s 29.
19. *Liahona*, nov 2006, s 30.

BEGRAVNINGSHYLLNINGAR

”Jag älskar honom som en bror. Jag saknar honom. Under årens lopp har Joseph och jag verkat tillsammans i många uppdrag. Men vi var mer än arbetskamrater. Vi var nära vänner ... Det fanns ingen svag punkt i hans vapenrustning. Det fanns inget svek i hans själ. Det fanns ingen fläck på hans karaktär. Äldste Wirthlin älskade Herren av hela sitt hjärta och hela sin själ och tjänade honom av all sin förmåga ända till slutet av sitt jordiska liv ... Joseph kände Herren och Herren kände Joseph.”

President Thomas S Monson

Efter att ha läst en artikel och ett vittnesbörd av äldste Wirthlin (se ”Silent Night, Holy Night”, *Church News*, 29 nov 2008, s 8–9), föreslog president Packer att familjen skulle ”trycka dem på ett sådant sätt att ännu ofödda medlemmar av släkten Wirthlin kan lära känna den storartade man som var deras far- och morfar och en apostel”.

President Boyd K Packer, president för de tolv apostlarnas kvorum

”Han och jag satt sida vid sida i [stavens] högråd ... Under totalt 11 år verkade Joseph som min rådgivare [i stavspresidentskapet och i Söndagsskolans generalpresidentskap]. Han utförde alla uppgifter väl ... Vi hade ingen aning om att vi senare skulle sitta tillsammans i de tolv kvorum ... Han försökte aldrig framhäva sig själv. Han personifierade det som Mästaren talade om när han sade: ’Den som är störst bland er skall vara de andras tjänare.’ Nu får Joseph uppleva ett annat löfte som Herren gett: ’Var och en som ödmjukar sig skall bli upphöjd.’ (Matt 23:11–12)”

**Äldste Russell M Nelson
i de tolv apostlarnas kvorum**

”När jag begrundar det arv som pappa lämnade efter sig till sin familj och till kyrkan så är det hans ödmjukhet som jag främst kommer att tänka på. Pappa såg sig aldrig som någon speciell person. När president Monson ordinerade honom till apostel, förkunnade han profetiskt för pappa: ’Din ödmjukhet kommer att göra dig omtyckt av människorna.’ Och så har det blivit.”

Joseph B Wirthlin Jr

Kyrkonytt

FOTO WELDEN ANDERSEN

En servicemissionär hjälper en kund i biskopens förrådshus i Salt Lake City i Utah, USA.

Kyrkans välfärdstjänst erbjuder mer än kortsiktig hjälp i nödsituationer

Allteftersom världen ställs inför ökande osäkerhet uppskattar många medlemmar alltmer det ofta återkommande rådet från kyrkans ledare att vara förberedd. Men motgångar kommer ofta oväntat. Arbetslöshet, förlusten av en närstående eller en naturkatastrof är inte något som man vanligtvis kan skriva upp på almanackan flera månader i förväg.

När en katastrof förstör självtilliten kan kyrkans resurser hjälpa medlemmarna, inte bara kortsiktigt utan också för att bygga upp deras liv igen. Kyrkans välfärdsprogram utvecklades för att ge behövande hjälp samtidigt som de får lära sig om de principer

som rör oberoende och ges möjlighet att utveckla det.

De resurser som är särskilt relevanta under rådande omständigheter är biskopens förrådshus, LDS Employment Services [Kyrkans arbetsförmedling] och broschyrerna *Förbered allt som behövs*, som under visar om hur man lever förutseende.

Biskopens förrådshus

En kort tid efter det att kyrkan organiserats 1830 samlades kyrkans ledare och medlemmar i Kirtland i Ohio. I december 1831 kallades Newel K Whitney att verka som kyrkans andra biskop. Som biskop var han förvaltare över församlingens

timliga och andliga behov. Många av medlemmarna var fattiga och hade färdats till Ohio till fots och burit på allt de ägde.

Medan profeten Joseph Smith bodde hemma hos John Johnson i Hiram i Ohio fick han uppenbarelser att etablera ett förrådshus: "Det måste finnas en organisation bland mitt folk som styr och inrättar allt som angår förrådshuset för mitt folks fattiga, både på denna plats och i Sions land." (L&F 78:3)

För att hjälpa de behövande personerna i området samlade broder Whitney in spannmål och andra hushållsartiklar som kunde lagras och delas ut till fattiga. Så etablerades den första formen av biskopens förrådshus i Kirtland.

I dag drivs 146 förrådshus på ungefär samma sätt som det första och betjänar behövande över hela västra halvklotet. Och på de platser

FOTO ROBERT CASEY

Personer som vill förbättra sin anställningssituation deltar i en workshop som hålls vid en av kyrkans arbetsförmedlingar.

där det inte finns något biskopens förrådshus har biskoparna översyn över ett slags förrådshus som består av tid, talanger och andra helgade resurser från trofasta medlemmar som biskopen kan ringa för att få hjälp till behövande. (Se *Kyrkans instruktionshandbok, Bok 1: Stavspremier och biskopsråd* [2007], s 18.)

Dagens förrådshus är fyllda med viktiga mat- och hushållsartiklar precis som Newel K Whitneys.

Alla mottagare av artiklar som biskopen tillhandahållit får möjlighet att arbeta, så gott de kan, som ersättning för de varor de fått. Det kan vara sådant som att städa möteshuset eller tjäna någon annan som behöver hjälp. Detta ger mottagaren en känsla av ägandeskap och prestation samtidigt som det ger honom eller henne en chans att återgälda tjänsten.

Förrådshusen drivs med hjälp av fasteofferdonationer från kyrkans medlemmar över hela världen. Det mesta av arbetet som görs på biskopens förrådshus sker på frivillig basis, av generösa personer som vill hjälpa till. I områden där det inte finns några förrådshus kan biskoparna använda pengar från fasteofferfonden. Pengarna används till mat och andra förnödenheter för särskilt behövande personer.

LDS Employment Services

Arbetsförmedlingar runtom i världen erbjuder gratis tjänster för personer som söker arbete eller försöker förbättra sin jobbsituation.

FOTO ROBERT CASEY

Kyrkan har gett medlemmarna riktlinjer för hur man lever förutseende för att hjälpa dem igenom ekonomiskt svåra tider.

Det finns över hundra förmedlingar i Förenta staterna och över 150 runtom i världen i Afrika, Asien, Stillahavsområdet, Europa och Latinamerika. Tjänsterna är till för alla, inte bara kyrkans medlemmar.

Arbetsförmedlingarna erbjuder hjälp med att hitta jobb och visar deltagarna hur de blir bättre kvalificerade för arbete.

Några av de tillgängliga tjänsterna är anställningsannonser, instruktioner om hur man söker arbete, personlig hjälp och andra yrkesrelaterade tjänster. Kurserna ger instruktioner om hur man förbättrar ett cv, hur man använder Internet och datorer, intervjueteknik och specifik jobbträning.

År 2006 fick över 225 000 personer

runtom i världen jobb genom förmedlingen. Arbetsförmedlingen hjälper personer hitta jobb snabbt tack vare Internet och de nya färdigheter de lär sig och tillämpar.

Mer information om LDS Employment Services finns på ProvidentLiving.org. På webbsidan finns förslag som hjälper arbetssökande att få jobb, yrkesrådgivning, information om hur man finansierar utbildningar och jobbtillfällen. En sökning på en karta visar var arbetsförmedlingarna finns.

Ekonomisk beredskap

I årtionden har kyrkans ledare rått medlemmarna att leva inom sina tillgångar och göra sig skuldfria och förbli skuldfria. Därigenom

undviks onödiga påfrestningar på äktenskap och familjerelationer och man kan känna sig trygg trots en osäker ekonomi.

President N Eldon Tanner (1898–1982) i första presidentskapet sade: "De som planerar sin levnadsstandard så att de får lite över har kontroll över omständigheterna. De som använder lite mer än de tjänar kontrolleras av omständigheterna. De är slavar." (Se *Unga kvinnor* 3, s 167.)

I ett försök att hjälpa kyrkans medlemmar ta kontroll över sin ekonomi och leva ett liv utan skulder, har kyrkan gett ut en broschyr som handlar om grundläggande principer för familjeekonomi.

"Sista dagars heliga har under många år tillrättats att förbereda sig för motgångar genom att spara lite pengar", skrev första presidentskapet i broschyren *Förbered allt som behövs: Familjens ekonomi*. "Att göra det ökar starkt tryggheten och välbefinnandet. Varje familj har ansvaret att i görligaste mån sörja för sina egna behov."

Medlemmarna uppmanas att följa fem enkla regler för att få ordning på ekonomin. Första punkten på listan är att betala tionde och pekar på välsignelserna som ges till den som betalar ett fullt tionde. Andra punkter är att undvika skulder genom att spendera mindre pengar än vad man tjänar och använda en budget. Vanan att skriva ner utgifter visar hur budgeterade pengar spenderas.

Att gradvis bygga upp en ekonomisk reserv är ett annat sätt att förbereda sig för nödsituationer. Föräldrar uppmanas att undervisa barnen om principer som rör ekonomi och att engagera alla i att utforma en budget och att sätta upp ekonomiska mål.

"Vi uppmanar er var ni än befinner er i världen att bereda er för svårigheter genom att se till era ekonomiska villkor", skrev första presidentskapet. "Vi uppmanar er att vara försiktiga med utgifter, att behärska er i inköp för att undvika skulder. Betala av skulder så snart ni kan och befria er från sådant slaveri. Spara regelbundet lite

pengar för att så småningom bygga upp en reservfond."

Var förberedd

Med den osäkerhet som finns i världen kan medlemmarna få hopp genom att lyssna på profetens ord och göra allt de kan för att förbereda sig. Valfärdstjänsten hjälper människor att förbereda sig för och återhämta sig från svåra tider.

Med hjälp av biskopens förrådshus, LDS Employment Services och kunskap om hur man sätter sitt hem i ekonomisk ordning, kan medlemmarna sträva framåt i vetskap om att "om ni är redo skall ni inte frukta". (L&F 38:30) ■

Nya tempelpresidenter har påbörjat sin tjänst

På uppdrag av första presidentskapet verkar nu 39 nya tempelpresidenter tillsammans med sin hustru. Presidenterna för templet i Panama City i Panama, i Rexburg i Idaho och i Twin Falls i Idaho började verka tidigare under 2008 efter det att templet hade invigts. Presidenten för templet i Draper i Utah börjar verka efter det att templet har invigts, den 20 mars 2009.

Tempel	Ny president		
Adelaide i Australien	Philip F Howes	Boise i Idaho, USA	Wenden W Waite
Apia i Samoa	John P Hanks	Columbia i South Carolina, USA	Brent H Koyle
Asunción i Paraguay	David K Udall	Curitiba i Brasilien	Jason G Sousa
Baton Rouge i Louisiana, USA	Max P Brough	Draper i Utah, USA	Donald L Staheli
Bern i Schweiz	Raimondo Castellani	Freiberg i Tyskland	Frank H Apel
Billings i Montana, USA	Ronald M Morrison	Guayaquil i Ecuador	Jorge A Rojas
Bismarck i North Dakota, USA	John R Reese	Idaho Falls i Idaho, USA	Larry G Stoddard
Bogotá i Colombia	Jorge J Escobar	Jordan River i Utah, USA	F Wayne Chamberlain
		Kona i Hawaii, USA	Opurainonarii Mo'o
		Logan i Utah, USA	W Rolfe Kerr

Templet i Guayaquil i Ecuador är ett av 39 tempel med nya tempelpresidenter.

Los Angeles i Kalifornien, USA

Grant R Brimhall

Louisville i Kentucky, USA

Dale R Hettinger

Lubbock i Texas, USA

E Dale Cluff

Madrid i Spanien

Garry K Moore

Mount Timpanogos i Utah, USA

L Edward Brown

Newport Beach i Kalifornien, USA

D Thomas Borgquist

Oakland i Kalifornien, USA

Richard A Hunter

Ogden i Utah, USA

Robert R Steuer

Panama City i Panama

Ronald D Jamison

Rexburg i Idaho, USA

Val R Christensen

Salt Lake City i Utah, USA

Sheldon F Child

San Antonio i Texas, USA

Marion D Woods

San Diego i Kalifornien, USA

Bruce L Olsen

Snowflake i Arizona, USA

Lewis Tenney

Suva i Fiji

LaRon P Woolley

Sydney i Australien

W John Bailey

Haag i Nederländerna

Jacob J Van Ry

Toronto i Ontario, Canada

Stephen M Hadley

Twin Falls i Idaho, USA

Donald R Gerratt

Vernal i Utah, USA

Mac W Holmes

Washington D C, USA

Earl C Tingey ■

Kyrkan hjälper orkandrabbade

Många personer drabbades av
orkanssäsongen 2008. Elavbrott,

översvämningar och andra fysiska
skador på bostäder gjorde att många

David Dickamore, iklädd en Mormon Helping Hands-t-shirt, kapar av grenar från träd som orkanen Ike vräkte omkull i Texas.

blev utan tak över huvudet. Över 20 kyrkobyggnader i Västindien och Förenta staterna användes som härbergen. Omkring 35 medlemsbostäder förstördes och över 250 fick allvarliga skador.

Kyrkan gick snabbt till undsättning och skickade välbehövlig hjälp och förnödenheter till de drabbade områdena. Prästadömsledare samarbetade med andra organisationer för att distribuera förnödenheter.

Orkanen Gustav

Orkanen Gustav, den andra stora orkanen under 2008, bildades den 25 augusti 2008, omkring 42 mil sydost om Port-au-Prince i Haiti. Den orsakade så småningom allvarliga skador i Dominikanska republiken, Haiti, Jamaica, Caymanöarna och

på Kuba samt i Florida, Louisiana, Mississippi, Alabama och Arkansas i Förenta staterna.

Med våldsamt regn och starka vindar drog orkanen Gustav över Haiti den 26 augusti och gjorde människor hemlösa och utan några livsförnödenheter att tala om. Minst fyra större stormar drabbade området under orkansäsongen 2008 (Fay, Gustav, Hanna och Ike). I sitt spår lämnade de förödelse efter sig och ett behov av hjälp med röjning.

Kyrkans skickade tre plan fulla med förnödenheter till Port-au-Prince och prästadömsledare samarbetade med flera organisationer för att distribuera hjälpen. Bland förnödenheterna fanns hygienpaket, handtvål, rengöringspaket, tält, generatorer, plastlakan, hammare och spik. Kyrkan skickade också pengar som gick till inköp av mat och andra varor som behövs under nödsituationer.

Många av kyrkans medlemmar i Haiti hjälpte till att göra i ordning och organisera förnödenheter som sedan distribuerades till drabbade områden.

Förutom hjälpen som gavs i Haiti skickades förnödenheter till behövande i södra Förenta staterna som också drabbades hårt av stormarna. Kyrkan donerade över 20 lastbilslaster med varor, bland annat sju laster hygienpaket (103 600) och elva laster rengöringspaket (22 176). Matlådor med mat till en familj på fyra personer distribuerades till omkring 1 200 familjer. I varje låda fanns ris, vegetabilisk olja, jordnötssmör, pulver till

fruktjuice och olika konserverade matvaror.

Ytterligare hjälp från biskopens förrådshus i Slidell i Louisiana bestod bland annat av mat, vatten, generatorer, verktyg, sovsäckar och motorsågar.

Orkanen Ike

Ike, den tredje stora orkanen under 2008, svepte över Haiti, Dominikanska republiken, Kuba och Förenta staterna i början av september och lämnade även denna ett spår av ödeläggelse efter sig. De stater som drabbades i USA var Mississippi, Louisiana och Texas.

Som förberedelse för orkanen Ike skickade kyrkan förnödenheter till

Slidell i Louisiana och till Houston, Carrollton, Lufkin och San Antonio i Texas. Över 9 000 rengöringspaket distribuerades till de olika områdena innan stormen kom.

Andra förnödenheter som skickades som en del av förberedelsestrategin var mat, hygienprodukter och olika nödhjälpsartiklar. Där fanns filter, sovsäckar, arbetshandskar, motorsågar, skottkärror, första hjälpen-paket, tältsängar, tält och vatten.

För att avhjälpa all förstörelse gav runt 1 300 medlemmar omkring 18 500 volontärtimmar i form av röjning under en tvådagarsperiod. Under dessa två dagar genomfördes omkring 2 500 projekt. ■

Kyrkan ger mormon.org nytt utseende och mer innehåll

För att göra mormon.org lättare att använda har kyrkan gjort ändringar i navigering och utseende och lagt till mer multimediamaterial.

”När man besökte den tidigare versionen av mormon.org var man tvungen att navigera en hel del för att komma åt kyrkans lära”, säger Ron Wilson, Internet- och marknadsföringschef inom kyrkans missionärsavdelning. Den nya designen har ett ”renare utseende, enklare navigering och ger ett tillgängligare intryck”.

I Mormon.org finns information om kyrkans grundläggande trossatser, svar på vanliga frågor och instruktioner om hur man hittar och besöker kyrkans möten i ett visst område.

Den ger också besökarna möjlighet att kommunicera med missionärer.

Sidans övergripande innehåll och syfte har inte ändrats, det har uppdaterats. Förutom ändringarna i fråga om utseendet har webbsidan nu mer mediainnehåll. Det finns vittnesbörd av generalauktoriteter och av medlemmar över hela världen. En ny film med titeln *Finding Happiness* (Sökandet efter lycka) ger insikt om hur man finner meningen med livet.

Redan på den nya webbplatsens hemsida tas följande fyra vanliga frågor upp: Vad är meningen med mitt liv? Känner Gud verkligen mig? Vad händer när jag dör? Är Gud nöjd med mig?

Den uppdaterade mormon.org har mer innehåll och är avsedd att vara mer användbar för alla besökare.

Den uppdaterade sidan är till för både ickemedlemmar och medlemmar. All information och alla lärdomar på sidan stämmer överens med missionärslektionerna i *Predika mitt evangelium*.

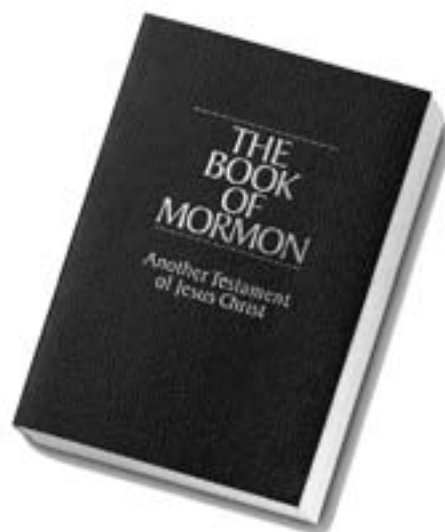
Medlemmar uppmuntras att använda sidan och ofta berätta om den för andra. De kan ge webbadressen till personer som ställer frågor om kyrkan eller själva hitta svar på sina egna eller andras frågor. "Det här är ett tryggt och bekvämt sätt för medlemmarna att berätta om evangeliet", säger broder Wilson. Enligt framtida planer ska det bli lättare att länka till mormon.org från personliga bloggar, sociala nätverkssidor och personliga webbsidor.

Den uppdaterade webbsidan på engelska startades den 18 september 2008 och förväntas bli tillgänglig på spanska i början av 2009. Över 20 språk ska läggas till senare under 2009. ■

Mormons bok når 140-miljonerstrecket

Det 140-miljonte exemplaret av Mormons bok: Ännu ett Jesu Kristi testamente distribuerades nyligen. Därigenom nådde boken ännu en milstolpe i sin historia. Sedan Mormons bok publicerades första gången 1830 har den förts ut över hela världen av mer än en miljon missionärer. Den finns nu på 107 språk.

År 2003 utnämnde tidskriften *Book* Mormons bok till en av "20 böcker som förändrat Amerika". (Juli/augusti-numret, s 59) I oktober 2007 beskrev president Gordon B Hinckley (1910–2008) dess nutida inflytande: "Under alla dessa år har kritiker försökt att förklara den. De har opponerat sig mot den. De har hånat den. Men den har överlevt dem alla och dess inflytande är idag större än vid någon annan tidpunkt i dess historia." ("Stenen som revs loss från berget", *Liabona*, nov 2007, s 85)

Kyrkan har tryckt över 140 miljoner exemplar av Mormons bok sedan 1830.

Mormons bok har beskrivits som Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas "slutsten" (se Mormons boks inledning) och används tillsammans med Bibeln i medlemmarnas undervisning och personliga studier. ■

TEMPELNYHETER

Templet i Twin Falls invigt

Templet i Twin Falls i Idaho, USA är nu i full verksamhet efter invigningen den 24 augusti av president Thomas S Monson. Det är det 128:e templet i verksamhet i världen och det fjärde i staten Idaho.

"Vi är tacksamma för denna sedan länge väntade invigningsdagen, då detta, ditt heliga hus, har färdigställts", sade president Monson i invigningsbönen. "Vi ber dig välsigna de trofasta medlemmarna här och i hela

världen som har bidragit med sitt tionde, som har möjliggjort denna magnifika byggnad till ditt namns ära och härlighet och till välsignelse för alla som inträder däri."

Det nya tempeldistriktet inbegriper 14 stavar och betjänar omkring 42 000 medlemmar i södra delen av centrala Idaho. Inne i templet, som har en yta av 2 900 kvadratmeter, kan besökare se Idahos vackra natur skildras med bland annat

**Templet i Twin Falls i Idaho, USA
invigdes i augusti 2008.**

vattenfall och schersmin (Idahos statsblomma) på väggar och fönster med färgat glas.

Över 150 000 besökare gick en rundtur genom templet under ett öppet hus som hölls månaden före invigningen. Templet tillkännagavs i oktober 2004 och första spadtaget togs i april 2006. ■

Datum för templet i Draper tillkännagivna

Första presidentskapet har tillkännagivit datumen för öppet hus och invigning av templet i Draper i Utah, USA. Det blir det 12:e templet i verksamhet i Utah och det 129:e i världen.

”Vi ser tillsammans med er fram emot invigningen av detta Herrens hus och de välsignelser det kommer att ge de heliga”, sade första presidentskapet i ett brev till medlemmarna daterat den 15 september 2008.

Templets öppet hus inleds torsdagen den 15 januari 2009 och ska enligt planerna fortsätta till lördagen den 14 mars, förutom

på söndagar. Invigningen hålls mellan fredagen den 20 mars och söndagen den 22 mars med fyra invigningssessioner på var och en av de tre dagarna.

Templet i Draper tillkännagavs den 2 oktober 2004 och första spadtaget togs den 5 augusti 2006. Templet öppnas officiellt måndagen den 23 mars 2009. ■

VÄRLDSNOTISER

Joseph Smith-boken tillgänglig i PDF-format på 11 språk

Kyrkans studiekursavdelning har gjort boken *Kyrkans presidents lärdomar: Joseph Smith* tillgänglig på Internet på 11 språk.

PDF- och MP3-filer av boken finns på engelska, franska, italienska, japanska, kantonesiska, koreanska, mandarin, portugisiska, ryska, spanska och tyska. Det finns också filer med amerikanskt teckenspråk.

Boken och annat material som kyrkan gett ut finns på www.lds.org/gospellibrary/pdfindex.

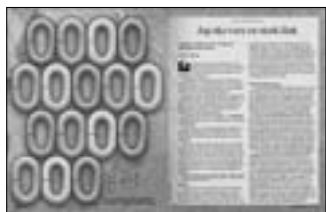
Tre-i-ett utgiven på kinesiska (förenklade tecken)

En ny utgåva av tre-i-ett på kinesiska (förenklade tecken) gjordes tillgänglig via kyrkans distributionscentrer i oktober 2008. Utgåvan består av Mormons bok, Läran och förbunden, Den kostbara pärlan och

studiehjälpmedlet Handledning för skriftstudier. Mormons bok på kinesiska med förenklade tecken publicerades 2001, den med traditionella tecken 1965 och tre-i-ett 2007.

Nordamerikanska missionärer lämnar Bolivia

De omkring 102 nordamerikanska missionärer som verkade i Bolivia förflyttades till missioner i Peru i september 2008. Beslutet om förflyttningen gjordes efter samråd med Förenta staternas regeringsrepresentanter i Bolivia och i samarbete med Bolivias immigrationsmyndighet som en försiktighetsåtgärd på grund av den oroliga situationen i landet. Kyrkan förväntar sig att de ska återvända när situationen har förbättrats. Kyrkan har goda relationer med den bolivianska regeringen och genomför ett betydande humanitärt hjälpprogram där. ■

Fler förslag till samlingsstunden i februari 2009

Här följer fler förslag som Primärföreningens ledare kan använda tillsammans med materialet för samlingsstunden i det här numret av Liahona. För lektionen, anvisningarna och aktiviteten som hör samman med dessa förslag, se "Jag ska vara en stark länk" på sidorna LS4 och LS5 i Lilla stjärnan i det här numret.

1. Undervisa med hjälp av stationer om att prästadömet är Guds kraft och myndighet att välsigna och vägleda oss. Inbjud prästadömsbärare, efter godkännande av biskopen eller grenspresidenten, att undervisa vid varje station. Be pianisten att spela en sång eller psalm om prästadömet medan barnen förflyttar sig mellan stationerna. (Se "Stationer", *Undervisning: Den högsta kallelsen*, s 179.)

Station 1: Visa en bild av Jesus Kristus. Använd bilder för att undervisa om prästadömet

återställelse. (Exempel: Evangeliet i bild 407 [Johannes Döparen förlämnar aronska prästadömet] och 408 [Melkisedekska prästadömet återställelse].) Låt en prästadömsbärare berätta om sin auktoritetslinje ända tillbaka till Jesus Kristus genom att låta barnen representera prästadömsbärarna i linjen medan han pratar om dem. Återge femte trosartikeln tillsammans.

Station 2: Undervisa barnen om de förrättningar och välsignelser som gjorts möjliga tack vare prästadömet genom att visa en bild och återge en personlig upplevelse som har med bilden att göra. (Exempel: Dop och konfirmation: Evangeliet i bild 601 [Dopet]; Välsignelse som botar: 613 [Att smörja och välsigna de sjuka].) Ge barnen möjlighet att berätta om en välsignelse som de har fått. Se till att barnen förstår att om de inte har någon prästadömsbärare hemma så kan de få välsignelser av hemlärarna, missionärerna, biskopen eller grenspresidenten, eller andra som har melkisedekska prästadömet.

Station 3: Be barnen nämna egenskaper som män behöver ha för att kunna få prästadömet. Låt dem eller deras lärare skriva varje egenskap på en papperslapp. Låt barnen välja en egenskap och säga vad en primärpojke kan göra

nu för att arbeta på den egenskapen. Bär vittnesbörd om att när vi har prästadömet som välsignar oss är det som att vi har vår himmelske Fader nära hela tiden.

2. Visa bilder som representerar var och en av skapelsens dagar. Säg att vår himmelske Fader och Jesus Kristus skapade jorden och allt på den för människans nytta och användning. Läs tillsammans och diskutera Läran och förbunden 59:18–20.

Tejpa fast en av följande beteckningar på åtta barn: behaga ögat, glädja hjärtat, till föda, till kläder, till smak, till doft, för att stärka kroppen, för att uppliva själen. Låt dessa barn sitta med ansiktet mot resten av Primär. Låt ett annat barn välja och hålla upp en bild av skapelsens första dag. Låt barnen bestämma vilken beteckning som passar ihop med den skapelsen. Låt barnet som har den beteckningen hålla i bilden. Fråga hur vi visar uppskattning och sunt förnuft när vi använder den skapelsen. Fortsätt likadant med varje bild. Låt barnen med beteckningar ställa sig i rätt ordning och läs Läran och förbunden 59:18–19 på nytt. Bär vittnesbörd om att Guds skapelser välsignar oss.

Bär vittnesbörd om att Jesus Kristus är en säker grundval och att om vi bygger på hans evangelium så kan vi inte falla. ■

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESPRESIDENTSKAPET

Ett rop på hjälp

Äldste Erich W Kopischke, förste rådgivare i presidentskapet för Europaområdet

Det var runt julen 2007 som en ung man kom till en liten enhet i södra Spanien och bad att få döpas.

Några veckor tidigare hade han träffat några bekanta som var medlemmar i kyrkan. De hade pratat med honom om livet och om hur evangeliet hade gett dem glädje och frid. Just då var han inte alls intresserad. Det gick bra för honom i livet. Han var framgångsrik inom sitt yrke och var lycklig och tillfreds med sin flickvän och sitt barn. Sedan började det gå snett: Hans affärskollega dog, hans flickvän lämnade honom och detta gjorde honom besviken och missmodig. Då kom han att tänka på sina bekanta och deras religion som gav dem så mycket tröst. De hade berättat för honom om en bok, och nu ville han absolut ha den. Men han visste inte var han kunde få tag på en. Till slut började han leta på Internet. Han köpte en Mormons bok som hade auktionerats ut. Det tog inte lång stund för honom att inse att han hade funnit sanningen. Han sökte återigen på Internet, den här gången för att hitta en enhet. Han hittade en adress och mötestiderna. Han döptes i januari 2008.

I *Predika mitt evangelium* står det: "Lärdomarna och principerna i detta kapitel stärker din tro på att Herren förbereder människor att ta emot dig och det återställda evangeliet (s 159)."

Många medlemmar ser missionsarbete som en plikt som de har sina problem med. Det finns rädslor och tidsbegränsningar, men också missuppfattningar om vad den här plikten faktiskt innebär för oss. Allt detta hindrar oss ibland från att inbjuda andra att ta del av evangeliets välsignelser.

Den kanske viktigaste insikten vi kan få i det hänseendet är att det inte är vår uppgift att förbereda människor för evangeliet. Inte heller är vi ansvariga för beslutet de fattar när vi har inbjudit dem. Vårt ansvar är begränsat till två områden:

(1) Vi hjälper till att hitta dem som är förberedda, och (2) vi hjälper missionärerna genom att bli vän med människorna de har funnit och genom att hjälpa dem bli en del av gemenskapen.

Profeten Moroni, som såg vår dag, förklarade hur människor förbereds för evangeliet. Han frågar: "Har underverken upphört ... mina älskade bröder? Se, jag säger er: Nej. Inte heller har änglar upphört att betjäna människobarnen ...

Och deras uppdrag består i att kalla människor till omvändelse och att uppfylla och utföra det verk som tillhör Faderns förbund, vilka han har slutit med människobarnen, och att bereda vägen bland människobarnen genom att förkunna Kristi ord för Herrens utvalda redskap så att de kan bära vittnesbörd om honom.

Och genom att så göra bereder Herren Gud vägen, så att övriga människor kan få tro på Kristus och så att den Helige Anden kan få rum

Äldste Erich W Kopischke

i deras hjärtan i enlighet med hans kraft. Och på så sätt uppfyller Faderns förbund han har slutit med människobarnen.

Och Kristus har sagt: Om ni har tro på mig skall ni få kraft att göra vad jag än finner lämpligt." (Moroni 7:29, 31–33)

Låt Herren och "den osynliga världen" förbereda människornas hjärtan för evangeliet, och låt oss berätta om evangeliet vid varje lämpligt tillfälle som uppstår. Då börjar vi träffa personer som är förberedda, eller så kommer de till oss och pratar med oss. Vi kan be dagligen att vi ska få uppleva sådana tillfällen. Självt förundras jag alltid över hur lätt det är.

Men även om vi inte har fått uppleva något sådant än så finns det ingen anledning att vara ledsen.

Missionärerna hittar sådana människor varje vecka. Det är otroligt hur många det finns. Också i områden vi

traditionellt kallar "svåra missionärs-områden" hittas någon varje vecka som vill lyssna på missionärernas budskap och lära sig mer om det. Söndag efter söndag i nästan varje enhet träffar vi människor som inte är medlemmar i kyrkan. Några av dem har redan tackat ja till inbjudan att döpas. Men det är bara en bråkdel av dessa personer som faktiskt döps. Det är det jag vill komma till i dag. Missionärerna behöver vår hjälp. Jag vet att vi har våra problem med det. Trots allt är det ju så att missionärerna ska hjälpa oss. Men faktum är att i vårt område är det missionärerna som hittar de flesta undersökarna. Det är inte tragiskt så länge som vi gör det till vårt ansvar att stötta missionärerna och göra **deras** undersökare till **våra** undersökare.

Missionärerna ska inte behöva tigga och be för att någon ska följa med dem under veckan och under-visa någon som är intresserad. Missionärerna ska inte behöva kämpa med en ständig känsla av att människorna döps för tidigt eller att de inte är värdiga att döpas. Missionärerna behöver känna sig säkra på att vi tillsammans anstränger oss att ta hand om varje person Herren sänder till dem under veckans gång. Kärlekens och tjänandets anda råder i varje enhet där det är en glädjande plikt för medlemmarna att prata om missionsarbetet varje vecka och planera den kommande veckan tillsammans. I en sådan enhet stöder och hjälper vi varje person som visar intresse med all vår styrka och entusiasm. Vi hjälper och

uppmuntrar dem när det blir svårt för dem att göra ändringar i livet. Vi gläds med dem när de lyckas hålla ett bud. Vi visar medkänsla med dem när de fortfarande kämpar med det. Oavsett situationen stöder vi dem av all vår styrka för att de ska uppnå alla sina rättfärdiga mål och önskningar.

Detta är det rop på hjälp som jag riktar till dig idag. Alla kan göra något. Jag är övertygad om att en sådan anda storligen berikar oss personligen och revolutionerar vårt samhälle. Problemet är inte att det inte finns några människor som är förberedda och intresserade. Problemet är

att det helt enkelt inte finns tillräckligt med intresse för dem.

Vi har förmågan att ändra på det genom att göra det vi kan. Sedan är det upp till Gud att uppenbara uppståndelsens kraft för oss och att uppfylla löftena han har gett gällande våra länder genom hans heliga profeter och apostlar.

"Låt oss därför, högt älskade bröder, med glädje göra allt det som står i vår makt. Och sedan kan vi med största förvisning stå stilla och se Guds frälsning och hans arm uppenbaras." (L&F 123:17) ■

Nytt missionspresidentpar i Sverige

Kristina Olergård, Stockholms södra stav

President Larry Anderson och hans hustru Sally Ann anlände till Sverige och den vackra vita villan strax norr om Stockholm i juni månad 2008, då de efterträdde president Jan-Åke Karlsson och hans hustru Bente.

Paret Anderson kommer från staten Washington i det nordvästra hörnet av USA. President Anderson är biokemist och har i sin profession ansvarat för ett antal forskningsprojekt, framförallt inom telekombranschen.

Syster Anderson har varit heltidsmamma till parets 9 barn. Dessa har nu vuxit upp och själva gift sig och bildat familj, och paret Anderson kan numera glädjas åt 27 barnbarn.

När president och syster Anderson kallades att tjäna i Sverige hade de precis avslutat en tvåårig mission i

Hamburg, Tyskland. De hade där haft i uppgift att koordinera alla Outreach center för Unga vuxna runt om i Europa, däribland Sverige. Men den uppgift som betydde mest för dem var möjligheten att ansvara för att genomföra EFY-konferenser för Unga män/Unga kvinnor och med Unga vuxna som ledare. Resultatet av detta blev att den första EFY-konferensen utanför Amerika genomfördes i Jönköping sommaren 2006 för ungdomar i Sverige, Norge och Danmark. Då hade paret Anderson möjlighet att under några vackra somrardagar vara med och lära känna många av de svenska ungdomarna. Denna konferens följdes av en i Tyskland, och även Finlands ungdomar fick senare samma förmån.

Innan paret anlände till Sverige

Missionspresidentparet Anderson, som började sin mission i Sverige i juni 2008, uppmanar medlemmarna att hitta de utvalda så ska missionärerna stå redo att undervisa.

tillbringade de tre veckor på Missionary Training Center i Provo, Utah. Precis som många andra tidigare missionspresidenter hade president Anderson fördelen av att som ung man på 1960-talet ha verkat som missionär här och då lärt sig svenska. Syster Anderson fick under de intensiva veckorna på MTC för första gången på riktigt känna på svenskan. Men syster Anderson är en målmedveten kvinna. Hon har bestämt sig för att lära sig så mycket svenska att hon utan problem ska kunna bära sitt vittnesbörd på svenska innan de tre åren är till ända.

Syster Anderson uttrycker stor glädje i att få träffa och lära känna medlemmarna i Sverige. Kyrkans medlemmar uppfattar hon som

starka och orubbliga. Framförallt är syster Anderson imponerad av ungdomarna i kyrkan. En sak som gjorde starkt intryck på syster Anderson var att hon efter bara 2 veckor i Sverige fick sitt första besök av sina besökslärarinnor!

Paret

Andersons målsättning för missionen är att alla de strax över 100 missionärerna varje kväll ska kunna knäböja och säga: "Himmelske Fader, jag gjorde mitt bästa denna dag!" För att göra det måste de kunna språket, de måste kunna undervisa, de måste arbeta hårt och de måste förtrösta på Herren fullt ut.

President och syster Anderson känner ett andligt uppvaknande i Europa. Men missionärernas ansvar är att undervisa. Medlemmarna är den huvudsakliga resursen för att hitta människor att undervisa. Om vi medlemmar gör vårt bästa att hitta de utvalda, så ska missionärerna stå redo att undervisa dessa. Varje omvändelse är ett mirakel, ingen omvändelse sker utan Herrens medverkan. Men vi behöver också göra vår del genom att öppna våra munnar för våra vänner och grannar så att missionärsarbetet kan gå framåt i Sverige! ■

Många års förberedelse till dopet

Jakob Hagman, Västerås gren

Joakim Widell döptes den 23 augusti 2008 i Västerås gren. Det var resultatet av en lång tids undersökande och kontakt med kyrkan och dess medlemmar, något som visar att man aldrig ska ge upp som medlemsmissionär.

Det började redan 1985 då Joakim hade besök av missionärer i sitt hem. De undervisade om frälsningsplanen och gav en skiss på planen till Joakim (som han fortfarande har kvar) men kom konstigt nog aldrig tillbaka. Åtta år senare, 1993, hittade Joakim en så kallad "tre-i-ett" innehållande Mormons bok, Läran och Förbunden och Den kostbara pärlan i en returpappersbehållare i närheten av sitt hem. Den var kladdig av smuts, men han kände att den var för honom, så han tog upp den, rengjorde den, tog med den hem och började läsa i den. Det var en del saker som tilltalade honom med boken men det blev inget mer just då.

I mitten av 1990-talet hittade Joakim boken "Den återupprättade kyrkan" på ett antikvariat och läste ut boken på relativt kort tid. Kyrkans historia var något som intresserade Joakim väldigt mycket och detta ledde till att han igen började träffa missionärerna 1998 och fick en del undervisning av dem. Han följde

med till kyrkan några gånger men var inte redo att lämna sitt engagemang i Svenska kyrkan, där han hade en del uppdrag som kyrkvärd.

Joakim fick en son 2002 som fick namnet Joseph (efter Joseph Smith) Preston (efter templet i England), vilket visar att evangeliet betydde mycket för honom redan då, trots att han inte kände att han var redo för att döpas.

År 2003 började Joakim få tillbaka känslan att undersöka kyrkan igen. Han fick bra kontakt med några medlemmar och fick ytterligare böcker och material att läsa om kyrkan, bland annat boken "Kyrkans historia i tidernas fullbordan". Efter

att ha läst den boken bestämde sig Joakim för att lämna Svenska kyrkan, då han kände att sanningen fanns någon annanstans och detta blev ännu ett steg som ledde i rätt riktning mot dopet. Trots detta lät dopet vänta på sig, tiden var inte riktigt inne ännu.

Hösten 2006 fick Joakim en stark andlig bekräftelse och fick en säker känsla av att han skulle döpa sig. Detta sades också i en prästadömsvälsignelse han mottog vid samma tidpunkt. Han bestämde ett datum för dop, men återigen kom det hinder i vägen som gjorde att dopet fick skjutas upp.

Drygt ett år senare fick Joakim

ytterligare en andlig bekräftelse om Joseph Smith och Mormons boks äkthet och nu var det dags att ta det slutliga steget ner i dopets bad. Han ringde grenspresidenten och nämnde att han återigen ville träffa missionärerna för att bestämma ett dopdatum.

Undervisningen var inget nytt för honom. Vid det här laget kunde Joakim nästan undervisa missionärerna istället. Känslan och övertygelsen var nu så stark att han ville döpas så fort som möjligt. Det blev en underbar dopgudstjänst där anden var stark och en god uppslutning från grenens medlemmar för att visa stöd. Efter mer än 10 års kontakt med kyrkan och många händelser där Herren berett vägen är Joakim nu en aktiv medlem i Västerås gren med ett brinnande vittnesbörd och ett mycket gott exempel för alla. ■

Hajk

Agnes Näslund, Jonathan och Moa Wirtala

Umeå distrikts ungdomar hade hajk på Skuleberget i Örnsköldsvik den 5 till 7 juni 2008.

Det var fint väder med glada ungdomar och ledare.

Varje morgon hade vi andligt budskap från skrifterna valt av olika deltagare. Flickorna och pojkarna byggde var sitt läger. Flickorna hade två stora militärtält och pojkarna bodde i små tält på stranden och några sov i hängmattor. Som vanligt grillades korv och marshmallows i stora mängder.

Efter mer än 10 års kontakt med kyrkan och många händelser där Herren berett vägen, döptes Joakim Widell (till vänster) av Jakob Hagman. Joakim är nu en aktiv medlem i Västerås gren.

De modigaste tog sig ett dopp i det kalla havet. Det blev allsång, nationalsången på nationaldagen.

Det kom ungdomar från Luleå gren, Umeå gren, Sundsvall gren samt Örnsköldsvik gren.

Det var cirka 25 deltagare under hajken.

Temat på hajken var från Matteus 25:14-27, liknelsen om talenter. Varje läger fick 10 talenter och vi fick en uppgift att ge bort talenter till våra vänner när de gjorde vänliga saker mot oss, det lägret som fick flest talenter vid hajkens slut skulle då ha "vunnit". Det slutade lika mellan lägren.

Vi fångade också fisk och andra djur och lekte lekar. Vi hade definitivt den "coolaste" ledaren. Patrik Fiston "Rasta Man" Makakala, han

FOTO PATRIK MAKAKALA

Umeå distrikts ungdomar på Skuleberget i Örnsköldsvik.

fick ny frisyr på hajken av en duktig syster från Sundsvall.

Vi norrländska ungdomar har alltid kul! ■

Cykelhajak stärkte gemenskap och byggde vänskap

Birgitta Wennerlund, Kristianstads gren

När Kristianstads och Helsingborgs unga kvinnor gav sig iväg på sina cyklar i juni månad, trodde kanske de två 15-åringarna Hanna Wikström och Silvia Strandberg att de andra unga kvinnorna på 12-13 år skulle ha roligare än dem på hajken.

"Men vi kände en väldigt stark gemenskap med dem och hade jättekul!" berättar Silvia.

Första dagen tog man det lite

lugnare, bara fyra kilometers färd längs Råbelöfssjön.

Tre tält slogs upp, och till ledarnas förundran samlades Helsingborgs tre flickor i det ena, och Kristianstadsungdomarna i det andra.

"Vi blev lite förvånade, för vi trodde att Hanna och Silvia skulle se till att komma i samma tält", säger Marie Jacobsson, Unga kvinnors president i Kristianstad. "Men de valde att vara

tillsammans med sina yngre vänner, och vi kunde höra hur de skrattade och hade roligt tillsammans."

Under fredagen fick de uppgifter som skulle utföras gemensamt. En var att göra en gunga som skulle hålla att bära en av dem i. "Vi fick en liten modell i ståltråd och instruktioner, och sen fick vi samarbeta", berättar Rosmarie Strandberg.

"Vi ville att flickorna skulle få prova

på lite ingenjörskonst. Kanske skulle de upptäcka en dold talang”, säger syster Jacobsson. ”En annan uppgift var att med hjälp av ett koordinatsystem sätta ihop ett konstverk av Leonardo da Vinci. Det utvecklade den estetiska sidan hos dem.”

Naturligtvis blev det som sig bör lägerbål på kvällen. Under en av aktiviteterna delades flickorna in i lag och tävlade om att känna igen kyrkans sånger. Det gällde att börja sjunga så fort som möjligt till musiken från CD-spelaren.

De flesta som varit på ett läger eller en hajk har fått lära sig att göra en bår, och det fick också dessa unga kvinnor göra under lördagen. Båren skulle hålla att bära en av dem 50

meter. Sara Sandelin minns att de fick kämpa väldigt för att hitta grenar som inte gick sönder, och det tog lite tid innan de kom underfund med hur de skulle trä in grenarna i jackärmarna och knäppa jackan. ”Men det var jättekul!”

Till bergets topp

När alla samlats till ett vittnesbörds-möte på Balsbergets topp, inledde syster Jacobsson med att berätta om strapatserna hon haft under förberedelserna av hajken.

”Jag skulle förbereda för skattjakten och stövelkastningen på vägen upp till toppen, men irrade bort mig. Den bristfälliga kartan var inte till stor hjälp så jag fick orientera mig med

hjälp av sjön. Först kom jag in i en jättetät gammal granskog, där säkert ingen gått på många, många år, och sedan var jag tvungen att ta mig igenom ett ’hav’ av nässlor. Då tänkte jag på vilken hjälp jag skulle haft av en ordentlig karta, eller en *Liabona*. I livet har vi en kompass som på samma sätt som *Liahona* i Mormons bok, fungerar enligt vår tro på Gud. Är vår tro aktiv blir Kristi ord vägvisare för oss och vi får uppleva många ’förunderliga verkningar’ som det står i Alma 37:40–47.”

De äldsta flickorna gick före med gott exempel och bar sina vittnesbörd på ett sätt som fick de yngre att också vilja berätta om sin tro.

Från Balsberget kunde de skåda ut över Råbelöfssjön och se både varifrån de cyklat och var slutmålet låg. ”Vi ville att de skulle känna styrkan av att se saker och ting i sin helhet och i ett större perspektiv”, berättar syster Jacobsson.

”Det var så inspirerande att vara där”, säger Therese Eriksson, nybliven ung kvinna. ”Jag ser fram emot att få följa med på fler hajker!”

Besöket på bergstoppen blev en lärorik upplevelse som tyvärr också orsakade en hel del smärta. Flickorna valde att leda sina cyklar uppför berget för att i gengäld kunna åka nerförsbacke. Men en av dem vurpade och skrapade sig ordentligt, och av den erfarenheten lärde sig säkert både ledare och unga kvinnor.

”Annegro Rasmusson är sjukvårdskunnig och var väl förberedd,

FOTO MARIE JACOBSSON

Allting smakar gott utomhus och tillsammans med vänner, tycker unga kvinnor från Kristianstads och Helsingborgs församlingar på hajk i Skåne.

det är vi mycket tacksamma för”, säger syster Jacobsson och uttrycker också sin tacksamhet för att maken Henrik kunde komma och hämta upp henne med bilen.

”Broder Jacobsson var till stor hjälp för oss!” säger Ann-Sofie Eriksson, rådgivare i Unga kvinnor i Kristianstad. ”Han kom med tälten till oss och med frukost på morgonen. Det hade blivit för tungt för flickorna annars, och vi är väldigt glada för all hjälp vi fick av honom.”

”Även om allt inte blev riktigt som planerat, så fungerade det ändå”, fortsätter syster Eriksson. Hon hoppas att de kan genomföra en hajk även nästa år.

Och flickorna själva, hur kände de sig efter hemfärden runt sjön, en sträcka på två mil? ”Även om vi var trötta”, säger Silvia, ”så känns det häftigt att ha cyklat så långt!” ■

Ett steg i taget ...

Christian Strömberg,
Jönköpings församling

Sommaren 1847 anlände de första pionjärkompanierna till Saltsjödal, som senare blev Salt Lake City i Utah. Knappt tio år senare bildades handkärrekompanier, för att reducera kostnaderna, så att fler emigranter och nyomvända medlemmar kunde komma till Saltsjödal. Mellan 1856 och 1860 färdades 10 handkärrekompanier den cirka 210 mil långa sträckan till Saltsjödal. Ingen utom de som var med, kan verkligen förstå hur

det var att varje dag på vandringen inte veta om man skulle överleva den dagen eller vem som skulle dö nästa dag. Ändå strävade dessa trofasta medlemmar från länder långt därifrån i ett landskap som de aldrig varit i. För många slutade det i en grav på prärien orsakad av sjukdom, förfrysning eller svält.

För att bättre lära känna och förstå, lite grand i alla fall, hur det kändes för pionjärerna, så gav sig ett antal ungdomar från Jönköping

och Borås ut på en vandring med handkärror sommaren 2008. Det var tredje gången som en handkärrevandring gjordes, denna gång var målet Köpenhamn.

Planeringen för vandringen till Köpenhamn började under vintern då en handkärre i trä tillverkades. Handkärren är en nästan exakt kopia av de handkärror som pionjärerna använde. De övriga handkärorna som användes var av järn med cykelhjul, vilka hade tillverkats redan

FOTO CHRISTIAN STRÖMBERG

Äntligen framme vid templet i Köpenhamn efter en vandring på 31 mil med handkärror från Jönköping. Från vänster Joseph Engelbrektsson, Peter Lundahl, Magdalena Strömberg, Marcus Viktorstam, Rachel Robayo, Stefan Lundahl, Connor Rasmusson och Christian Strömberg.

1997 inför den första vandringen.

Att gå från Jönköping till Köpenhamn – en sträcka på ca 31 mil – är en sak. Att klara av de dagliga utmaningarna en annan. Vi hade bra skor, ordentliga kläder, tillräckligt med mat, riktiga tält att sova i och gasolkök. Inget av detta hade pionjärerna!

Ändå så kommer blåsorna och skavsåren, benen och ryggen värker, solen bränner och regnet riskerar att blöta ned vår packning.

De 10 dagarna det tog att komma fram till templet bestod av uppstigning vid 7 tiden, frukost och avmarsch vid 9 tiden. Med avbrott för kräm och smörgås till lunch stannade man för natten vid 20–21 tiden. Den längsta dagen blev lördagen då målet var att komma fram till Helsingborg, 60 km på en dag tog drygt 17 timmar inklusive stopp. Då var alla mycket trötta! Sabbatsdagen firades tillsammans med kyrkobesök i Helsingborgs församling och vila hela dagen.

Då målet, templet i Köpenhamn, nåddes så gav det en väldigt speciell känsla att komma in i templet och kunna utföra dop för de människor som inte lever idag, så att de skall få möjlighet att välja.

Erfarenheter som denna vandring gav gör det lättare att förstå att visst finns det änglar runt omkring oss, som hjälper då vi inte själva tror att vi orkar. Nu förstår vi lite bättre hur det verkligen var att vara en pionjär, kanske kan det hjälpa oss att vara en nutida pionjär under 2000-talet. ■

Ung medlem från Jönköping i Kemiolympiaden

Eivor Hagman

LEIF Schelin, 17 år, medlem i Jönköpings församling, representerade Sverige vid Kemiolympiaden i Budapest i Ungern sommaren 2008. Han utvaldes som en av fyra svenskar delta i denna årliga internationella tävling i avancerad kemi för gymnasieelever.

Tillsammans med de tre andra ungdomarna åkte Leif först på ett "träningssläger" på Chalmers Tekniska Högskola i Göteborg. Där fick de fördjupa sig inom de många områden inom kemin som förväntades komma på tävlingen.

Kemiolympiaden började 1968 med tre deltagande länder, i år deltog 67 länder och det var 261 deltagare. Tävlingen är uppdelad i två delar – en laborativ och en teoretisk del – och man tävlar helt individuellt.

"Förutom tävlingen är den sociala delen viktig", berättar Leif. "Vi fick testa olika ungerska maträtter, mycket sightseeing, umgås och lära känna varandra. Ett av målen med tävlingen är också att knyta internationella kontakter, både mellan elever och ledare."

Det blev ingen medalj för Leif den här gången, men en av de andra svenskarna fick en bronsmedalj.

Kemi och matematik är favoritämnen i skolan för Leif, som går sista året på Naturvetenskapliga

FOTO MONIKA SCHELIN

Leif Schelin från Jönköping representerade Sverige vid Kemiolympiaden i Ungern.

programmet med inriktning kemi. Efter gymnasiet planerar Leif att åka på mission och därefter påbörja högskolestudier, som ganska säkert kommer att inkludera kemi på något sätt. ■

Lokala nyheter

Artiklar och foton till de lokala sidorna är alltid välkomna.

Alla artiklar redigeras. Artiklar och foton publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. Skriftligt fototillstånd från fotografen måste alltid bifogas.

Skickas till:

Eivor Hagman, Medusagatan
2 A, 553 38 Jönköping

Email: eivorhagman@
hotmail.com

Tel. 036-719663 ■